

(ต้นฉบับ)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๗ (สามัญ)

ชุดที่ ๑

วัน ๑๓ ที่ ๑๒ เดือน

กุมภาพันธ์

พุทธศักราช ๒๕๕๗

ชื่อผู้แก้	ข้อความที่แก้	หมายเหตุ

ที่ประชุมรับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๗ (สามัญ) ชุดที่ ๑

วัน ๓๑ มีนาคม ที่ ๒๒ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

เจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทยยืนยันว่า เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๔๙๓ ไม่ปรากฏว่ามีเรือฝรั่งเศสบรรทุกทหารเลียบฝั่งขวาของแม่น้ำโขงเลข ช้อ ๒ และช้อ ๓ เมื่อไม่เป็นจริงดังที่ถามในช้อ ๑ จึงไม่มีกรณีที่จะตอบช้อ ๒ และช้อ ๓

ช้อ ๔ เจ้าหน้าที่ฝ่ายฝรั่งเศสได้มอดลวงหน้าว่าเครื่องบินฝรั่งเศสอาจผ่านแดนไทยบ้าง เนื่องจากภัยภูมิภาค เจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยได้เฝ้าดูเหตุการณ์และเมื่อเห็นว่าเป็นการล้ำเขตแดนก็ได้ประท้วงไปและขอให้ใช้ความระมัดระวังตามสมควร

นายเชื้อ จันทรวงศ์ (นครพนม) : คำถามต่อไปนี้ถึงแม้บางข้อไม่อยู่ในหน้าที่ของกระทรวงการต่างประเทศ แต่เหตุการณ์นั้นตัวพันต้นอยู่ จึงใคร่ขอเรียนซักถามต่อไป เนื่องจากว่าตามชายแดนแม่น้ำโขงอยู่ใกล้ชิดกับเหตุการณ์มาก เขาน้อมสนใจเป็นพิเศษก่อนภาวะการณ์ว่าจะเป็นอย่างไรมาก จะเป็นไปแต่ไหนอย่างไรรัฐบาลมีนโยบายและถือหลักปฏิบัติอย่างไรบ้าง จึงขยซักถามอีกครั้งเล็กน้อยดังต่อไปนี้
๑. รัฐบาลได้คาดการณ์ไว้บ้างหรือเปล่าว่าประเทศไทยจะถูกบุกหรือไม่เมื่อไร...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว ๆ มันนอกเรื่องเกินไป นอกประเด็น คุณถามสองข้อเรื่องลวงล้ำเขตแดนช้อหนึ่ง ฝรั่งเศสเลียบแม่น้ำโขงและเรื่องเครื่องบิน เพราะฉะนั้นขอขู่ทำให้อยู่ในเรื่อง อย่าออกนอกเรื่อง ใครจะไปตอบได้..

นายเชื้อ จันทรวงศ์ (นครพนม) : คือว่าราษฎรเขาสนใจใคร่ถามผู้แทนราษฎรเสมอ ๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปรกติก็ตั้งกระทู้ถามมาใหม่

นายเชื้อ จันทรวงศ์ (นครพนม) : ถ้าอย่างนั้นผมก็ไม่ติดใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ค่อยไปกระทู้ถามธรรมดาลำดับหนึ่งของนายประภาส คงสมัยตามเรื่องการจัดสร้างการประปาในเขตเทศบาลเมืองกันตัง จังหวัดตรัง ตามกระทรวงมหาดไทย

นายประภาส คงสมัย (ตรัง) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ปรากฏว่าในเขตเทศบาลเมืองกันตัง จังหวัดตรังนั้น เป็นที่ที่ถนัดการน้ำมากไม่เพียงพอแก่การบริโภคในหน้าแล้ง ราษฎรต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง และลำบากมากในการคองไปขนน้ำจากที่ไกล ๆ จากตัวเมืองประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เมื่อถึงหน้าแล้งจะเป็นภัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอัคคีภัย เพราะไม่มีน้ำพอในการดับเพลิง ฉะนั้น จึงใคร่ขอทราบว่รัฐบาลมีนโยบายที่จะจัดสร้างการประปาขึ้นในท้องที่นี้แล้วหรือไม่ ถ้ามี จะจัดการได้เมื่อใด

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทย
ขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังนี้ กระทรวงมหาดไทยมีนโยบายที่จะสร้างการประปาในท้องที่
นี้อยู่ แต่ยังไม่ได้รับงบประมาณ ได้พยายามจะกู้ยืมจากธนาคารออมสินหรือธนาคารอื่น ๆ เวลานี้ก็ไม่ได้
ได้ แต่ถ้ามีผู้จะดำเนินการและให้เชื่อได้ ก็กระทรวงมหาดไทยก็จะได้ดำเนินการ

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมีกิจธุระ จึงได้มอบให้พระราชธรรมนิเทศ รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ ดำเนินการประชุมแทน)

นายประภาส คงสมัย (ตรัง) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้รับคำตอบจากท่านรัฐมนตรีกระทรวง
มหาดไทย ก็ปรากฏว่าเป็นเรื่องชักข้ออยู่ที่การเงิน คืองบประมาณ งบประมาณนี้ก็เป็นที่ของเจ้า
กระทรวงที่ตั้งเข้ามา แต่เท่าที่ข้าพเจ้าตรวจสอบตามงบประมาณก็ยังไม่เห็น เพราะฉะนั้นจะพูดไม่ได้ว่า
ยังไม่ถึงงบประมาณ ข้าพเจ้าจึงอยากทราบที่ท่านมีนโยบาย ถ้าเมื่อมีนโยบายที่จะจัดทำก็ควรจะต้องมี
แผนการอันเสนอเข้ามา คือเสนอมานทางสภาผู้แทนราษฎรโดยผ่านงบประมาณ แต่เมื่อไม่มีในงบประมาณแล้วจะมา
ชี้แจงกับข้าพเจ้าว่ามีนโยบายที่จะจัดทำอยู่แล้วอย่างนั้นโดยไม่ เห็นแผนการที่จะแสดงต่อข้าพเจ้า ๆ
ก็ยังสงสัยอยู่ นั้นประการหนึ่ง เพราะฉะนั้นขอให้ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงแก่ข้าพเจ้าให้ชัดแจ้งสักหน่อยว่า
เมื่อมีแผนการอย่างนั้นแล้วท่านรัฐมนตรีจะรับกับข้าพเจ้าได้หรือไม่ว่าในปี ๒๔๘๔ ปีต่อไป จะ
เสนอนโยบายนี้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ปรากฏในงบประมาณได้หรือไม่

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิวัฒน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : เรื่องงบประมาณนั้น
ก็จำเป็นจะต้องพิจารณาว่าจะใช้ที่ใดที่จำเป็นก่อน เรื่องแผนการหรือโครงการก็ได้ เสนอรัฐบาลไปแล้ว
ที่จริงเวลานี้กระทรวงมหาดไทยก็ได้เจรจากับบริษัทให้ เขามาทำและเราก็จะผ่อนใช้ เขาโดยเขาลงทุน
ไปก่อน ถ้าหากว่าได้ตกลงแล้วเชื่อว่าในปีนี้ก็อาจจะได้ทำงานได้ ถ้าหากว่าบริษัทเขาสามารถจะทำงาน
ส่วนทำไปแล้วมีหลายสิ่งแห่งด้วยกัน ที่กล่าวเพราะเหตุว่าจะเชื่อ เขาก่อน

นายประภาส คงสมัย (ตรัง) : ประธานโท ข้าพเจ้าฟังคำตอบของท่านรัฐมนตรีไม่ถนัด
นักเพราะว่าไม่ค่อยได้ยินชัดเจนนั่นประการหนึ่ง ที่นี้ก็คิดว่าได้ยินคร่าว ๆ ว่าท่านอ้างว่าการที่จะวาง
แผนการอันนโยบายอะไรนั้นจะต้องพิจารณาคับความรีบด่วนอันดับก่อนหลัง ที่นี้ในฐานะที่ท่านยังไม่เข้าใจ
ถึงความรีบด่วนของเทศบาลตำบลเมืองกันตังซึ่งจำเป็นจะต้องได้รับการช่วยเหลือ ข้าพเจ้าขอชี้แจงให้
ท่านทราบไว้ด้วยว่า เมื่อฤดูแล้งคราวที่แล้ว ข้าพเจ้ายืนยันได้ว่า ขออ้างท่านอธิบดีสำรวจยืนยันไว้ว่า
ได้เกิดการวางเพลิงขึ้นในเขตเทศบาลกันตังถึง ๕ แห่งในวันเดียวกัน เหตุการณ์เหล่านั้นไม่แน่นอนว่า

จะมีขึ้นอีกหรือไม่ในปีต่อไป ในกรณีดังกล่าว เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราไม่รีบดำเนินการเสียก่อน
 ทั้ง ๆ ที่เราขาดน้ำในการดับเพลิง ข้าพเจ้าก็กลัวว่าตลาดกันตังทั้งตลาด ทั้งเมืองจะวอดวายเพราะ
 เพลิง เมื่อท่านมองเห็นเหตุการณ์เช่นนั้นความคับขันเช่นนั้น ความขาดแคลนที่เป็นอยู่ประมาณ ๓๑ ปี
 ของอำเภอ นั้นเป็นความขาดแคลนที่ยังไม่จำเป็นและยังไม่อยู่ในอันดับที่จะช่วยเหลือได้ ข้าพเจ้าก็รู้สึก
 เสียใจ แต่อย่างไรก็ตามกระตุนใจ ข้าพเจ้ามาสู่สถานที่เพื่อตามและเพียรให้ท่านชี้แจงรับคำกับข้าพเจ้าว่า
 ท่านจะสร้างในปี ๒๕๕๕ นี้ได้หรือไม่ ข้าพเจ้าขอทราบเท่านั้น ถ้าไม่ได้ก็เป็นเรื่องของท่าน

พลเรือโท หลวงสุนาวินวิรัช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : คำปลเทศบาลเมือง
 นี้ข้าพเจ้ารู้จักดี เพราะข้าพเจ้าเคยอยู่ทางใต้อันนาน ในเรื่องโครงการได้ไต่ถามแล้วและก็ได้เรียน
 แล้วว่าเวลานี้เงินเขาและจะมีบริษัท เขารับทำและเขาทำได้ มีโครงการอยู่ใน พ.ศ. ๒๕๕๓
 นี้เอง ถ้าเขาทำได้ก็จะเริ่มดำเนินการ ถ้าเขาทำไม่ได้ก็ต้องรอไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระตุนใจของนายถ่ม อุประมัย ตามเรื่อง
 โรงเรียนมัธยมวิสามัญของรัฐบาล

(นายถ่ม อุประมัย ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ตั้งกระตุนใจมา กระตุนใจตามต่อไปของนายเสรี
 อิศรางกูร ณออยุธยา ตามเรื่องฐานะและความเป็นอยู่ของทหาร ตามกระทรวงกลาโหม

นายเสรี อิศรางกูร ณออยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุนใจตามรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงกลาโหม ดังต่อไปนี้

๑. ทหารของชาติกินข้าวแดง (ข้าวกลอง) มาช้านานแล้ว ทำให้สุขภาพเสื่อมโทรม
 กระทรวงกลาโหมจะเปลี่ยนแปลงให้กินข้าวขาวแทนจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด
๒. พลทหาร สิบตรี สิบโท สิบเอก และจ่า ใต้เบี้ยเลี้ยงวันหนึ่งคนละเท่าใด
 (ประธานสภาผู้แทนราษฎร ใ้ยื่นบัตรสั่งตั้งและดำเนินการประชุมแทนต่อไป)

พลอากาศเอก พัน รณอากาศอุทธานันท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ขอตอบ
 ดังนี้

1027

ก็ข้าวขาวอาจจะก่อให้เกิดเป็นโรคริดสีดวงทวาร เพราะฉะนั้นอาหารที่โคเคนได้รับประทานอาหารประเภทนี้เสมอมา เพราะฉะนั้นในกรณีนี้รัฐก็จะให้ประโยชน์ ในทางร่างกายอยู่มาก แต่อย่างไรในกรณีที่จะให้ข้าวขาวกินนั้นก็โคเคนก็อาจอยู่ และบางหน่วยก็โคเคนก็อยู่แล้ว โดยมีลักษณะที่โคเคนใช้ปัญหาในเรื่องที่จะก่อให้เกิดเป็นโรคริดสีดวงทวาร เพราะข้าวขาวที่ซัด ๆ ออกไปนะท่าน ถ้าว่ากันในทางอนามิย์นั้นไม่ดีหรอก คือก่อให้เกิดไม่ได้ประโยชน์ในทางร่างกาย เพราะเนื้อโปรตีนนั้นอยู่ที่ข้างนอกข้าว ที่มีส่วนในเรื่องเบี่ยงเลียงของทุก तरह ทหารนั้น เราให้เบี่ยงเลียงวันละ ๕ บาท

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : การที่ท่านรัฐมนตรีได้บอกว่าให้ทหารกินข้าวแดงนั้นก็เนื่องจากว่ามีโปรตีนมาก เกี่ยวกับอนามิย์ แต่ความจริงอาจจะเป็นอย่างนั้นก็ได้อีก แต่ข้าพเจ้ารู้สึกสงสัยอยู่ว่า นอกจากพลทหารแล้ว พวกนายทหารก็รับประทานแต่ข้าวขาว ทำไมมีอนามิย์ร่างกายดี แล้วทำไมให้พลทหารกินข้าวแดงอนามิย์ดี ถ้ากินข้าวขาวอนามิย์ไม่ดี นี่ข้าพเจ้าสงสัย แต่อย่างไรก็ที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงว่าจะปรับปรุงให้กินข้าวขาวนั้น ขอเรียนถามว่าจะปรับปรุงให้พลทหารได้รับประทานข้าวขาวนั้น ~~เมื่อ~~ เมื่อไรกัน

พลอากาศเอก พัน รณภากาศ อุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ขอตอบว่าจะยืนยันให้แน่นอนว่าเมื่อใด อย่างไร ทำไม เวลาใดนั้นข้าพเจ้าตอบไม่ได้ แต่ว่าอย่างไรก็ตาม เรื่องการรับประทานครวชนชาวแคว้นในบางส่วนก็กระทำอยู่ บางส่วนก็ได้เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ก็พิจารณาถึงคุณภาพชาว แคว้นอย่างไรก็ตามบางหน่วยก็ได้รับประทานครวชนอยู่แล้ว และเฉพาะอย่างยิ่งนายทหารประจำตำบลลงไปรับประทานครวชนแล้วหรือตัวท่านเองถ้าลองรับประทานครวชนแล้วเรื่อย ๆ ไป คิดแล้วก็เคย สมบายใจที่เหมือนกัน

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าอยากจะมีภาพประสงศอย่างนี้ ขณะนี้การเมืองของประเทศก็เรียกว่าอยู่ในฐานะคับขัน เพราะเราต้องส่งพลทหารไปอยู่ตามเขตแดนอยู่เป็นจำนวนมากเพื่อบำรุงน้ำใจของพลทหารที่ต้องพลชีพเพื่อชาติอยู่ตามชายเขตแดนในขณะนี้แล้ว พวกนี้ทางรัฐบาลจะมีน้ำใจกว้างขวางให้เขาได้รับประทานครวชนชาวแคว้นจะได้อหรือไม่

พลอากาศเอก พัน รณภากาศ อุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : บางแห่งก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคาชาวในท้องถิ่นกับขึ้นอยู่กับคุณภาพของชาวดังกล่าวมาแล้ว เพราะในหลักการเราพยายามที่จะให้ทหารมีอนามัยที่ดีตามที่ได้บอกอยู่แล้ว แต่ในเรื่องนี้ทางกระทรวงกลาโหมก็จะได้รับไปพิจารณา

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ขอถามอีกนิด ที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าบางแห่งก็ได้ บางแห่งก็ไม่ได้ นั้น ก็ออกจะน่าเกลียดไปสักหน่อย เพราะขณะนี้ในริมฝั่งแม่น้ำโขงทางภาคอีสานนั้น ถ้าจะให้หนองคายรับประทานครวชนชาวแคว้น นครพนมรับประทานครวชนชาวแคว้นอย่างนี้ ดูมันก็ไม่เหมาะอย่างไรๆ ก็ให้เหมือนกันเสียทุกแห่งจะได้อหรือไม่

พลอากาศเอก พัน รณภากาศ อุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม : ที่ใดไม่มีชาวแคว้นเขาก็จัดชาวเขาให้ตามท้องถิ่น แคว้นอย่างไรก็ตามทางกระทรวงกลาโหมขอได้รับพิจารณาในเรื่องนี้ต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปกระทู้หมายเลข ๔ ของนายสฤษดิ์ มารังกุล

ตามเรื่องการลงโทษผู้ว่าราชการจังหวัดที่เลิกเพลิงไหม้ ตามกระทรวงมหาดไทย

นายสอ อัง นารังกุล (บุรีรัมย์) : เรื่องนี้ก็เป็นกรณีที่เนิ่นนานมาแล้ว แล้วเราก็จะปิดประชุมอยู่แล้ว กระผมไม่อยากจะให้มีการค้างกันโดยความขุ่นใจ จึงขอมานเรื่องนี้ไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปหมายเลข ๕ ของนายชาญบุษ ไชยคำมิ่ง ตามเรื่องการสื่อสารทางไปรษณีย์โทรเลข ตามกระทรวงคมนาคม

นายชาญบุษ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้.—

ด้วยเหตุที่เป็นอยู่เวลานี้ การสื่อสารทางไปรษณีย์และโทรเลขรู้สึกว่ารุดช้าและเสียเวลา ทั้งนี้เนื่องจากจำนวนพนักงานในท้องที่ห่างไกลมีไม่เพียงพอประการหนึ่ง จึงขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า

๑. การไปรษณีย์จังหวัดกิติ อำเภอกิติ เจ้าพนักงานมีไม่พอ เฉพาะ น.ป.๓ อำเภอมักเคียดวุ่นเช่นนี้ ท่านจะแก้ไขอย่างไร กระทรวงเคยคิดที่จะเพิ่มปริมาณเจ้าหน้าที่ขึ้นให้ล้นหรือไม่ เพียงใด

๒. เพื่อความรวดเร็ว ท่านจะเปิดการผูกโทรศัพท์ทางไกลให้ประชาชนติดต่อธุรกิจให้รวดเร็วยิ่งขึ้นได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด

พลจัตวา ประมา อภิเรณูสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : กระทรวงคมนาคมขอตอบท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

๑. ทางการทราบอยู่แล้วว่าที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขจังหวัดบางแห่งมีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ ก็ได้พยายามทั้งงบประมาณขออัตราเงิน คือปรับปรุงการงานอยู่เสมอมา ซึ่งทั้งนี้ก็ได้เคยเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดสุรินทร์มาแล้ว

๒. การโทรศัพท์ทางไกลเวลานี้ใช้วิทยุโทรศัพท์ในประเทศเป็นหลัก และการที่

จะเปิดการพูดโทรศัพท์ทางไกล ณ ที่แห่งใดนั้นจะคงคำนึงถึง

๑. เกี่ยวกับความต้องการของพ่อค้าประชาชนอันเกี่ยวข้องกับธุรกิจมีมาคน้อย

เพียงใด

๒. เกี่ยวกับการป้องกันประเทศและความสงบภายใน เพราะฉะนั้นการที่จะให้

เปิดวิทยุโทรศัพท์ในการเปิดพูดโทรศัพท์ทางไกลให้ได้รวดเร็วหรือไม่นั้น ก็ย่อมขึ้นอยู่กับสาเหตุ

๓. ประการดังกล่าวแล้ว

นายชาญบุษ โขยคำมิ่ง (ภาคสิบสี่) : เท่าที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการได้กรุณา

ชี้แจงมานั้นก็รับได้เท่าที่เวลานี้ฐานะของการไปรษณีย์ของเราในชั้นจังหวัดก็ดี อำเภอก็ดี

มีพนักงานไม่เพียงพอ ข้าพเจ้าอยากจะซักว่าท่านเคยมีสถิติเกี่ยวแก่จังหวัดใด อำเภอใดที่มี

พนักงานไม่เพียงพอแล้วหรือยัง และถ้ายังไม่ได้สำรวจไว้ ท่านจะสำรวจอีกได้หรือไม่

และเมื่อสำรวจได้แล้วท่านจะเพิ่มปริมาณเหล่านี้เข้าในงบประมาณต่อไปได้หรือไม่

ประการที่สองนายไปรษณีย์อำเภอเป็นข้าหลวงราชการวิสามัญประเภทลูกจ้าง เวลา

พูด ๆ อำเภอมีนายไปรษณีย์คนเดียวทำหน้าที่ทั้งผู้รับส่ง โทรศัพท์ รับส่ง โทรเลข ทำหน้าที่

นายไปรษณีย์ การสื่อสาร เช่นอย่างจดหมายที่ส่งถึงที่ตลอดถึงจดหมายปริสเคอร์ต่าง ๆ ที่

สำคัญ หากส่งไปถึง น.ป.ณ.แล้ว น.ป.ณ. ก็ไม่สามารถจะส่งไปส่งให้ถึงที่ใด เพราะท้องที่

หนึ่ง ๆ ทางไกลกันตั้ง ๔๐ กิโลเมตรก็มี ในข้อบกพร่องเช่นนี้ท่านจะแก้ไขอย่างไร ท่านจะ

หาเงินที่ไหนไปจ้างบุคคลคนอื่นส่งจดหมายไปหรือไม่

ประการที่สามในการส่งโทรเลขควนทางกรุงเทพ ฯ ได้เปิดโทรเลขควนแห่ง

เดียวคือ ป.ณ.ถ. ในวันอาทิตย์หรือวันหยุดราชการ เป็นการลำบากแก่ผู้ที่มีรายได้น้อย ท่าน

จะเปิดให้ ป.ณ.ต่าง ๆ ความบ้านชุมชนชนบทบางตำบล หรือที่หน้าพระลาน เช่นนี้ได้หรือไม่

ขอตั้งในการเปิดวิทยุโทรศัพท์โทรเลขนับว่าเป็นการสื่อสารที่ได้ความสะดวกแก่ผู้เรียน

๒๗๑

นักธุรกิจ ตลอดจนพ่อค้า ประชาชน เป็นอันมาก ท่านจะเปิดขนาดนี้ให้ใคร ^{ให้ใคร} ให้ความรวดเร็ว แก่นักเรียน นักธุรกิจและพ่อค้า ประชาชนให้อีกจะใครหรือไม่

พลจัตวา ประมาณ อภิเวทสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ขอเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้ ในเรื่องจำนวนเจ้าหน้าที่นั้นทางกรมไปรษณีย์โทรเลข หรือกระทรวงคมนาคมนี้มีใ้ค้หนึ่งนอนใจในเรื่องนี้เลย คงจะเห็นได้ว่าได้พยายามที่จะตั้งงบประมาณและขอเจ้าหน้าที่เพื่อไปประจำคามที่ต่าง ๆ ให้มากยิ่งขึ้น จะแลเห็นว่าในปี พ.ศ. ๒๔๔๒ เราได้เพิ่มคนขึ้น ๗๒ คน ในปี พ.ศ. ๒๔๔๓ เพิ่ม ๒๗ คน ในปี พ.ศ. ๒๔๔๔ เพิ่ม ๑๖ คน ในปี พ.ศ. ๒๔๔๕ ได้เพิ่ม ๒๔ คน สำหรับในปี พ.ศ. ๒๔๔๖ เพิ่มถึง ๒๒๗ คน และโดยเฉพาะในปี พ.ศ. ๒๔๔๗ นี้เราได้ไ้ตั้งอัตราไปถึง ๑,๖๔๑ อัตรา แต่ถูกตัดเสีย ๑,๕๒๔ อัตรา คงได้ ๑๑๗ อัตรา เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าทางกรมไปรษณีย์โทรเลขนั้นได้พยายามที่จะปรับปรุงเรื่องเจ้าหน้าที่ให้มีเจ้าหน้าที่เพียงพอเสมอ แต่ก็เนื่องจกความจำเป็นบางประการเราก็ไม่สามารถที่จะเพิ่มเจ้าหน้าที่ให้มากให้ทันความต้องการของประชาชนได้ดังที่ไ้เรียนมานี้ ทั้งนี้สำหรับในเรื่องไปรษณีย์อำเภอ นั้น ในเรื่องนี้ก็เนื่องจากว่าโดยปกติแล้วทางกระทรวงคมนาคมหรือทางกรมไปรษณีย์โทรเลขนั้นเราอยากจะตั้งเป็นที่ทำการไปรษณีย์ของกรมไปรษณีย์เสียให้หมดทุกแห่ง แต่ก็จำเป็นที่ต้องไปฝากไว้กับอำเภอให้ช่วยจัดการนั้นก็เนื่องจกงบประมาณและเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ แต่ก็เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ จึงไ้มีการติดต่อกับกระทรวงมหาดไทยขอให้ทางเจ้าหน้าที่คือทางนายอำเภอต่าง ๆ นั้นไ้รับทำหน้าที่ในแห่งนี้เพื่อที่จะทำการสื่อสารให้ควยซึ่งสำหรับในบางอำเภอก็มีแต่เจ้าหน้าที่คือนายอำเภออยู่คนเดียวทำหน้าที่เป็นไปรษณีย์ แต่ว่าถ้าที่ใดซึ่งจำเป็นจะต้องมีการจ่ายไปรษณีย์ถึงต่าง ๆ มากขึ้นแล้ว ทางกรมไปรษณีย์ก็ไ้เพิ่มเงินให้สำหรับจ้างไปรษณีย์บุรุษประจำอยู่ควย ถ้าที่ใดไม่มีไปรษณีย์บุรุษประจำก็หมายความว่าเรามีเชคจ่ายไปรษณีย์ถึงตัวภายใน ๑ กิโลเมตร ถ้าเป็นถึง ๕ กิโลเมตรเราก็ไ้ให้มีไปรษณีย์บุรุษเพิ่มขึ้นอีก ๑ นาย แต่ว่าถ้าเกิน

สภาผู้แทนราษฎร ๑๓/๕๒๕

ฉันทนา. ค. ๒/๕

กล่าวตั้งแต่ ๕ กิโลเมตรขึ้นไป ราถใหม่ไปรษณีย์รวมทั้ง ๒ นายขึ้นไป อย่างนี้เป็นต้น
ซึ่งทั้งนี้ขอใ้ท่านสมาชิกได้เห็นใจว่าทางกรมไปรษณีย์โทรเลขนั้นมิได้มีอันใจในเรื่องนี้
แต่ก็พยายามหาเท่าที่งบประมาณจะมีให้อย่างเต็มความสามารถ

สำหรับในเรื่องการโทรเลขเวลานั้นทางกระทรวงคมนาคมจะขอรับไปพิจารณา

จัดการให้ตามความประสงค์

แต่ทั้งนี้ก็คงขอรับไปว่าจะมีความจำเป็นเพียงใดหรือไม่ เพราะบางครั้งก็เกี่ยวกับว่า ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นหนึ่ง ๆ นั้นมีไม่เพียงพอกันที่จะเปิดก็ได้ แต่อย่างไรก็ตามเรื่องนี้ทางกระทรวงคมนาคมจะขอรับไปพิจารณา สำหรับในเรื่องธนาคาร^{ผู้กู้}เช่นเดียวกัน ก็จะได้จัดการให้ตามความประสงค์.

นายชาอุยยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ข้าพเจ้าขอกราบเรียนรักถามท่าน รัฐมนตรีทั้งคองไปนี้เพื่อจะให้กระจ่างขึ้น คือ น.ป.ม. อำเภอน้ำโสมมากเป็นลูกจ้างซึ่งผมก็ได้เรียนไปแล้ว เพราะฉะนั้นในเวลาออกจากราชการก็ไม่มีสิทธิรับบำเหน็จบำนาญ เพื่อที่จะไม่ให้เขาเสียสิทธิในทางนี้ ท่านจะมีวิธีการอย่างไรอย่างหนึ่งโดยยกฐานะให้เป็นข้าราชการสามัญประจำเสียจะได้ไหม.

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชาอุยยุทธ เรื่องนี้ออกจะไปนอกเรื่องเสียแล้ว คุณถามเรื่องใบรับเสียโทรเลขล่าช้า เจ้าหน้าที่ไม่พอ แต่กลับไปถามเสียว่าในราชการ^{เป็น}การประจำ คนละเรื่องนี้คุณ

นายชาอุยยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : คือมันเกี่ยวแก่อำนาจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มันเกี่ยวก็เกี่ยวทั้งนี้แหละคุณ แต่ที่มันตรง^{กล่าว}กับเรื่องหรือไม่ ถ้าว่าเกี่ยวละก็อะไรมันเกี่ยวทั้งนี้แหละคุณ แต่ขอให้มันตรงเรื่องหน่อย

นายชาอุยยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : คือเป็นเรื่องสิทธิครับ ถ้าท่านเห็นว่าไม่เข้าประเด็น ท่านไม่คอยผมก็ไม่ว่าอะไร คือไปผมขอสิทธิให้เข้าประเด็นดังนี้ คือว่า จดหมายต่าง ๆ พัตศุภณต่าง ๆ ที่อยู่อำเภอ โดยมากมักจะตกค้างตั้งเดือนสองเดือนก็มี ทั้งนี้ก็เพราะขาดบุรุษไปรษณีย์ เวลานี้ก็มักจะมีการร้องเรียนทางหนังสือพิมพ์กันมากขึ้น ท่านรัฐมนตรีจะมีวิธีการอย่างไรที่จะตรวจสอบว่าจดหมายต่าง ๆ ที่ส่งไปนั้นยังมีอำเภอใดที่ตกค้างอยู่ไม่น้อยกว่า ๑ เดือน และถ้าหากว่ายังมีตกค้างอยู่ไม่น้อยกว่า ๑ เดือน

จะพิจารณาโทษแก่ผู้ที่ทำโหล่าช้าไต่หรือไม่ และท่านจะสอบสวนไต่หรือไม่ทำไม่มันจึงล่าช้า ถ้าหากเห็นข้อเท็จจริงว่าเป็นเพราะไม่มีบุญไปประดิษฐ์ ท่านจะพิจารณาทางงบประมาณช่วยเพิ่มไต่หรือไม่ ข้อต่อไปเกี่ยวกับกรเก็บรักษาพัสดุภัณฑ์ต่างไปประดิษฐ์ โดยมาก น.บ.๗. มักจะเก็บพัสดุภัณฑ์ เช่นธนาณัติและพัสดุอื่นเกี่ยวกับของมีค่าไว้นานเกินกว่ากำหนด จนกว่าครุฑระชาบาลหรือคนที่เกี่ยวข้องจะเข้ามาอำเภอบ้างนี้ท่านจึงจะมอบให้ อย่างนี้เป็นการเสียหาย ในเรื่องนี้ท่านจะแก้ไขอย่างไร นอกจากนั้นในการส่งโทรเลขโดยมากในจังหวัดหนึ่ง ๆ มักจะผ่านไปรษณีย์ภาค เช่นอย่างจังหวัดอีสานก็ผ่านไปรษณีย์ที่จังหวัดนครราชสีมา แต่จังหวัดกาฬสินธุ์ไปคนที่จังหวัดขอนแก่นอีกครั้งหนึ่ง จึงทำให้โทรเลขนี้ช้า ฉะนั้นท่านจะหาหนทางแก้ไขอย่างไรที่จะไม่ให้จังหวัดแต่ละจังหวัดผ่านกันโดยที่เดียว โดยจะส่งตรงจากภาคไปยังจังหวัดนั้นโดยตรง.

พลจัตวา ประมาณ อภิเวทสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ขอเรียนตอบดังนี้ ในเรื่องไปรษณีย์ภาคอำเภอนั้น ได้เรียนตอบท่านสมาชิกแล้วว่า เป็นการกระทำเพื่อที่จะแก้ไขบรรเทาความเดือดร้อนในเรื่องการส่งข่าวสารเป็นการชั่วคราว แต่ความจริงแล้วนั้นทางกรมไปรษณีย์ต้องการที่จะตั้งไปรษณีย์ของกรม โดยมีเจ้าหน้าที่ของกรมไปปฏิบัติการเอง เพราะฉะนั้นในการที่มีการขลุกขลักในบางอำเภอบ้างนั้น ก็เนื่องจากว่าเจ้าหน้าที่อำเภอนั้นยังไม่เข้าใจในกิจการอันนี้โดยแน่แท้ แต่ว่าที่กระทำไปก็เพื่อเป็นการบรรเทา คือคิดว่าไม่มีเสียเลย อย่างนี้เห็นเด่น ส่วนเรื่องการตรวจสอบจดหมายล่าช้าต่างนั้น ทางกรมไปรษณีย์โทรเลขก็ได้มีแผนตรวจสอบ ซึ่งตั้งขึ้นแล้ว ซึ่งเรื่องนี้ก็ได้เคยตอบท่าน ส.ส. สุรินทร์มาแล้ว ซึ่งคิดว่าท่านผู้มีเกียรติคงจะค้นหาได้ สำหรับในเรื่องการโทรเลขตามนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับกองเทคนิคในเรื่องการโทรเลข เพราะฉะนั้นในการที่จำเป็นต้องให้ท่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเทคนิคของเขา ถ้าเราจะทำตรงไปที่เคียวก็อาจจะได้ แต่ว่าเปลืองเงินมากมาย ซึ่งเวลานี้เราไม่มีงบประมาณพอที่จะทำได้เช่นนั้น.

นายชาตุนุช โยษคามิ่ง (กาฬสินธุ์) : กระผมขอกราบเรียนถามเป็นครั้งสุดท้าย
 ท้ายดังต่อไปนี้ คือปรากฏว่านายไปรษณีย์อำเภอจะมีอำนาจควบคุมการเงินของ ธนาคาร
 และเช็คต่าง ๆ ด้วย ปรากฏว่าที่กรุงเทพฯ ^{หรือ} ~~ที่~~ ธนาคารก็ได้ออกจากจะล่าช้าแล้วยังมีการสูญหาย
 มอຍ ๆ ท่านจะกำชับให้พนักงานและเจ้าหน้าที่ทุก ๆ ส่วนของกรมไปรษณีย์ได้ระมัดระวัง
 ให้ถึงได้โดยเร็ว และถ้าหากว่าเสียหายให้ชดเชยให้ทันที่ ^{ที่} ~~ที่~~ และนอกจากนี้บางแห่ง
 เช่นอย่างไปรษณีย์ในจังหวัดกาฬสินธุ์แห่งหนึ่ง คืออำเภอฆ้องชัย มักปรากฏว่าเงินขาดมอຍ
 ที่เงินขาดมอຍ ๆ นี้ก็เพราะอำเภอให้อำนาจแก่ น.ป.ณ. อำเภอรักษาเงินเกินอำนาจ
 ท่านจะสอบสวนเรื่องนี้ไปทางจังหวัดได้หรือไม่ และการสอบสวนนี้ขอให้กระทำโดยทางลับ
 ทั้งนี้เพื่อจัดการในเรื่องที่สูญหาย ^{หรือ} ~~ที่~~ ^{หรือ} ~~ที่~~ ให้มูลค่าขาดตลอดถึงเงินต่าง ๆ ถูกคนอื่นไป
 เช่นปลอมเอาอย่างนี้ก็มี อย่างนี้เป็นต้น ท่านจะสอบสวนได้หรือไม่ กระผมขอเรียนถาม
 ดังนี้.

พลจัตวา ประมาธ อภิเรณูสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ใน
 เรื่องการล่าช้าหรือสูญหาย ทางกรมไปรษณีย์ก็ได้มีการสอบสวนและว่ากล่าวกันอยู่เสมอ
 ส่วนสำหรับในเรื่องเงินขาดนั้น ทางกรมไปรษณีย์โทรเลขก็ได้สั่งให้ทางกระทรวงมหาด
 ไทยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาได้ทำการไต่สวนอยู่เสมอตลอดเวลา ซึ่งในเรื่องนี้ได้แจ้งให้ทาง
 กระทรวงมหาดไทยได้ทำการไต่สวน ซึ่งเวลานี้ก็ได้เรียกเงินคืนแต่ละแห่งซึ่งมีเงินขาด
 มาได้เป็นจำนวนไม่น้อย ซึ่งการสอบสวนต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นอยู่กับอำนาจของกระทรวงมหาด
 ไทยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ทางกระทรวงคมนาคมก็ได้แต่ติดต่อขอรับแจ้งให้ทางกระทรวงมหาด
 ไทยนั้นได้เป็นผู้ดำเนินการในเรื่องนี้แทนให้.

ประธานสภานิติบัญญัติ : คือไปหมายเลข ๒ ของนายसानนท์ สายถวัจน
 อถาม เรื่องอบรมให้ประชาชนช่วยกันรักษาสิ่งของอันเป็นประโยชน์สาธารณะ อถามกระทรวง

วัฒนธรรม

(นายสวนเท สว่าง ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภานิติบัญญัติ : ผู้ตั้งกระทู้ไม่มา ต่อไปหมายเลข ๗ ของนาย

ประสาธ ไซยเท ตามเรื่องการปราบยุงและการปราบแมลงวัน ตามกระทรวงสาธารณสุข

นายประสาธ ไซยะโต (ยะลา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงสาธารณสุข ดังต่อไปนี้

๑. ด้ยปรากฏว่ายุงซึ่งมีชุกชุมทั้งในพระนครและต่างจังหวัดได้ก่อความรบกวน และนำเชื้อไขจับต้นมาสู่ประชาชน ทำให้ประชาชนเสียชีวิต นลั้ทำให้คนพิการมีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวนมาก

๒. แมลงวันซึ่งเป็นพาหะนำเชื้อโรคต่าง ๆ เช่นอหิวาตกโรค ไข้กาฬมอด และโรคอื่น ๆ อีกมากมายสู่ประชาชน ปรากฏว่ามีอยู่ชุกชุมทั่วไปทั้งในพระนครและต่างจังหวัด

ขอทราบว่ามีนโยบายที่จะปราบยุงและแมลงวันอย่างไร และได้ทำเป็น การไปแล้วประการใดบ้าง

พระยาปริภักษ์เวชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข : กระทรวงสาธารณสุขขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

๑. รัฐบาลได้มีนโยบายในเรื่องนี้อยู่แล้ว เฉพาะยุงที่นำเชื้อไขจับต้นมาสู่ประชาชนนั้นก็จัดการควบคุมอยู่แล้ว คือได้ทำการกำจัดยุงที่นำเชื้อไขจับต้นในบางท้องที่ของภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ชึ่งกินผลเมืองจนถึงสิ้นปี ๒๕๕๖ เป็นจำนวน ๓,๑๒๓,๔๔๓ คน ซึ่งจะได้ขยายการป้องกันออกไปอีกตามกำลังงบประมาณที่ได้รับ ส่วนยุงที่ก่อความรบกวนนั้นก็ได้นำนโยบายที่จะควบคุมเช่นเดียวกัน และจะให้ทำเป็นไปโดยรวดเร็ว

เร็วนักไม่ได้ เพราะ ยิงขาดงบประมาณ อุปกรณ์และเจ้าหน้าที่

๒. เรื่องแมลงวัน รัฐบาลได้มีการส่งเสริมช่วยเหลือประชาชนให้กำจัดแมลงวัน อยู่เดอมแล้ว—ในขณะนี้ โดยช่วยแก้ไขปรับปรุงการสุชาติบาลของที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม ให้ดีขึ้น เช่นกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งสกปรกต่าง ๆ ให้ถูกลักษณะ และไม่ให้เป็นที่เกิด ของแมลงวัน วิธีนี้จึงเป็นทางทำให้แมลงวันลดน้อยลง แม้ว่าจะไม่ใช่เป็นวิธีทำลายตัว แมลงวันโดยตรงก็ตาม เพราะการทำลายตัวแมลงวันโดยตรงในขณะนี้ เป็นสิ่งที่ทำได้ ยาก และต้องการค่าใช้จ่ายมากเกินไปกว่าความจำเป็น

นายประสพ ไชยะโท (ยะลา) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ได้ตอบข้อ ๑ ว่า ได้ใช้จ่ายเงินงบประมาณไปแล้วเป็นเงิน ๓ ล้านบาทเศษ ทั้งในภาคเหนือ ภาคกลางและภาคใต้ เรื่องนี้ขอเรียนว่าเวลานี้ปรากฏว่ายังมีอยู่ทั่ว ๆ ไป และได้รับ กวนประชาชนอยู่ ยังไม่ได้หายหมดสิ้นทีเดียว ทั้งนี้เท่าที่รัฐบาลได้ปรามั้นไม่ใช่เป็น การคัดค้านคือ คือว่าท่าที่ปรากฏอยู่ก็มีการปน คี.ค.ที. ซึ่งพอปน คี.ค.ที. ยานไปแล้ว ก็มีฝูงชุกใหม่เข้ามากรบกวนประชาชนอีก ซึ่งทั้งนี้เนื่องมาจากว่ายังมีแอ่งขังน้ำและสิ่งโสโครก และตามคูน้ำต่าง ๆ ปรากฏว่ายังมีน้ำขังอยู่ซึ่งเป็นที่เพาะเชื้อยุงให้เกิดมีขึ้นและแพร่พันธุ์ แพร่หลายขึ้นได้ต่อไปอีก ขอทราบว่าการที่รัฐบาลจะถมแหล่งน้ำต่าง ๆ ซึ่งไม่ได้ใช้ประโยชน์ประการใด ซึ่งมีอยู่ทั่วไปนั้น จะทำหรือไม่ ทั้งนี้ขอให้ทำการถมทั้งในพระนครและ ต่างจังหวัดด้วย

๒. เรื่องแมลงวันที่ยังไม่ได้หมดไปทีเดียวนั้นก็ปรากฏว่ายังมีสถานที่ที่เป็นที่เพาะ เชื้อแมลงวันซึ่งเป็นพาหะนำเชื้อโรคมาสู่ประชาชนนั้นยังมีอยู่ทั่วไป เช่นคูน้ำและหนองน้ำทั้ง ในพระนครและต่างจังหวัด เช่นหนองน้ำของเทศบาลก็เช่นเดียวกันปรากฏว่าการล้างทำความสะอาด นั้นไม่เป็นไปโดยความเรียบร้อย ทำให้มีน้ำขังอยู่ และสิ่งโสโครกมักหมกหมุ่นนาน ๆ

จึงทำให้เกิดเป็น เชื้อแมลงวันขึ้น นอกจากนี้ปรากฏว่าสามสถานที่และตามถนนหนทาง
ต่าง ๆ มีประชาชนเห็นด้วยอุจจาระโอ่วไว้ ทำให้เกิดการเพาะเชื้อแมลงวันขึ้นด้วย อัน
นี้ถ้าหากรัฐบาลจะใคร่วาง สวัสดิภาพ ให้เพียงพอเพื่อประชาชน เงินพวก ๓ ล้านเยน
ได้มีโอกาสไถ่ภายใน สังคม สาธารณนี้จะได้หรือไม่ ขอทราบ.

พระยาบริรักษ์เวชชการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข : ตามที่ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติชื่อนั้น ข้าพเจ้าขอชี้แจงดังนี้ ขอโทษ เมื่อครั้งที่ท่านกล่าวนั้นบางทีจะเป็น
การคลาดเคลื่อน ที่ข้าพเจ้าเรียนถึงความป้องกันไข้มาลาเรียเป็นจำนวน ๓ ล้านคนนั้น
หมายถึงคนที่ได้ทำการป้องกันให้ ไม่ใช่จ่ายเงินไป ที่ท่านพูดนะทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจว่า
ท่านหมายความว่า ให้ จ่ายเงินไป ๓ ล้านบาท ซึ่งความจริงเราได้ทำการป้องกันคน
เป็นจำนวน ๓ ล้านคน ในส่วนที่ท่านพูดถึงเรื่องยุงยังมีอยู่ชุกชุมนั้น ข้าพเจ้าใคร่จะขอ
เรียนชี้แจงว่ามี ๒ พวก คือพวกหนึ่งยุงที่นำเชื้อไข้มาลาเรีย แต่อีกจำพวกหนึ่งจำพวก
ยุงบ้านหรือยุงที่รบกวนที่ทำให้เกิดความรำคาญ ส่วนใหญ่ในโครงการสาธารณสุขนั้นมุ่งถึง
การกำจัดยุงที่เป็นเหตุนำเชื้อไข้มาลาเรียเป็นส่วนสำคัญ ส่วนยุงที่นำความรำคาญนั้นเป็น
เรื่องรองลงมา ซึ่งจริงอยู่อาจจะมียุงชุมและทำความรำคาญให้ แต่ปัญหาสำคัญในทาง
สาธารณสุขนั้นคือการที่จะป้องกันยุงที่เป็นเหตุให้เกิดโรคอื่น เพราะฉะนั้นจึงได้ระดม
กำลังหรือมุ่งไปในทางที่จะควบคุมยุงที่นำเชื้อไข้มาลาเรีย ส่วนยุงที่ก่อความรำคาญนั้นก็
ทำเหมือนกัน ที่ท่านบอกว่ายังมีอยู่ชุกชุมก็เป็นความจริง เพราะว่ายุงพวกนี้เกิดจากคูน้ำ
หรือท่อซังน้ำ ท่านถามว่าจะให้ถมเสียให้หมดจะได้ไหม ข้าพเจ้าขอเรียนตอบว่านี่ต้อง
แล้วแต่กรณี คือบางแห่งที่ซังน้ำที่ไม่ใช่ระบายหรือไม่ต้องการใช้น้ำนั้นก็พยายามที่จะให้
ถม แต่บางแห่งถมไม่ได้เพราะเหตุว่ายังต้องการใช้น้ำสำหรับบริโภคหรืออุปโภคอยู่ ในที่
เช่นนั้นเราก็ใช้วิธีการอย่างอื่น คือพยายามไม่ให้หน้าน้ำขัง คือให้มันไหลไปไหลมา

ได้เพียงจะวางไข่ไม่ได้ หรือลูกหลงที่รักที่จะเป็นเหตุให้ลงไปวางไข่เกาะอยู่ได้ เรา
 ก็จะพยายามหาความล่อลวงในที่เหล่านี้ ไม่ใช่ต้ม ถ้าจะให้ไปต้มเต็มหมกแล้วก็จะหาไม่
 ได้ เพราะบางแห่งเราต้องการแหล่งน้ำที่จะคงไว้ในน้ำอยู่ เพราะฉะนั้นวิธีการก็อาจจะทำ
 ทั้งสองประการ คือทั้งต้มและทั้งไม่ต้ม เพราะฉะนั้นก็มีวิธีการหลายอย่างด้วยกันในการ
 ที่จะควบคุมหรือกำจัดปู ซึ่งก็ได้ทำอยู่แล้วเหมือนกัน ส่วนใบการที่จะให้สำเร็จไปได้
 โดยเร็วนั้นเกี่ยวกับควมภูมิประเทศ เพราะประเทศเราเป็นประเทศที่ชุ่มและมีที่ขังน้ำอยู่
 โดยทั่ว ๆ ไป เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะทำทั้งหมดก็จะคงใช้เวลานาน และคงสิ้น
 เปลืองเงินทองมากมาย อย่างไรก็ตามเรื่องนี้ก็อยู่ในโครงการที่กำลังพิจารณาหรือที่ได้มี
 อยู่แล้ว ดังที่ข้าพเจ้าได้เรียนต่อมากในขณะนี้ ในเรื่องแมลงวันนั้นก็เช่นเดียวกัน

ในเรื่องนี้ในวันนั้นที่ประชุมได้ขานรับ โอนสภาพเจ้าโลกอมแล้วว่าการกำจัดแมลงวันอยู่ที่การควบคุมการสุขาวินาศเป็นส่วนสำคัญ เพราะแมลงวันชอบเกาะอยู่ที่ไส ไตรภ เพราะฉะนั้นถ้าเรากำจัดสิ่ง ไส ไตรภ ได้นานเท่าใดก็เป็นสิ่งที่กำจัดแมลงวัน ไคมากเท่านั้น ในการกำจัดสิ่ง ไส ไตรภ เหล่านี้ทางรัฐบาลและเทศบาลมีหน้าที่อยู่ส่วนหนึ่งที่จะควบคุม แต่ว่าในการที่จะกำจัดสิ่ง ไส ไตรภ นั้นเกี่ยวกับต้องอาศัยความร่วมมือของประชาชนด้วยเป็นส่วนใหญ่ เพราะว่าสิ่งเหล่านี้เกิดจากการกระทำของประชาชนไม่ชอบ เพราะฉะนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือในการที่จะ ไส ไตรภ ราษฎรร่วมมือกันให้ความรู้ ในการที่จะกำจัดสิ่ง ไส ไตรภ และ ขอความร่วมมือในการที่จะ ไส ไตรภ เขาทำ ไส ไตรภ ขึ้น เพื่อเป็นเหตุให้แมลงวันเกิด ที่ท่านจะขอให้ตั้งสภามวลสารและ ไรที่จะกำจัดในนี้ทางรัฐบาลและเทศบาลได้ดำเนินการอยู่แล้ว และถ้ามีความจำเป็นจะต้องเพิ่ม ขาดเจ้าเชื่อว่าคงจะเพิ่มโดยความความต้องการ

นายประสาธน์ ไชยะโต (ยะลา) : สำหรับแหล่งซึ่งน้ำที่ไม่ใช่ประ โยชน์นั้น ปรากฏว่ามีอยู่ทั่วไปทั้งในพระนครและต่างจังหวัด โดยเฉพาะในจังหวัดพระนครก็มีอยู่มากมายแถวหลังบ้านพิศมณฑลนครชัยศรี แถวหน้าวัดราชา ฯ เหล่านี้ก็ยังมียูทลอคและ นอกจากนั้นก็ยังมีอีกหลายแห่ง ขอทราบว่าที่ที่ไม่ใช่ประ โยชน์เหล่านี้ ทางรัฐบาลจะจัดการรับมือเสียโดยความระ ใดหรือไม่ ในเรื่องขอความร่วมมือจากประชาชนนั้น เท่าที่เห็นโดยทราบและได้เข้ามาในทางประเทศ โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา นอกจากเขาขอความร่วมมือจากประชาชนแล้วก็ยังได้มีบทกำหนดโทษอย่างรุนแรง อย่างเช่นบ้านของใครที่ความเดือดร้อนให้แก่ราษฎรประชาชน เขาทำให้เกิดสิ่งหมักหมมหรือ ไส ไตรภ ขึ้นทำให้ เกิดเชื้อแมลงวันขึ้นในบ้านของคนที่นั่นก็มีความผิดอย่างรุนแรง ฉะนั้นใคร จะขอ ให้รัฐบาล ได้กวาดล้างในเรื่องการ ขอความร่วมมือจากประชาชน และควรจะมีบทกำหนดโทษไว้ด้วย ถ้าใคร ไม่ปฏิบัติตามความควบคุมหมายหรือเทศบัญญัติ ถ้าอย่างนี้คิดว่าจะเป็นประ โยชน์แก่ส่วนรวม แต่ว่าทั้งนี้ รัฐบาลจะต้องให้ความ

สะดวกแก่ประชาชน เช่นเรามีบทกำหนดโทษผู้ใดแล้วก็ต้องขอให้ความสะดวกแก่เขา เช่นการ
ผู้แทนราษฎรหรือการเก็บขยะมูลฝอยก็ต้องให้ไปถึงหน้าบ้าน ผู้นำก็ต้องให้ทางการล้างให้
สะอาด ทั้งนี้เพื่อป้องกันเชื้อโรคที่จะเป็นพาหะและนำเชื้อโรคนำสู่ประชาชน แล้ว
ถ้าการที่ระดมโคกรามเรียนว่า ในอาราณอุจจาระบนท้องถนนหลวง-เมื่อตะวันตกก็ปรากฏว่ามี
อยู่ทั่วไป เราจะเห็นคนที่อยู่ทั่วไป ขอทราบว่าเรื่องนี้รัฐบาลจะได้ออกข้อบัญญัติหรือใ

พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ ทรงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้

ตราเป็นราชกิจจานุเบกษา เรื่อง ระเบียบว่าด้วยการกระทรวงสาธารณสุข : ในเรื่อง
สุขภาพกลาง ๆ ความจริงเราต้องมีสุขภาพดีอยู่แล้ว โดยเฉพาะในท้องถิ่นที่เป็นเทศบาล
+ ศึกษ
อันเป็นเทศบาลหรือเทศบาลที่จะมีหน้าที่อำนาจที่จะดำเนินการตามกฎหมาย และเท่าที่ข้าพเจ้าทราบ
มาหรือเท่าที่ทราบมาก็คือเทศบาลกำลังดำเนินการอยู่ หากแต่ความบางครั้งบางคราวก็อาจจะเป็น
ได้ที่มีการหลงผิดลงกายบ้าง หรือเจ้าหน้าที่ยังมีน้อยและไม่ทั่วถึงอันนี้ก็เป็นของธรรมดา แต่
ข้าพเจ้าคิดว่าเทศบาลต้องมีหน้าที่และมีอำนาจดำเนินการอยู่ และปฏิบัติการอยู่ตามกำลังที่จะทำ
ได้ ส่วนที่ ๆ ท่านว่ายังมีอะไรอะไรอยู่ นั้นข้าพเจ้าเชื่อว่าเทศบาลกำลังดำเนินการอยู่
และถ้าหากจำเป็นคิดว่าเทศบาลก็จะแก้ไขสิ่งเหล่านี้ตามโอกาสที่จะทำได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปหมายเลข ๘ กระพุดถามของนายสวัสดิ์

คำปรึกษา ตามเรื่องน้ำในเมืองระเทศ ตามกระทรวงเกษตร

นายสวัสดิ์ คำปรึกษา (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงเกษตร ดังต่อไปนี้

๑. เพราะเหตุใดในปี (๒๕๕๖) กรมประมงจึงสั่งให้มีการลดระดับน้ำในเมือง

ระเทศ จังหวัดนครสวรรค์ให้มีระดับต่ำกว่าปีก่อน ๆ และทุกปีระดับน้ำสูงเพียงใด และในปี

(๒๕๕๖) ลดลงไปกี่ระดับเพียงใด

๒. การลดระดับน้ำลงไปเช่นนั้น จะก่อให้เกิดการเสียหายแก่การเพาะพันธุ์ปลาอย่างไรหรือไม่

นายพลตำรวจตรี สมาย อุทยานานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งถามไปนี้ ปี ๕๖ กรมการประมงได้สั่งให้มีการลดระดับน้ำในบึงและทะเลสาบจังหวัดนครสวรรค์ให้มึระดับต่ำกว่าปกติก่อน เพราะต้องการจะขุดฝายคั้นน้ำหนองลูกที่ชำรุด ทำให้น้ำในบึงรั่วออกไป ถ้าไม่ขุดจะทำให้น้ำเกาะเป็นทางไหลจะเกิดการเสียหายขึ้นในภายหลัง การลดระดับน้ำในปี ๕๖ นั้นลดลงให้มึระดับต่ำกว่าปีก่อน ๆ เพียง ๕๐ เซนติเมตรเท่านั้น ส่วนทุก ๆ ปีโดยเฉลี่ยระดับน้ำไวสูง ๒๐.๕ เมตร ตามในวงเลมระดับน้ำทะเลปานกลาง และขึ้นระเหไปบ้างในฤดูแล้งก็ไม่ต่ำกว่า ๒๐.๓ เมตร ตอนลด ๒. เสียหายบ้างเพราะจำนวนเนื้อที่ของน้ำลดลงไป ทำให้ที่อยู่อาศัยของสัตว์ตลอดจนอาหารธรรมชาติของสัตว์น้ำได้ลดลงไปด้วย แต่เมื่อใดที่जारมาถึงผลการเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อไปภายหลังก็ต้องยอมเสียหายเพียงส่วนน้อยที่ต่ำกว่าที่จะแก้ไขในภายหลัง

นายสวัสดิ์ คำประหลอบ (นครสวรรค์) : ความจริงปัญหาเรื่องน้ำขังบ่อระพี

นี้เป็นปัญหาซึ่งของกรมชลประทานมาเป็นเวลาทุกยุคทุกสมัย ที่ได้มีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรเข้ามาสู่รัฐสภา ผู้แทนราษฎรจะต้องรับปัญหานี้เข้ามาสู่สภาทุกครั้งไป ปัญหาเรื่องน้ำขังบ่อระพีซึ่งอยู่แม่จะ เป็นของเพาะพันธุ์ปลาในบึงประการใดก็ตาม แต่ว่าความจริงนั้นถ้าเราจะไปตั้งกรมการไปสอบสวน ว่ามันมีการเสียหายแก่การเพาะพันธุ์ปลาของกรมชลประทานไม่น้อยกว่าหนึ่งแสนไร่ ถ้าหากลดลงไปอีกก็จะดีขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่า คือว่าทางรัฐบาลทราบหรือไม่ว่าการที่ทศน้ำขังบ่อระพีเกิดไวสูงทุก ๆ ปีในขณะนั้น ทั่วโลกก็เกิดปรากฏการณ์ของลมน้ำเสียหายในเขตตำบลทศกริช ตำบลพนมไพร ตำบลวังนากรและตำบลพระนอนรวม ๔ ตำบล ไม่น้อยกว่าแสนไร่ กรมชลประทานก็ว่าร้องเป็นอันมากในเรื่องทศน้ำ อันนี้บอกจะถามว่าทางรัฐบาลได้ทราบหรือไม่ แล้วที่ทางรัฐบาลจะมีทางอย่างไรที่จะหาทางกัน เขตเหล่านี้โดยลดระดับน้ำ

ลงโตเมื่อปี ๒๔๘๖ จะโตหรือไม่

นายพลตำรวจตรี สมาย อุทยานานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
กระทรวงเกษตร ขอตอบกระทู้ถามของท่านดังต่อไปนี้ เรื่องนาของราษฎรที่เสียหายบริเวณ
รอบ ๆ เมืองระเพ็ดนั้น กระทรวงเกษตร ได้รับทราบแล้ว แต่ว่าถ้าตั้งพิจารณาอยู่ จะเป็น
เพราะเหตุน้ำในแม่น้ำระเพ็ดตื้นเขินหรืออย่างอื่นด้วย ซึ่งจะต้องได้รับการสำรวจ
ตรวจสอบกันโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่ง อย่างไรก็ตามกระทรวงเกษตร เป็นห่วงว่านาของราษฎร
เสียหายเป็นแสน ๆ ไร่อย่างนั้นก็จะกระทบด้านค่าใช้จ่ายต่อไป

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ความจริงมีอยู่ตามที่ท่านได้
ตอบกระทู้ถามมาก็รู้สึกว่า จะเป็นที่พอใจแก่ทางฝ่ายผู้ถามเป็นอันมาก แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่
ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าอยากจะขอกรองดังนี้ คือข้าพเจ้ามีหลักฐานมีสถิติพร้อมด้วยแผนที่ของ
กรมการ/ชาวนา ข้าพเจ้าอยากจะเอาเรื่องนี้ไปแจ้งต่อทางรัฐบาลที่กระทรวง เพราะว่า
จะโตชุกกันอย่างกว้างขวาง ทางรัฐบาลจะชุกของหรือไม่ ถ้าชุกของจะให้ไปโตเมื่อไร
+ ไม่

นายพลตำรวจตรี สมาย อุทยานานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
กระทรวงเกษตร ไม่ชุกของ ขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้มีไม่วางควา โดยสุกสำเนาเอาใจใส่
ให้ความร่วมมือกับกระทรวงเกษตร เป็นอย่างดี ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดเวลาสำหรับกระทู้ถามแล้ว

คดีการดำเนินหมายเลข ๔ และหมายเลข ๓ พิสูจน์เรื่องที่ยังมาจาก
วันประชุมคราวก่อนนี้ไม่มี ร่างพระราชบัญญัติลงเพราะเหตุอุปสรรคเนื่องจากการช่วยเหลือ
ราชการจากการปฏิบัติงานของชาติหรือจากการปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔... ซึ่ง
คณะกรรมการสามัญการเศรษฐกิจ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่

(สำเนา)

๕๓๓/๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการจาก
การปฏิบัติงานของชาติหรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๕๓

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ
จากการปฏิบัติงานของชาติหรือจากการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ.
๒๕๕๓ พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการจากการปฏิบัติงานของชาติหรือจาก
การปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๕๓ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้วางรถ และ
ส่งให้กรรมการสามัญคณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายชาย สุอังคะ
- ๒. นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่
- ๓. นายประพัฒน์ วรชนะสาร
- ๔. หลวงปรวัตรวรวิจิตร
- ๕. นายพลคำรวจจิตวา พิชัย กุศลสวัสดิชัย
- ๖. นางแรม พรหมโมเสศ บุณยประสพ
- ๗. ชุนวิเทศธรรณการ
- ๘. นายศิริ ภักดิ์วงศ์
- ๙. นายเสริม วิจิตรกุล

ที่ประชุมกรรมการได้เลือกนายเจา เป็นประธาน และเลือก นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่
เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมา
เพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) ปรวัตรวรวิจิตร
(หลวงปรวัตรวรวิจิตร)

ประธานกรรมการสามัญคณะกรรมการเศรษฐกิจ

สำเนาขึ้นถูกต้อง

๕๓๓/๒๕๕๓

(สำเนา)

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญคณะกรรมการเศรษฐกิจ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือ
ราชการจากการปฏิบัติงานของชาติหรือจากการปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรม

พ.ศ. ๒๔...

คำที่ที่ประชุมสภากฎหมายร่างกฎกระทรวงโดยมติที่ประชุมคณะกรรมการร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์
ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการจากการปฏิบัติงานของชาติหรือจากการปฏิบัติ
หน้าที่มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๔... (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้
คณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณา เห็น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของ
การพิจารณาคงต่อไป

๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้ง หลวงปรีวรทรวโรจิตร เป็นประธาน และ
นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่ เป็นเลขานุการ

๒. ผู้ที่คณะกรรมการได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายยนต์ จันทิก

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เปลี่ยนแปลง ๔ คน คือ ๑. นายหอม อุประมัย

๒. นายสวัสดิ์ พึ่งคน ๓. นายเสวตร์ เปี่ยมพงศ์สานต์ ๔. นายสิงห์ มารังกุล

๕. ปราบกฎของการพิจารณาคงต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
คำปรารภ	"	"
มาตรา ๑	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๒	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๔	"	"
มาตรา ๕	"	"
มาตรา ๖	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๗	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๘	"	"
มาตรา ๙	"	"
มาตรา ๑๐	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑๒	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติ

ข้อร่างพระราชบัญญัติ

นายสวัสดิ์ พึ่งคน ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

คำปรารภ

นายหอม อุปรมย์ และ นายสวัสดิ์ พึ่งคน
ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๓

นายสวัสดิ์ พึ่งคน ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติ
พอใจ

มาตรา ๔

นายหอม อุปรมย์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขและชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติ
พอใจ

นายเสวตร์ เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
แต่ไม่มาชี้แจง

นายสวัสดิ์ พึ่งคน ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการ
ได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวนเฉพาะ คำว่า
"ไม่ขัดกับคำสั่งของเจ้าพนักงาน" ขอแก้ไขเพิ่มเติม
เป็นว่า "ไม่ขัดต่อกฎหมายหรือคำสั่งเจ้าพนักงาน
ที่สั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย"

นายสีง มารังกูต ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๕

นายหอม อุปรมย์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖

นายหอม อุปรมย์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสีง มารังกูต และ นายสวัสดิ์ พึ่งคน
ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว
ผู้แปรญัตติพอใจ

นายเสวตร์ เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
แต่ไม่มาชี้แจง

มาตรา ๗

นายสวัสดิ์ พึ่งคน ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเสวตร์ เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
แต่ไม่มาชี้แจง

มาตรา ๑๕

นายหอม อุประมัย ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการโตแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
นายสวัสดิ์ พึ่งคน และ นายสอิ่ง มารังกุล
ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการโตชี้แจงแล้ว
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๖

นายหอม อุประมัย และ นายสวัสดิ์ พึ่งคน
ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการโตชี้แจงแล้ว
ผู้แปรญัตติพอใจ
นายเสวตร์ เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
แต่ไม่มาชี้แจง

มาตรา ๑๗

นายหอม อุประมัย และ นายสอิ่ง มารังกุล
ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการโตชี้แจงแล้ว
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๘

นายหอม อุประมัย ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการโตชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติความที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกัน
ด้วยแล้ว.

(ลงชื่อ ไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่
(นายไชยณรงค์ ณ เชียงใหม่)

เดชาบุการ

ตำแหน่งอื่นถูกต้อง

M. S. C.

ปลัด พิมพ์
นิพนธ์ ทาน

ร่าง

พระราชบัญญัติ

สงเคราะห์ผู้ประสบภัยเนื่องจากการช่วยเหลือราชการ
หรือปฏิบัติงานของชาติหรือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม

พ.ศ. ๒๕๐๐

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้บุคคลที่หรือทายาทของบุคคลซึ่งช่วยเหลือราชการ
หรือปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมาย หรือปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรม แต่ผู้ซึ่ง
ผู้ใด ได้รับการสงเคราะห์ในเมื่อบุคคลดังกล่าวของประสบภัยเนื่องจากการที่กระทำไปนั้น

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย
เนื่องจากการช่วยเหลือราชการ หรือการปฏิบัติงานของชาติ หรือการปฏิบัติตามหน้าที่
มนุษยธรรม พ.ศ. ๒๕๐๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่กรณีที่เกิดขึ้นอันทำให้บุคคลมีสิทธิ
ได้รับบำเหน็จบำนาญพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๔ ผู้ใดได้รับอันตรายจนพิการ เสียแขนหรือขา ทุพพลทั้งสองข้าง ตาบ
บอด หรือได้รับการป่วยเจ็บซึ่งแพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจแล้วและแสดงว่าถึงทุพพล
ภาพไม่สามารถจะใช้กำลังกายหรือความคิด ประกอบอาชีพได้ตามปกติ หรือถูกประทุษร้าย
จนพิการ หรือทุพพลภาพ เพราะเหตุ

- (๑) ได้ช่วยเหลือราชการ
- (๒) ปฏิบัติงานของชาติตามที่ได้รับมอบหมายจากทางราชการ
- (๓) ช่วยเหลือบุคคลอื่นตามหน้าที่กฎหมายกำหนด หรือ
- (๔) ปฏิบัติการตามหน้าที่มนุษยธรรมในเมื่อการปฏิบัติการณ์นั้นไม่ขัดกับคำสั่งโดย

ขอของเจ้าพนักงาน

ใญ่ผู้นั้นได้รับเงินสงเคราะห์เป็นรายเดือน เว้นแต่การได้รับอันตราย หรือได้
รับการป่วยเจ็บ หรือการถูกประทุษร้ายนั้น เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง
หรือจากความผิดของตนเอง

มาตรา ๕ ให้มีกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการสงเคราะห์ผู้ประสบภัย ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ฝ่ายบริหาร อธิบดีกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการ หัวหน้ากองบำเหน็จบำนาญกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการ และ เลขาธิการ ซึ่งกำหนดหน้าที่ดังต่อไปนี้

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่

- (๑) พิจารณาพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นว่าบุคคลจะพึงมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัติหรือไม่
  - (๒) กำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗
  - (๓) วางระเบียบและวิธีปฏิบัติอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร
- คณะกรรมการมีอำนาจที่จะแต่งตั้งอนุกรรมการ เพื่อพิจารณา เรื่องที่อยู่ในอำนาจ และหน้าที่ของคณะกรรมการ ตามที่กำหนดไว้ใน (๑) และ (๒)

มาตรา ๖ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งจำนวนของกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม
มติของที่ประชุมให้ถือเอาเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๗ เงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการ เป็นผู้พิจารณา กำหนดความสมควรแก่เหตุการณและความทุพพลภาพใด ตั้งแต่เดือนละยี่สิบบาทจนถึงเดือนละหนึ่งร้อยบาท และให้เริ่มจ่ายตั้งแต่วันที่รับอันตราย หรือได้รับการช่วยเหลือ หรือถูกประทุษร้ายเป็นต้นไป

มาตรา ๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับอันตรายดังกล่าว หรือได้รับการช่วยเหลือ หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ตาม มาตรา ๕ ซึ่งต้องถึงแก่ความตาย เพราะเหตุนี้ ให้ จ่ายเงินสงเคราะห์ ให้แก่ทายาท ของผู้นั้น ตามอัตราที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๗ โดยลักษณะหลักเกณฑ์และเงื่อนไข เช่นเดียวกับ บ้านนาฤๅษี ซึ่งกำหนด ให้แก่ทายาท ของข้าราชการ ผู้ถึงแก่ ความตาย ตาม ที่บัญญัติไว้ใน กฎหมายว่าด้วย บำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ ที่ ชื่อนี้ อยู่ใน เวลานั้น

มาตรา ๙ การขอเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงรายงานแพทย์ที่ทางราชการรับรอง กับรายงานแสดงเหตุที่ต้อง ได้รับอันตราย หรือได้รับการช่วยเหลือ หรือถูกประทุษร้าย นั้นด้วย

มาตรา ๑๐ การร้องขอรับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องกระทำภายในระยะเวลาสองปี นับแต่วันที่ ร้องขอ ให้ทราบถึง สิทธิของตน

มาตรา ๑๑ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ มีสิทธิได้รับการช่วยเหลือจากรัฐบาล เช่นเดียวกับผู้รับบำนาญพิเศษ

มาตรา ๑๒ ผู้ได้รับอันตราย หรือได้รับการช่วยเหลือ หรือถูกประทุษร้าย—เพราะเหตุปฏิบัติราชการตามมาตรา ๘ ไม่ว่าจะมิสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้หรือไม่ก็ตาม ให้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลโดยรัฐบาลเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลตามความในวรรคก่อน ให้เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๓ ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว เป็นอันหมดสิทธิที่จะได้รับเงินเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์ผู้ประสพภัยเนื่องในการรบสำหรับเหตุการณ์อื่น เดียวกัน

มาตรา ๑๔ ผู้ได้รับเงินสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้า

(๑) กระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะฐานสุหโทษ หรือความผิดอันใดกระทำโดยประมาท หรือ

(๒) เป็นบุคคลล้มละลาย ~~หรือ~~ทุจริต ตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย
ผู้นั้นหมดสิทธิ—รับเงินสงเคราะห์ตั้งแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

.....
.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่
คณะกรรมการ ได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางคณะกรรมการมีอะไรที่จะแถลงบ้างไหม

นายเสริม วิจิตรกุล กรรมการ : กรรมการไม่มีอะไรที่จะชี้แจง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

เนื่องจากการช่วยเหลือราชการจากการปฏิบัติงานหรือจากการปฏิบัติหน้าที่ที่มอบหมาย

พ.ศ. ๒๔๕

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ มีการแก้ไข คำปรารภ มีการแก้ไข มาตรา ๑
มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มาตรา ๔ มีการแก้ไข

นายสวัสดิ์ ฟังคน (ขอนแก่น) : ในมาตรา ๔ ซึ่งเกี่ยวกับลักษณะของ
บุคคลที่จะพึงได้รับการช่วยเหลือหรือว่าได้รับเงินสงเคราะห์นั้น คือโดยเฉพาะร่างมาตรา ๔
ซึ่งมีข้อความว่าผู้มีกิจการตามหน้าที่ที่มอบหมายในเมื่อการปฏิบัตินั้นไม่ขัดคำสั่งของเจ้าพนักงาน
ข้าพเจ้าได้ขอประจักษ์เป็นว่า "ไม่ขัดกับศกกฎหมายหรือคำสั่งเจ้าพนักงานที่สั่งโดยชอบด้วย
กฎหมาย" ที่ข้าพเจ้าได้ประจักษ์ไว้ว่า "ไม่ขัดศกกฎหมาย" นั้น ก็โดยมีความประสงค์ว่าผู้ที่
มีหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ควร จะปฏิบัติตามที่มอบหมาย แต่ถ้าหากว่าเป็นการฝ่าฝืนหรือขัดศกกฎหมาย
ที่มีประจักษ์ไว้ โดยขัดแจ้งแล้วก็ไม่สมควรที่จะได้รับเงินสงเคราะห์ ทั้งนี้ในชั้นกรรมการ โดยเฉพาะ
อย่างบิดานายเสริม ๖ มีความคิดว่าการปฏิบัติตามที่มอบหมายนั้น ถึงแม้ว่าการ
ปฏิบัตินั้นเป็นการ ขัดศกกฎหมายก็ควรได้รับการสงเคราะห์โดยท่านใด ใดตัวอย่างว่า สมมติว่า
นาย ก. จะทำร้ายนาย ข. และนาย ค. เห็นนาย ค. จะทำร้ายนาย ข. อย่างนี้เลยเข้า
ป้องกันไว้ก่อนโดยไปตีชนนาย ค. ตัก ทั้งนี้เกิดกลัวกลัวขึ้นแล้ว นาย ค. ผู้ช่วยเหลือนั้นกลับ

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๓/๒๔๘๗ (วิสามัญ) สุนทร - จ่างค์ ๓.๔๗

ได้รับอันตราย การปฏิบัติของนาย ค. เป็นการผิดคอกฎหมาย แคว่ถูกลงความหน้าที่มนุษยธรรม
 คือเป็นกรณีคอกฎหมาย แต่กฎหมายไม่เอาโทษ ขาพเจาวอย่างนี้ ขาพเจาดเห็นควยในหลัก
 กฎหมายอย่างนี้ คือการปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรมแม้นักกฎหมายในเฉพาะกรณีทีกฎหมายไม่เอา
 โทษ ก็ควรที่จะไต่เงินสงเคราะห์ ทีนี้ขาพเจาหนักได้อีกตัวอย่างอย่างหนึ่ง สมมติว่ามีผู้ร้าย
 ปล้นเข้ามา แล้วผู้ร้ายไปคนนั้นไปถูกทำร้ายถูกบาดเจ็บมาแล้ว วิ่งมาหาเราหนีจากเจ้าหน้าที่
 วิ่งมาหาเรา มาอาศัยเรา

เมื่อเราเห็นว่าที่จริงมาหาเรา มาหาตัวเรา ทั้ง ๆ ที่ผู้รายนั้นได้รับการมาดเจ็บมาขอความช่วยเหลือจากเรา ถ้าเราไม่ช่วยเหลือก็ผิดหน้าที่มนุษยธรรม ที่นี้เราจำเป็นต้องช่วยเหลือให้ที่พักที่อาศัยหรือให้ยูกให้ยาไป ที่นี้โดยที่เราให้ที่พักที่อาศัยนั้น เป็นการผิดกฎหมาย เพราะให้ที่พักแก่โจร ที่นี้ยังเลือกการช่วยเหลือของเรานั้น เป็นการหักคามหน้าที่มีมนุษยธรรม ที่นี้ถ้าหากว่าเพราะการช่วยเหลือของเรานั้น เราได้รับอันตรายเกิดขึ้น เพราะโจรคนนั้นมันทรยศขึ้นเองก็ตาม และเจ้าหน้าที่ติดตามมาทันแล้ว เกิดต่อสู้กันขึ้น แล้วเราได้รับอันตรายอย่างนี้ เราจะได้การสงเคราะห์หรือไม่ ซึ่งเรียกว่าถูกต้องคามหน้าที่มีมนุษยธรรมแล้วผิดกฎหมายฐานที่ช่วยเหลือผู้กระทำความผิด ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงแปรผู้คดีอย่างนี้เข้ามา ที่นี้ถ้าหากว่าทางกรมการจะแนวความคิดไปในทางที่จะช่วยเหลือ และแม้กระทำความผิดกฎหมายอย่างนั้นก็จะช่วยเหลือให้ได้รับเงินสงเคราะห์ ข้าพเจ้าก็จะถอนแปรผู้คดีไป แต่ถ้าหากว่าทางกรมการเห็นว่าบุคคลผู้ช่วยเหลือโจรผู้รายอย่างให้ที่พักที่อาศัยแล้วว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายนั้นแล้ว เกิดได้รับอันตรายเพราะการหักคามหน้าที่ไม่ควรที่จะได้รับการช่วยเหลือ คือไม่ควรได้รับเงินสงเคราะห์ตามกฎหมายนี้แล้ว ข้าพเจ้าอยากจะฟังว่ากรมการจะ เห็นว่าอย่างไร ขอโทษครับ คือหมายความว่า เป็นโจรผู้รายหนีมา รุกอยู่ ถ้าไปรู้ก็ไม่ผิดกฎหมาย

นายเสริม วิจิตรกุล กรมการ : ตามที่ท่านสมาชิกผู้เฝ้าเกียรติใคร่ขอยากจะเติมเช่นนั้น การกระทำเช่นนั้นไม่ใช่ถูกต้อง แม้จะตรวจหาคามหน้าที่มีมนุษยธรรมก็ไม่ถูกต้อง เราควรจะพูดได้แนะนำให้เขาไปรักษาที่โรงพยาบาลหรืออะไร เพราะเหตุว่าผู้รายนั้น เป็นภัยต่อสังคม เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าผู้ที่ได้รับอันตรายจากการนั้นก็ยังไม่ควรที่จะช่วยเหลือ ไม่ใช่หน้าที่มนุษยธรรมเสียแล้ว แต่ว่าการที่จำเป็นที่จะต้องกระทำบางอย่างเป็นการผิดกฎหมายไปได้ตามที่ข้าพเจ้าได้บอกตัวอย่างใหญ่แปรผู้คดีทราบไปแล้ว แล้วนอกจากนี้อาจจะมีการผิดกฎหมายเล็ก ๆ น้อย ๆ ตัวอย่างเช่นสมมติว่า เจ้าพนักงานหรือผู้ที่ถูกเรียกให้ไปช่วยในการป้องกัน

ภยันตรายบางอย่าง เช่นว่าล้มรถเร็วเกินอัตราจราจรตั้งนี้เป็นต้นก็ควร จะต้องอนุโลมผ่อนผันให้แก่เขา เพราะเหตุว่าเขาถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นใหญ่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไปนึกถึงเรื่องที่เราอย่างที่ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติได้ยกตัวอย่างมานั้น เขาก็คิดว่าในกรณีเช่นนั้นไม่น่าที่จะสงเคราะห์ได้อย่างไรเลย และการที่ท่านนั้นไม่ควรที่จะต้องช่วยเหลือ การที่จะเขียนว่า ถ้าหากว่าทำการฝ่าฝืนกฎหมายแล้วไม่ได้ เขม่นั้น จะเป็นการคัดประโยชน์ให้แก่ผู้ที่ทำการช่วยเหลือในทางที่ควรและที่สมควร บัญหาจะผิดกฎหมายไปบ้างก็ยกตัวอย่างที่ท่านผู้แทนได้กล่าวมาแล้ว และนอกจากนี้อาจจะมีผิดกฎหมายเช่นเรื่องจราจรเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ก็เป็นเรื่องที่จะต้องอนุโลม และพิจารณาโดยคณะกรรมการซึ่งจะได้พิจารณาให้ตามสมควรแก่ เหตุการณ์และกรณี

นายเสด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ตามกรรมาธิการชี้แจง ก็เลยทำให้เกิดข้อสงสัยขึ้นหลายประการ ประการแรกคือที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงว่า การช่วยเหลือโจรผู้ร้ายหรือผู้กระทำความผิดกฎหมายนั้นมิใช่เป็นการถูกด้วยมนุษยธรรม อันนี้ข้าพเจ้าสงสัยว่า มนุษยธรรมนั้นคืออย่างไร คนจะตกน้ำตามเราไปช่วย ถ้าเป็นคนดีเป็นมนุษยธรรม ถ้าเป็นคนชั่วไม่ใช่มนุษยธรรมอย่างนั้นหรือ ท่านกรรมาธิการ ข้าพเจ้าสงสัยซึ่งเหมือนกันว่าอย่างไรคือมนุษยธรรม ที่ท่านชี้แจงเมื่อกี้ก็เป็นท่านเองว่าตัวอย่างที่พูดสวัสดิ์ ๆ ซักมานั้นถ้าเป็นการช่วยเหลือโจรผู้ร้ายแล้วไม่ใช่เป็นมนุษยธรรม ก็ไม่น่าจะได้รับความคุ้มครองช่วยเหลือตามกฎหมายฉบับนี้ แต่ตามความเห็นข้าพเจ้าแล้วเห็นว่าเป็นมนุษยธรรม เรื่องการช่วยเหลือบุคคลอื่นนั้นเราคงไม่คำนึงว่าคนอื่นนั้นเป็นคนเช่นไร ประพฤติอย่างไร ว่าโดยหน้าที่ศีลธรรมมนุษยธรรมควรจะช่วยเหลือแล้ว—เป็นการแสดงออกซึ่งมนุษยธรรมทั้งสิ้น ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้เพราะฉะนั้นที่กรรมาธิการชี้แจงก็ยังขัดข้อข้อที่เขียนในกฎหมายนี้อยู่ แล้วประการที่สองตัวอย่างที่พูดสวัสดิ์ ๆ ซักมานั้น ท่านกรรมาธิการก็ยังชี้แจงไม่ชัดแจ้ง ถ้าสมมติว่าเราช่วยเหลือผู้ร้ายที่ถูกยิงบาดเจ็บมานั้น โดยเราไม่รู้ว่า เป็นผู้ร้าย แล้วต่อมาเราได้รับประสพภัยเนื่องจาก การที่เราช่วยเหลือนั้นจะได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายในสิ่งใดหรือไม่ ในเรื่องนี้

คือรูปร่างหนึ่งที่คุณสวัสดิ์ ฯ ชักตัวอย่างแล้ว แล้วไม่รู้อย่างหนึ่งเพราะ เป็นปัญหาว่าผิดหรือไม่ ผิดด้วยกฎหมาย ในการที่ช่วยเหลือไปเจนนั่น นี่ทั้งสองประการนี้ก็อยากจะขอให้ท่านกรรมา-
ธิการ ชี้แจงเพิ่มเติมอีกสักเล็กน้อย

ที่นี้ประการต่อไป เนื่องจากในมาตรานี้มีกรณีแก้ไข ก็เลยจะขอได้พูดในที่นี้เลย คือในอนุมาตรา ๔ วรรคท้าย ตอนท้ายนั้นว่าการปฏิบัติตามที่บัญญัติไว้ในเมื่อการ ปฏิบัติการนั้น ไม่ขัดกับคำสั่งโดยชอบของเจ้าพนักงาน เนื่องจากได้มีการแก้ไขและข้าพเจ้า ประพฤติได้ก็ตาม ก็ใครจะขอเรียนชี้แจงเพื่อจะได้เพิ่มเติมคือคุณสวัสดิ์ ฟังคนได้เพิ่มลงไปว่า "คำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย" ถึงในกฎหมายลักษณะอาญาเราก็เขียนไว้ เช่นนั้นว่า การ ปฏิบัติตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายของเจ้าพนักงาน โดยชอบเฉย ๆ นี้จะเป็นโดยชอบ ด้วยอะไรก็ไม่ทราบได้ คำสั่งอาจจะชอบด้วยศีลธรรม คำสั่งที่อาจจะชอบด้วยประเพณี คำสั่งอาจจะชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งอาจจะชอบด้วยอะไรหลายประการ ซึ่งเป็นคำกว้าง เหลือเกิน เพราะฉะนั้นในตุ๊กตาบางเรื่องบางราวเราจะเห็นได้ว่าเจ้าพนักงานอาจจะสั่ง ผิด ๆ พลาก ๆ หรือสั่งเคลือบคลุมหรือสั่งที่ไม่มีอำนาจที่จะสั่งได้ตามกฎหมาย การเขียนไว้ โดยชอบด้วยกฎหมายเสียให้ชัดเลย หมายความว่า การสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว แม้แต่ เขาจะพูดว่าฉันจะไปช่วยเหลือบุคคลอื่น เป็นการแสดงมนุษยธรรมและได้รับประสพภัยก็อาจจะ ได้รับความช่วยเหลือ เขียนว่า โดยชอบ กลาง ๆ อย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควร เขียนไว้ เช่นนี้เป็นคำคลุมเครือและมีความหมายไปได้หลายมุม อาจจะไม่ได้สมความ มุ่งหมายของพระราชาบัญญัติฉบับนี้ที่ต้องการช่วยเหลือผู้ที่ช่วยบุคคลอื่นที่ดี เพื่อศีลธรรมหรือห มนุษยธรรมนี้ อยากฟังคำชี้แจงของกรรมาธิการที่ได้เรียนมาเมื่อสักนี้

นายเสริม วิจิตรกุล กรรมาธิการ : กรณีแรกที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามถึง เรื่องว่าการช่วยเหลือผู้ร้ายนั้นไม่มีมนุษยธรรม และช่วยคนคดียังไม่มีมนุษยธรรม ที่ท่านเข้าใจ นั้น ถูกแล้ว แต่ว่าผู้ร้ายถ้าหากว่าท่านไม่รู้ว่าเขาเป็นผู้ร้าย ท่านช่วย ไม่เป็นไร แล้วท่านจะ

กิติ กรณียปฏิบัติเช่นนี้จะถือว่าเป็นการปฏิบัติความหน้าที่มนุษยธรรมหรือไม่ ทั้ง ๆ ที่เรารู้ว่า
 เป็นผู้ร้าย ถ้าหากปฏิบัติความหน้าที่มนุษยธรรมแล้วถ้าหากเราได้มีการบาดเจ็บ โดยการยิง
 คอสูระหว่างเจ้าหน้าที่งานกับผู้ร้ายนั้น เราจะได้รับ การสงเคราะห์ตามกฎหมายนี้หรือไม่นั้น
 ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งในกรณีเดียวกันเช่นนี้ ถ้าหากว่าเราไม่รู้ว่าคนนั้นเป็นผู้ร้าย
 ถูกยิงมาวิ่งมาตามทางไกลจะตายให้เราช่วย เราก็ช่วย ในขณะที่เรากำลังประคองหัว
 เขาขึ้นมา เพื่อจะให้ขึ้นมาที่กิติ หรือประคองแขนเขามา เพื่อจะฉีกยาแก้ปวดที่ติดที่นั่นกิติ
 เจ้าหน้าที่งานคิดความมาอย่างกระชั้นชิดมาถึงคอสู นึกว่าเราเป็นผู้ร้ายที่ช่วยเหลือซึ่งกัน
 และกันก็ยิงเราเข้าด้วย เราได้รับบาดเจ็บเสียแขนเสียขาไปเช่นนี้ ในสองกรณีเช่นนี้
 จะถือว่าเราได้ช่วยเหลือในหน้าที่มนุษยธรรมหรือไม่ อย่างหนึ่งรู้ว่าคนนี้เป็นผู้ร้าย แต่เขา
 กำลังไกลจะตาย ประการที่ ๒ เขาก็ใกล้จะตายเหมือนกันแต่เราไม่รู้ว่าเป็นผู้ร้าย การ
 ปฏิบัติ ๒ ประการนี้จะได้รับการช่วยเหลือจากกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ ขอให้ตอบเป็นบรรทัดฐาน
 ไว้ในสภานี้

หลวงอรรถพรพิศาล กรรมการ ในเรื่องนี้ถ้าท่านดูวรรคสุดท้ายของมาตรา ๔
 แล้วท่านอาจจะเข้าใจได้ เพราะเหตุว่าในวรรคสุดท้ายนี้มีความว่าดังนี้ ไฟผู้มันได้รับเงิน
 สงเคราะห์เป็นรายเดือน เว้นแต่การได้รับอันตรายหรือได้รับการป่วยเจ็บ หรือการถูก
 ประทุษร้ายนั้น เกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือจากความผิดของตนเอง
 อย่างนี้ถ้าเขาเป็นผู้ร้ายแล้ว เขากลับไปช่วยในระหว่างที่จะเกิดอันตราย คือผู้ร้ายที่
 ฆาเราก็รู้ อย่างที่ท่านยกตัวอย่าง เพราะฉะนั้นก็ไม่ควร จะช่วยในทันทีนั้น เพราะเหตุว่า
 ก็รู้อยู่แล้วว่าคอสูคือหนีมา เขาอาจจะถูกยิงปืนเข้าเมื่อไรก็ได้ นี่อาจจะเข้าทั้งความผิด
 อาจเข้าทั้งประมาทเลินเล่อจึงไม่ระมัดระวังพอสมควร ที่นี้ในเรื่องมนุษยธรรมนั้น ผม
 เชื่อว่าผมก็ยังเห็นด้วยว่า เป็นมนุษยธรรม แต่ว่าเป็นมนุษยธรรมที่ผิดกฎหมายหรือเลินเล่อ
 เท่านั้น จึงไม่ควรจะ ได้รับ ถ้าท่านอ่านวรรคสุดท้ายประกอบด้วยแล้วละก็ อาจจะเข้าใจได้

นายเผด็จ จีราภรณ์ (พิจิตร) ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่เห็นด้วยที่ว่า การช่วยเหลือ
 ผู้ร้ายนั้นก็ เป็นมนุษยธรรมอันหนึ่ง ขอขอบคุณที่มีความเห็นตรงกัน แต่สำหรับในเรื่องที่ว่า
 การช่วยเหลือผู้ร้ายนั้น เป็นการผิดกฎหมาย เราไม่ควรจะส่งเคราะห์ ถ้ากรมการคุม
 หมายเช่นนั้น ~~ทำไม~~ ทำไมไม่เค็มข้อความอย่างที่คุณสวัสดิ์ ๗ ขอประจักษ์ใจไว้ คือว่าการปฏิบัติ
 ตามหน้าที่มนุษยธรรม ~~เป็น~~ เมื่อการปฏิบัตินั้นไม่ผิดกฎหมาย เมื่อเขียนไว้ เช่นนี้ไม่ได้กำหนด
 ว่าผิดกฎหมายหรือไม่ผิดกฎหมาย เมื่อคุณหลวงอรุณพร ๗ ว่า ~~การ~~ ^{ms}ช่วยเหลือ นั้นเป็น
 การปฏิบัติตามหน้าที่มนุษยธรรมอันหนึ่ง เขาได้รับบาดเจ็บอันตราย ก็ต้อง ~~ช่วย~~ช่วยเหลือเขา
 ความหมายของคุณหลวงอรุณพร ๗ หมายถึงอย่างนั้น แต่กรมการว่าไม่ ~~ช่วยเหลือ~~
 ที่ว่า ไม่ช่วยเหลือก็ผิดกฎหมาย ๔ นี้ไม่เห็นมีข้ออะไรที่จะ ไม่ช่วยเหลือเขา เพราะเราไม่
 ได้กำหนดไว้ว่า ~~การ~~ช่วยเหลือนั้นผิดกฎหมายแล้ว ~~การ~~ จะไม่ช่วยเหลือ ไม่ได้เขียน
 เขาประจักษ์ใจไว้ก็ไม่เอา เพราะฉะนั้นการช่วยเหลือบางสิ่งบางอย่างอาจจะ เป็นการผิด
 กฎหมายเราก็ส่งเคราะห์ ส่วนในกรณีที่คุณหลวงอรุณพร ๗ ว่า เราอาจจะช่วยเหลือกัน
 อย่างอื่นได้ ในเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏไว้ว่า การที่เขาไปช่วยเหลือ นั้นเป็นความผิดของตนเอง
 ก็ดี เป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงก็ดี นั้นเกี่ยวกับมาตราอื่น แต่จุดตกที่เพื่อนสมาชิก
 ได้ยกตัวอย่างนั้นไม่ใช่ว่าเป็นความผิดของตัวเอง ไม่ใช่เป็นเรื่องประมาทเลินเล่อ อย่างคน
 ร้ายถูกยิงเจ็บป่วยสวนทางมา เราเห็นหมอนผ่าไปแล้วเราช่วยเหลือ อย่างนี้ประมาทเลินเล่อ
 หรือ ไม่ใช่ประมาทเลินเล่อ ~~ไม่ใช่ที่~~

และไม่ใช้ความผิดของเราไม่เข้ากรณีใดกรณีหนึ่งอย่างนั้น อย่างนี้เราจะสงเคราะห์เขาหรือไม่ ถ้าไม่สงเคราะห์เขาเพราะว่าเขาทำไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยรู้ว่าเป็นคนร้าย ก็ไม่เห็น เขียนไว้ว่าถ้าปฏิบัติเป็นการ ชักคอกกฎหมายแล้วไม่ได้รับการสงเคราะห์ กลายเป็นคุณพินิจของคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ ลื่อนลอยโดยไม่มีหลักเกณฑ์แต่อย่างใด การเขียนกฎหมายอย่างนี้ใช้ไม่ได้ จะเอาอย่างนี้หรือเอาอย่างหนึ่งเสีย ถ้าตุ๊กตาอย่างนี้ใช้ไม่ได้ใช้ไม่ได้ใช้ไม่ได้ ตุ๊กตาอย่างนี้ใช้ไม่ได้ ในเมื่อมันเข้าหลักกฎหมายอย่างเดียวกัน เมื่อใช้ก็ได้ใช้ได้หมด เมื่อจะไม่สงเคราะห์ก็ไม่สงเคราะห์หมด เมื่อสงเคราะห์ก็สงเคราะห์ตลอดไป เพราะเราต้องยอมรับข้อเท็จจริงว่าการช่วยเหลือบุคคลอื่นนั้น ความประพฤติของบุคคลอื่นนั้นจะเป็นประโยชน์หรือไม่ใช่เกี่ยวข้องกับ จะว่ามนุษยธรรมหรือไม่ เช่นผู้ร้ายคนหนึ่งถูกยิงตกน้ำจะตาย ท่านอาจารย์เสริม ก็ยังชักค้ออย่างเมื่อที่นี้ไม่ชักค้อถ้าช่วยคนตกน้ำเป็นมนุษยธรรม ถ้าช่วยคนปล้นไม่เป็นมนุษยธรรม ข้าพเจ้า^{อีก}ให้ชักค้อ ผู้ร้ายถูกยิงตกน้ำไปจะจมนตายหรือตายแน่แล้ว ข้าพเจ้าเอาไม่ไปช่วยไว้ได้ เอาเรือไปช่วยไว้ได้ ความเห็นข้าพเจ้าถือว่าเป็นมนุษยธรรมอันหนึ่ง ที่ข้าพเจ้าเข้าใจเช่นนี้ เพราะฉะนั้นจะเอาอย่างไร จะเพิ่มคามที่สมาชิกปฏิบัติหรือไม่เพิ่ม เมื่อไม่เพิ่มแล้วการช่วยเหลือผู้ร้ายโดยมนุษยธรรมแล้วก็ควร จะได้รับการสงเคราะห์ ในเมื่อความ เขียนไว้จะต้องได้รับความสงเคราะห์ กรณีการว่ากรณีอย่างนี้ไม่ได้รับการสงเคราะห์ นี่ทำให้ตั้งงอแงมาก ใครจะได้รับความแข็งแรงต่อไปอีก

นายสสริม วิจิฉัยกุล กรรมการธิการ : ถ้าหากว่าท่านสมาชิกจะได้ เติมลงไปอย่างนั้นแล้ว กรณีที่ท่านชักค้ออย่างก็ไม่ได้ แพทย์ไปรักษาผู้ร้ายและถูกยิงตายพร้อมไปกับผู้ร้ายนั้น ถ้าเขียนลงอย่างนั้นแพทย์ไม่ได้ เพราะฉะนั้นกรณีการ ได้พิจารณาเห็นแล้วว่าในการปฏิบัติหน้าที่มนุษยธรรมนั้นต้องพิจารณาให้สัมพันธ์กับเหตุการณ์และกรณี เพราะฉะนั้นในการที่ว่าถ้าเราไปเขียนยื่นกรณพริค ไปที่เรียกว่า ถ้าผิดกฎหมายแล้วไม่ได้ ก็ยอมจะเป็นการตัดประโยชน์ที่ เขาควรจะได้ เพราะฉะนั้นกรณีการ ขอเป็นอัน

นายเนรมิตสุวรรณ (กระปี่) : เพื่อนสมาชิก เขาคิดกัน ผมไม่ชักค้อ

นายเผด็จ จิราภรณ์ (สุโขทัย) : คือท่านอาจารย์ครับ ท่านประธานครับ คืออย่างนี้ครับ เมื่อท่านไม่เพิ่มว่าโดยชอบด้วยกฎหมายข้าพเจ้าไม่ชักค้อัน อปากให้ขอเขียนบันทึกหน่อยว่า ตุ๊กตาที่เพื่อนสมาชิกได้กล่าวขึ้นเมื่อที่นี้ การช่วยเหลือผู้ร้ายจะ โดยรู้หรือไม่รู้ก็ตาม เขาประหล

อันตราย แต่เป็นการแสดงมนุษยธรรม เขาควรจะได้รับ การสงเคราะห์ ถ้าท่านยอมรับรอง
ในข้อนี้แล้วก็ไม่เป็นปัญหาอะไร ข้าพเจ้าก็ไม่คิดใจ เพราะถ้าไปบัญญัติก็ขัดต่อกฎหมาย ~~คือ~~
อีกหลายเรื่องด้วยกัน เช่นการป้องกันตัวอย่างนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายเหมือนกัน แต่ว่ากฎหมาย
ยกเว้นโทษให้ นี่หลักกฎหมาย อาจารย์สอนมาก็พอเข้าใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือว่าที่คนแปรญัตติแปลว่าขัดต่อกฎหมาย แต่ของเดิม
เขาไม่มี จะพูดกันจะลับกัน ระวังหน่อย ของเดิมเขาไม่มี แต่ว่าผู้แปรญัตติเดิมว่า "ไม่ขัดต่อ
กฎหมาย" ระวังอภิปราย จะลับกันคุณ

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ผมก็พูดได้ใช่ไหม ในฐานะที่ เขาแปรญัตติไปนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดได้ของเดิม แต่ว่าระวังของเดิมเขาไม่มี

นายเชษฐ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ขอชี้ที่ถูกต้องอย่างทีกล่าวลักเล็กน้อบครับ ท่าน
บอกว่าในกรณีพิจารณาอย่างนั้นเป็นการช่วยเหลือผู้กระทำผิดเป็นการผิดต่อกฎหมาย จึง
ไม่ช่วย ก็เมื่อว่าเขาเป็นผู้กระทำผิดโดยกฎหมายไม่ช่วยก็เขียนลงไป เค็มลงไป แต่เมื่อไม่เค็ม
ก็ไม่ว่า เมื่อมันเป็นศีลธรรมหรือมนุษยธรรมช่วยเหลือ เช่นนั้นควรจะได้รับ การช่วยเหลือ ความเห็น
ของข้าพเจ้าหมายความว่าอย่างนี้ อาจารย์เสริม ~~ว่า~~ เห็นกับข้าพเจ้าด้วยหรือไม่ เท่านั้นแหละ
ฝีมือไม่เห็นด้วยข้าพเจ้าก็เห็นว่าที่เขาสงวนไว้แล้ว ไม่อย่างนั้นมันขัดกันอยู่

นายเนิน เกษสุวรรณ (กระบี่) : กรรมวิธีการชัดแจ้งเป็นที่ เข้าใจความหลักแล้ว

ขอประทานเสนาอสงมติ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้นขอให้ประชุมวินิจฉัยว่าสำหรับในมาตรา
๔ อนุ ๔ สมควรจะแก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติ เสนอหรือว่าจะให้คงไว้้อย่างไร ท่านผู้ใดเห็นควร
เป็นไปตามผู้แปรญัตติเสนอ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าสงไว้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗

นทประสิทธิ์ จุลละเกศ (สงขลา) : สำหรับอนุมาตรา ๔ ที่มีผู้แปรญัตติไว้แล้ว นั้นได้ผ่านไปแล้ว แต่กว่ากระผมมีความขงใจ คือว่าอยากจะขอเรียนตามกรรมาธิการว่าได้ เติมคำว่า "โดยชอบ" ลงไปนั้นมีความมุ่งหมายอย่างไร คือว่าถ้าอนุมาตรา ๔ นี้แล้วจะเห็นได้ว่า ปฏิบัติหน้าที่ตามพระธรรมนูญ ต้องมีการสั่ง โดยคำสั่งของเจ้าพนักงานด้วย ถ้าหากว่าไม่มีการ สั่งแล้ว ถ้าหากว่าผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ตามพระธรรมนูญ เข้าเป็นอันว่าตายเปล่าหรือว่าถ้าหากว่าคำสั่งผู้มีคำสั่ง โดยชอบที่เติมลงไปในนั้นถ้าหากว่าเป็นการขัดต่อกฎหมายแล้ว อนุมาตรา ๔ ไม่ได้พาดพิงถึง แสดงว่าถ้าหากว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระธรรมนูญไป โดยผิดกฎหมายนั้นก็เข้าอนุมาตรา ๔ เหมือนกันคือว่ามีสิทธิที่จะได้รับ เงินสงเคราะห์เป็นพิเศษได้ ที่มีการที่ได้คำว่า "โดยชอบ" นั้น ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นพ้องด้วย เพราะเหตุว่าจะเป็นการดีอย่างไรก็ตาม ในเรื่องผิดกฎหมายแล้วก็ ยังไม่มีญัตติถึงแล้ว ในกรณีที่ว่ามีคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย ถึงมีญัตติคำว่า "โดยชอบด้วยกฎหมาย" และอีกประการหนึ่ง ถ้าหากว่าไม่มีคำสั่งเจ้าพนักงาน ถ้าได้ปฏิบัติ ในพระธรรมนูญแล้วโดยไม่มีคำสั่ง ก็ถือได้ว่าตายเปล่าหรือไม่ ลงสัยอยู่ จึงขอเรียนตามกรรมา ธิการ

นายเสริม วิจิษฐ์กุล กรรมาธิการ : คณะกรรมาธิการไม่ได้แก้อะไร เติมที่ท้วงไปว่า "โดยชอบ" ตามที่กรรมาธิการชี้แจงเมื่อต้นปีแล้ว คือว่าทหารที่เจ้าพนักงานได้สั่งไปนั้น เขียนไว้ว่า "สั่ง โดยชอบ" ก็คือให้มันชัด เจนยิ่งขึ้นว่าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งโดยชอบเท่านั้นเอง นอกจากนั้น กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข คือว่าการที่ซึ่งท้วงช่วยไม่ใช้เจ้าพนักงานสั่ง ไปเอง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ^{๒๒๒}มีการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ต่อไป พิจารณาในวาระที่ ๓ .....

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : มาตรา ๑๔ กระผมมีความสงสัยเล็กน้อย อยากให้ กรรมาธิการชี้แจงมาตรา ๑๔ อนุมาตรา ๒ "เป็นบุคคลล้มละลายเพราะทุจริต" กรรมาธิการ ไม่แก้ "เพราะ" ออกเสีย เป็นการแก้ไขจากร่างเดิม ซึ่งอยากจะขอได้รับคำชี้แจงว่าเป็นอย่างไร กันแน่ ที่ตัดคำว่า "เพราะ" ออก

นายเสริม วินิจฉัยกุล กรรมการ : คำว่า คำ "ล้มละลายเพราะทุจริต" ไม่มีในกฎหมาย เป็นคำว่า "ล้มละลายทุจริต" คุณคงได้อ่านกฎหมายพระราชบัญญัติลักษณะล้มละลาย จะเห็นว่าเขาใช้คำว่า "ล้มละลายทุจริต" ไม่ใช่ "ล้มละลายเพราะทุจริต" เพราะที่ดำปั้งใช้ คำว่า "ล้มละลายเพราะทุจริต" ไม่มีความหมาย

พันโท ทอง ศรีเวชภัณฑ์ (นครราชสีมา) : ผมใคร่ขอเสนอใส่ชื่อเครื่องหมาย ให้ติดกัน เวลาที่เว้นวรรคไว้ ขอให้ใส่เครื่องหมายแสดงว่าติดกันเสีย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ความจริงไม่เว้น คือว่าเมื่อตัดออกแล้ว เวลาพิมพ์ก็ ติดกัน

นายเสริม วินิจฉัยกุล กรรมการ : ถูกแล้ว "ล้มละลายทุจริต" ติดกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วต่อไป ขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ว่าสมควรจะประกาศใช้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควร ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ โดยพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรคยกมือขึ้น

~~ไม่มีสมาชิกยกมือขึ้น~~
ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๕๕ ร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ฉบับที่...) พ.ศ.๒๔๕๖ ซึ่งคณะกรรมาธิการสามัญพิจารณาการศึกษา การสาธารณสุข และ

การสาธารณสุขปกครองสำเร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ขอเชิญกรรมาธิการ

เข้าประจำที่

(สำเนา)

ที่ ๔๖๔/๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕๕๓

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕๕๓

พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕๕๓ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้กรรมาธิการสามัญคณะกรรมการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณสุขการพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์
- ๒. นายฤทธิ ไหวดี
- ๓. นายทอบสุม คุ้มมารักษ์
- ๔. นายเทพ สุวงศ์สินธุ์
- ๕. นายชววิช ทานสัมฤทธิ์
- ๖. นางระพีพรรณ พรหมวีระ
- ๗. นายวิเชียร ศาคะวิชานนท์
- ๘. นายสุรพงษ์ ตรีรัตน์
- ๙. หลวงอรุณพรพิศาล

ที่ประชุมกรรมาธิการได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธาน และเลือกนายสุรพงษ์ ตรีรัตน์ เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

อรุณพรพิศาล

(หลวงอรุณพรพิศาล)

ประธานกรรมาธิการสามัญ

การศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณสุขการ

สำเนาอันถูกต้อง.

(ลายเซ็น)

สุรพงษ์ พ.

สว่าง ก.

(สภานา)

บันทึกการประชุมกรรมการสมาชิกสามัญ
คณะกรรมการการศึกษา การสาธารณสุข และการสาธารณสุขการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕๕๙

* ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๕๕๙ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้
พิจารณา และส่งให้กรรมการสมาชิกสามัญคณะกรรมการการศึกษา การสาธารณสุข และ
การสาธารณสุขการพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของ
การพิจารณาดังต่อไปนี้

- ๑. คณะกรรมการได้เลือกหลวงอรภพพิศาลเป็นประธาน และ
นายสุรพงษ์ ศรีวิทย์ เป็นเลขานุการ
- ๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้แจ้ง คือ ม.ร.ว. สติบุณ ติลาวัณย์
- ๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๔ คน คือ ๑. นายแกลว นรปติ
- ๒. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๓. นายสวัสดิ์ พงศ์คน ๔. นายประสิทธิ์ จิตตะเกศ
- ๕. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๑	"	"
มาตรา ๒	"	"
มาตรา ๓	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔	"	"
มาตรา ๕	มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
มาตรา ๖	"	"
มาตรา ๗	"	"
มาตรา ๘	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๙	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	"	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	"	"
มาตรา ๑๓	"	มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔	"	"
มาตรา ๑๕	"	"
มาตรา ๑๖	"	ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๔</u>	"	"
<u>มาตรา ๑๕</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑๖</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๗</u>	"	มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๘</u>	"	"
<u>บทเฉพาะกาล</u>	"	"
<u>มาตรา ๒๓</u>	"	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒๔</u>	"	มีการแก้ไข

๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
 กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

คำปรารภ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
 กรรมาธิการได้ชี้แจงและแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
 กรรมาธิการได้แก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔ นายเฉลว นรปติ ขอให้ขอความออกไปใน
 มาตรา ๕ ทวิ ดังนี้ "มาตรา ๕ ทวิ การจัดตั้ง
 คณะหรือแผนกอิสระชั้นใหม่ หรือการเลิกคณะ
 หรือแผนกอิสระที่จัดตั้งขึ้นใหม่ จะทำได้แต่โดยพระ
พระราชบัญญัติ
 กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวนไว้
 นายสวัสดิ์ พงศ์น ขอแปรญัตติดังนี้ "เสนอตัด
 มาตรา ๔ เพิ่มเติมมาตรา ๕ ทวิ ออกทั้งหมด"
 กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวนไว้
 นายประสิทธิ์ จุลละเกศ ขอแปรญัตติดังนี้ "ร่าง
 มาตรา ๔ ที่ให้เพิ่มขอความเป็นมาตรา ๕ ทวิ
 นั้น ขอตัดออกทั้งหมด (คือขอตัดมาตรา ๕ ทวิ
 ที่ร่างใหม่ทั้งหมด"
 กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติขอสงวนไว้

มาตรา ๕ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการใดแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการใดชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการใดแก้ไขแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมา
พร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว,

(ลงชื่อ) สุรพงษ์ ศรีรัตน์
(นายสุรพงษ์ ศรีรัตน์)
เลขานุการ

สำเนาขึ้นถูกคอง.

Handwritten signature

สุรพงษ์ พ.
Handwritten signature น.

พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ๒๔๙๕

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ให้เท่าเทียมเท่ากับมหาวิทยาลัยอื่นตั้งแต่ ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๒๔๙๕

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ-
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยา
ลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นสถานศึกษาและทางวิจัยโดยมุ่งหมาย
ส่งเสริมวิชาการชั้นสูง วิชาชีพชั้นสูง และทุนบำรุงวัฒนธรรมแห่งชาติ"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖

"มาตรา ๕๒ ทวิ การจัดตั้งคณะหรือแผนกอิสระชั้นใหม่ หรือการ เลิกคณะ
หรือแผนกอิสระที่ตั้งขึ้นใหม่ ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

การแบ่งแยกแผนกวิชาภายในคณะ หรือการเลิกแผนกวิชา ให้กระทำโดย
ขอบังคับของมหาวิทยาลัย"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖

มาตรา ๙ ทวิ บรรดาทรัพย์สินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย หรือตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยดังระบุไว้ในมาตรา ๔

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๔ ให้มหาวิทยาลัยนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) กรรมการโดยตำแหน่ง คือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และหัวหน้าแผนกอิสระ
- (๒) กรรมการที่คณะ เลือกตั้งขึ้นจากบรรดาศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรืออาจารย์ ซึ่งเป็นหัวหน้าแผนกวิชาของคณะต่าง ๆ คณะละหนึ่งหรือสองคน แลวแต่นายกสภามหาวิทยาลัยจะวินิจฉัย
- (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งจะโปรดพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นเป็นจำนวนไม่เกินสองในสามของจำนวนกรรมการใน (๑) และกรรมการใน (๒) รวมกัน

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๑๒ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและขอมั่งคั่งต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๒) อนุมัติหลักสูตรวิชาต่าง ๆ
- (๓) จัดหาวิธีการอันจะยิ่งการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้เจริญยิ่งขึ้น
- (๔) เลือกตั้งหรือถอดถอนคณบดี หัวหน้าแผนกอิสระ และ หัวหน้าแผนกวิชา
- (๕) เสนอการแต่งตั้ง เลื่อนชั้น ถอดถอน ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ของมหาวิทยาลัย
- (๖) แต่งตั้ง เลื่อนชั้น ถอดถอน และควบคุมผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย

- (๙) อนุมัติให้ปริญญาและอนุปริญญา ตามมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๓
- (๑๐) จัดตั้งงบประมาณของมหาวิทยาลัย
- (๑๑) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินอย่างอื่นของมหาวิทยาลัย
- (๑๒) พิจารณาและให้ความเห็นใดๆ อันเกี่ยวกับมหาวิทยาลัย หรือ เรื่องการศึกษาซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ หรือ อธิการบดีเสนอเข้ามา
- (๑๓) ทำหน้าที่ อ.ภ.พ. กระทรวงคมนาคมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เว้นแต่การให้ความเห็นชอบในการลงโทษ ไล่ออก ปลดออก และให้ออก
- (๑๔) หน้าที่อื่นเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยนี้ ซึ่งมีใครระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๕ โหยงเลือกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ข้อความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๖ อธิการบดีนั้นจะไต่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย จากผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ได้ปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยนี้หรือเทียบเท่ากัน ในวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ หรือ
  - (๒) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งของมหาวิทยาลัยนี้ หรือเทียบเท่ากันในวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้ทำการสอนวิชาในมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี หรือเคยดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยนี้
- อธิการบดีดำรงตำแหน่งสองปี แต่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปได้อีกก็ได้ "

มาตรา ๕ โหยงเลือกความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ข้อความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๗ อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ควบคุมดูแลการศึกษาในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ และขอมบังคับของมหาวิทยาลัย

- (๓) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณะบดี
- (๓) ควบคุมการเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๔) รักษาวินัยของมหาวิทยาลัย
- (๕) เป็นผู้แทนของมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป
- (๖) หน้าที่อื่นตามที่มอบหมายของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย"

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔ อธิการบดีอาจมีรองอธิการบดี เพื่อช่วยเหลือในกิจการซึ่งจะได้อธิบาย

รองอธิการบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง โดยคำแนะนำของอธิการบดี จากผู้มีคุณวุฒิ เช่นเดียวกับคุณวุฒิของอธิการบดี

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยต้องมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยนี้หรือเทียบเท่ากันในวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และ

- (๑) ได้ทำการสอนวิชาในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ
- (๒) ได้รับราชการมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖

"มาตรา ๒๐ ทวิ ผู้รับราชการแทนในตำแหน่งใด ต้องมีคุณวุฒิ เช่นเดียวกับคุณวุฒิของผู้ดำรงตำแหน่งนั้น และให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว"

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๒๑ ในคณะหนึ่งให้มีคณะกรรมการประจำคณะซึ่งประกอบด้วยคณะบดี และผู้แทนแผนกวิชาต่าง ๆ ในคณะนั้น หากที่คณะบดีจะได้อเสนอขออนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย แต่งตั้งจากบรรดาคณาจารย์ แผนกวิชา ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรืออาจารย์ในแผนกนั้น แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินสองคนต่อหนึ่งแผนกเป็นกรรมการ

ในแผนกอิสระ ให้มีคณะกรรมการประจำแผนก ซึ่งประกอบด้วยหัวหน้าแผนกอิสระเป็นประธาน และกรรมการอื่นอีกไม่เกินสี่คน ซึ่งหัวหน้าแผนกอิสระจะได้เสนอขออนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบรรดาศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรืออาจารย์ในแผนกอิสระนั้น

ให้คณะกรรมการประจำคณะ หรือคณะกรรมการประจำแผนกอิสระแต่งตั้งผู้ใดคนหนึ่ง เป็นเลขานุการ

มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๓ คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำแผนกอิสระมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) วางระเบียบการภายในคณะหรือแผนก เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๒) วางหลักสูตรรายละเอียดสำหรับคณะหรือแผนก เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) วางระเบียบการสอบไล่เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย และจัดการสอบไล่คณะหรือแผนก
- (๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดี หรือหัวหน้าแผนกวิชา ในกิจการของคณะหรือแผนก
- (๕) เสนอการแต่งตั้ง เลื่อนชั้น หรือถอดถอนผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ในคณะหรือแผนกต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๖) จัดตั้งงบประมาณของคณะหรือแผนก เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๗) ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน"

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๔ กิจการในคณะหนึ่ง ๆ ของมหาวิทยาลัยนั้น ให้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของคณบดี

คณบดีนั้น สภามหาวิทยาลัยจะได้เลือกตั้งขึ้นจากบรรดาหัวหน้าแผนกวิชาในคณะนั้น และดำรงอยู่ในตำแหน่งสี่ปี แต่จะเลือกตั้งให้อยู่ในตำแหน่งนี้อีกคราวละสี่ปีก็ได้

กิจการในแผนกวิชานั้น ให้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของหัวหน้าแผนกวิชา
หัวหน้าแผนกวิชานั้น สภามหาวิทยาลัยจะคัดเลือกตั้งขึ้นจากบรรดาศาสตราจารย์
รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรืออาจารย์ในแผนกวิชานั้น ๆ

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖

"มาตรา ๒๖ ทวิ ผู้สอนในมหาวิทยาลัยนี้มีดังนี้

๑. ศาสตราจารย์
๒. รองศาสตราจารย์
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์
๔. อาจารย์"

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๗ ศาสตราจารย์มีสองประเภทคือ ศาสตราจารย์ประจำ และ
ศาสตราจารย์พิเศษ ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งขึ้นโดยคำแนะนำของ
สภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณวุฒิดังต่อไปนี้

- (๑) ได้ปริญญาเอกของมหาวิทยาลัยนี้หรือเทียบเท่ากันในสาขาวิชาที่มีการ
สอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้ทำการสอนวิชาในมหาวิทยาลัยมาแล้ว
ไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ
- (๒) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งของมหาวิทยาลัยนี้หรือเทียบเท่ากันในสาขาวิชาที่มี
การสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้ทำการค้นคว้างานโดยดุษณีเป็นพิเศษ
ในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ หรือได้เคยดำรงตำแหน่ง
คณบดีในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วควยความเรียบร้อย หรือ
- (๓) เป็นรองศาสตราจารย์ซึ่งได้เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนกวิชาใน
มหาวิทยาลัยนี้มาแล้วควยความเรียบร้อยไม่น้อยกว่าสองปี หรือเป็นรอง
ศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี และปฏิบัติราชการ
เป็นผลดี หรือ
- (๔) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งของมหาวิทยาลัยนี้หรือเทียบเท่ากันในสาขาวิชาที่มี
การสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้แสดงความสามารถเป็นพิเศษใน
การสอนในมหาวิทยาลัยนี้รวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าปี"

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗ ทวิ มาตรา ๒๗ ทรี และ
มาตรา ๒๗ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖

มาตรา ๒๗ ทวิ รองศาสตราจารย์นั้นจะใดทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งขึ้น โดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้มีคุณวุฒิดังต่อไปนี้

- (๑) ไต่ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์หรือเทียบเท่ากันในสาขาวิชา
ที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้ทำการสอนวิชาในมหา-
วิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือ
- (๒) ไต่ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์หรือเทียบเท่ากันใน
สาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้เคยดำรง
ตำแหน่งหัวหน้าแผนกอิสระหรือหัวหน้าแผนกวิชาในมหาวิทยา-
ลัยนี้มาแล้วด้วยความเรียบร้อยไม่น้อยกว่าสองปี หรือ
- (๓) เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ซึ่งได้เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าแผนก
วิชาในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วด้วยความเรียบร้อยไม่น้อยกว่า
สองปี หรือเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้ว
ไม่น้อยกว่าสี่ปี และมีบัตรราชการเป็นผลดี หรือ
- (๔) ไต่ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์หรือเทียบเท่ากันใน
สาขาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้แสดงความ
สามารถเป็นพิเศษในการสอนในมหาวิทยาลัย รวมเป็นเวลา
ไม่น้อยกว่าสิบปี หรือได้รับราชการมาแล้วเป็นเวลาไม่ม่น้อย
กว่าสิบห้าปี และได้แสดงความสามารถในการสอนในมหา-
วิทยาลัย หรือสถานศึกษาชั้นสูงของกระทรวงใดกระทรวง
หนึ่งมาแล้ว

มาตรา ๒๗ ทรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์นั้นให้แต่งตั้งจากผู้มีคุณวุฒิดังต่อไปนี้

- (๑) ไต่ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์หรือเทียบเท่ากันในสาขา
วิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้ทำการสอนใน
มหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี หรือ
- (๒) ไต่ปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์หรือเทียบเท่ากันใน
สาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้ และได้ดำรง
ตำแหน่งหัวหน้าแผนกวิชามาแล้วด้วยความเรียบร้อยไม่ม่น้อย
กว่าหนึ่งปี หรือเคยเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยนี้มาแล้วรวม
เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดปี หรือเคยรับราชการมาแล้วเป็นเวลา
ไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

มาตรา ๒๕ จีคว่า อาจารย์มีสองประเภท คือ อาจารย์ประจำ และ
อาจารย์พิเศษ

อาจารย์ประจำนั้น เที่ยงคงจากผู้ที่ได้รับปริญญาตรีชั้นหนึ่งของมหาวิทยาลัย
ลัยนี้ หรือเทียบเท่ากันในสาขาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัยนี้

อาจารย์พิเศษนั้น ให้สิทธิรับตำแหน่งประจำปึกการที่ค่าตอบแทน
ของคณะหรือหัวหน้าแผนกอิสระ

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๒

มาตรา ๒๖ ทวิ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนจะตราพระราชกฤษฎีกาจัดวาง
ระเบียบราชการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้

พระราชกฤษฎีกาจัดวางในวรรคแรก ให้แบ่งส่วนราชการออกเป็นสำนัก
งานเลขานุการ และคณะกรรมาธิการอย่างเดียวกันกับกรม และให้เลขาธิการและ
คณะผู้ที่มีอำนาจบังคับบัญชา ให้เข้าเห็นใจ องค์ไทย บรรลุ แต่งตั้งและถอดถอนข้าราชการ
โต เช่นเดียวกับอธิบดี แต่เมื่อใดที่จำเป็นต้องไปต่างประเทศ ให้เสนอไปยังอธิการบดี
และให้เลขาธิการคืนอำนาจ เพื่อดูแลหรือสั่ง เปลี่ยนแปลงได้

ส่วนราชการของแผนกอิสระจะให้มีฐานะอย่างเดียวกับกรม หรือกองก็ได้
กำหนดตามคุณลักษณะ ปริมาณของงาน โดยให้ระบุมการเทียบฐานะไว้ในพระราชกฤษฎีกา
ในกรณีเช่นว่านี้ ให้มีบังคับบัญชาของส่วนราชการที่มีฐานะอย่างเดียวกับกรมหรือกองมี
อำนาจบังคับบัญชา ให้เข้าเห็นใจ องค์ไทย บรรลุ แต่งตั้งและถอดถอนข้าราชการโต เช่น
เดียวกับอธิบดีหรือหัวหน้ากอง แล้วแต่กรณี แต่เมื่อใดที่จำเป็นต้องไปต่างประเทศ ให้
เสนอไปยังอธิการบดีและให้เลขาธิการคืนอำนาจ เพื่อดูแลหรือสั่ง เปลี่ยนแปลงได้

ส่วนราชการของสำนักงานเลขานุการและคณะต่าง ๆ จะให้มีฐานะอย่าง
เดียวกับกองหรือแผนกก็ได้ กำหนดตามคุณลักษณะ ปริมาณของงาน โดยให้ระบุมการ
เทียบฐานะไว้ในพระราชกฤษฎีกา ในกรณีเช่นว่านี้ ให้มีบังคับบัญชาของส่วนราชการที่
มีฐานะอย่างเดียวกับกองหรือแผนกมีอำนาจบังคับบัญชา ให้เข้าเห็นใจ องค์ไทย บรรลุ
แต่งตั้ง และถอดถอนข้าราชการโต เช่นเดียวกับอธิบดีหรือหัวหน้าแผนก แล้วแต่
กรณี แต่เมื่อใดที่จำเป็นต้องไปต่างประเทศ ให้เสนอไปยังเลขาธิการ หรือคณะผู้
และให้เลขาธิการคืนอำนาจ เพื่อดูแลหรือสั่ง เปลี่ยนแปลงได้

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

มาตรา ๓๐ ปริญญาบัณฑิต มีสองชั้น คือ

เอก	เรียกว่า	คุณวุฒิบัณฑิต	ใช้อักษรย่อว่า	ค.
โท	"	มหาบัณฑิต	"	ม.
ตรี	"	"	"	บ.

ปริญญาตรีแบ่งเป็นเกียรตินิยมปริญญาอันดับหนึ่ง อันดับสอง และธรรมดา

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖

มาตรา ๓๐ ทวิ นอกจากการศึกษาเพื่ออนุปริญญาหรือปริญญาแล้ว มหาวิทยาลัยอาจจัดให้มีการศึกษาและการสอบไล่เพื่อไปประกาศนียบัตรอย่างอื่นได้ การศึกษานี้จะจัดให้เป็นวิทยาลัย หรือแผนกวิชาอิสระจะเห็นสมควรใด หรือสมัครมหาวิทยาลัยก็ได้

การตั้งหรือเลิกมหาวิทยาลัยหรือแผนกวิชาอิสระและการเพียบประกาศนียบัตรของวิทยาลัย หรือแผนกวิชาอิสระเท่าที่อนุปริญญาหรือปริญญาได้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด ๔ และเป็นมาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖

หมวด ๔

ครุวิทยฐานะ เชื้อมวิทยฐานะ และเครื่องแบบนิสิต

มาตรา ๓๔ ครุวิทยฐานะ หรือเชื้อมวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๓๕ ลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะ เชื้อมวิทยฐานะ หรือเครื่องแบบนิสิตจะสมควรมีอย่างใด ใหญ่โตได้ ทุกระดับได้ สดงามได้ ใช้ในโอกาสใด โดยเงื่อนไขอย่างใด ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนสิทธิไซครุย์วิทยฐานะ เช่นวิทยฐานะ เครื่องแบบ
นิสิต ปริณญา อักษรขอปริณญา อเนปริณญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยนี้
ตราทหาร เพื่อใส่ยศยศหรือใส่โดยไม่มีสิทธิ มีความผิดของระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๓ โทษที่ทำการสอนประจำในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก่อนไซ
มังคัมพระราชบัญญัตินี้ เป็นผู้สอนตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับ

ได้

.....

กรรมวิธีการ ได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมวิธีการมีอะไรชี้แจงหรือไม่

นายชัชวาลย์ อินทพันธ์ กรรมวิธีการ : พระราชบัญญัติที่พิมพ์ที่มีการบกพร่อง มีการแก้ไขคำผิด ขอให้ถือเอาตามใบแก้คำผิดที่เจ้าหน้าที่ได้แจกก่อนเข้านี้ เป็นข้อความที่ถูกต้อง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฉบับที่... พ.ศ.๒๔๘๗) ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔

นายสวัสดิ์ ฟุ้งคน (ขอนแก่น) : สำหรับมาตรา ๔ เดิม ตามร่างเดิมให้เพิ่มเป็นมาตรา ๕ หวี แล้วภายหลังกรรมวิธีการได้มาแก้ไขเป็นมาตรา ๖ หวีในมาตรา ๔ นี้ ข้าพเจ้าได้แปรญัติขอตัดออกทั้งหมด ทั้งสิ้น เนื่องจากว่าข้าพเจ้าเห็นว่าที่มาบัญญัติมาตรา ๔ แล้วให้เป็นมาตรา ๕ หวีหรือ ๖ หวีขึ้นมาใหม่นี้ มันขัดกับข้อความซึ่งมีอยู่แล้วในพระราชบัญญัติเดิม ในพระราชบัญญัติเดิมนั้นมาตรา ๕ วรรค ๒ มีข้อความว่า "การตั้งหรือล้มเลิกคณะนั้นให้ทำได้โดยแต่ตัวพระราชบัญญัติ" ส่วนการตั้งหรือ เลิกล้มแผนกวิชานั้นให้ทำได้โดยพระราชกฤษฎีกา มีว่าอย่างนี้แล้ว แล้วตามร่างใหม่ที่มาเพิ่มเติมขึ้นเป็นมาตรา ๕ หรือ ๖ หวีนั้น มีข้อความว่าการจัดตั้งคณะหรือแผนกอิสระขึ้นใหม่หรือการ เลิกล้มคณะหรือแผนกอิสระที่จัดขึ้นใหม่ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา คือแทนที่จะเป็นพระราชบัญญัติ ที่มีการแบ่งแยกแผนกวิชาภายในหรือการเลิกล้มแผนกวิชาให้กระทำได้โดยข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ข้าพเจ้าเห็นว่าหากจะมายุติบัญญัติขึ้นใหม่อย่างนี้ก็ควรที่จะได้ยกเลิกข้อความในมาตรา ๕ เดิมเสียก่อน ข้าพเจ้าอยากจะทำให้ประชุมนี้ได้ตีความในวรรค ๒ ของมาตรา ๕ เดิมซึ่งมีข้อความว่า "การตั้งหรือเลิกคณะ" นั้น มีความหมายเพียงใด ข้าพเจ้าเข้าใจว่าควรตั้งหรือ เลิกล้มคณะนั้น หมายความว่า การตั้งหรือ เลิกล้มคณะที่จัดขึ้นใหม่ด้วย ที่นี้ถ้าหากว่าไม่หมายถึงการ เลิกล้มหรือตั้งคณะขึ้นใหม่ จะเขียนไว้เพื่อประโยชน์อันใด ในกฎหมายอันก่อนนี้ เขียนไว้ว่า "การตั้งหรือ เลิกล้มคณะให้ทำได้โดยพระราชบัญญัติ" ก็หมายความว่า การตั้งคณะอันจะมีขึ้นในวันข้างหน้า ไม่ใช่คณะที่มีอยู่แล้ว

มาตรา ๖ อย่างเดียว รวมคณะที่มีในวันข้างหน้านี้ด้วย เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะมาตั้งคณะขึ้นใหม่ก็ต้องตั้ง โดยพระราชบัญญัติ ถ้าไม่อยากจะให้ตั้งโดยพระราชบัญญัติก็ต้องเลิก

หวิ มาตรา ๕ เช่นนี้ก่อนเสีย ไม่เช่นนั้นมันไปขัดกับข้อความเดิมซึ่งไม่ได้ยกเลิก แล้วมายุติให้

ให้เป็นมาตรา ๖ หวีขึ้นมาใหม่นี้มันขัด นี่ประการหนึ่ง

และอีกประการหนึ่ง ด้วยเหตุผลอันใด คณะในมหาวิทยาลัยย่อมถือว่ามีสมอกันกับคณะ
 ที่มีอยู่เดิมแล้ว การเลิกล้มทำไมจะเลิกล้มได้ด้วยพระราชบัญญัติ ที่นี้เวลาคณะที่ตั้งขึ้นใหม่ ทำไม
 จะให้เลิกล้มได้เพียงพระราชกฤษฎีกา ทำไมลบล้างกันอย่างนี้ ข้าพเจ้าจะสมมติขึ้น ถ้าหากว่า
 สมมติว่ามหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์อยากจะตั้งแผนกนิเทศศาสตร์ขึ้น ถ้าตั้งโดยพระราชบัญญัติก็คิดว่า
 จะต้องถูกลดเลียงกันเป็นอย่างมากในสภา แล้วก็เลยเสี่ยงเป็นให้ออกเป็นกฤษฎีกาอย่างนี้
 แล้วคณะนิเทศศาสตร์ที่จะตั้งขึ้นใหม่ เหตุใดถึงไม่ถึงว่ามีฐานะเสมอเท่ากับคณะวิศวกรรมศาสตร์ แล้ว
 ก็คณะวิทยาศาสตร์ก็อย่างนี้มีอยู่ก่อน เพราะคณะเหล่านี้แม้กฎหมายใหม่ออกมาแล้ว การเลิก
 ล้มก็ต้องทำโดยพระราชบัญญัติอย่างเดียว จะเลิกล้มโดยกฤษฎีกาไม่ได้ แต่คณะที่ตั้งขึ้นใหม่ทำไม
 ถึงจะต้องเพียงพระราชกฤษฎีกาเท่านั้น เป็นคนขออย่างเดียวกัน ข้าพเจ้าสงสัย

นายชัชวรินทร์ อินทะพันธ์ กรรมการ : ประเด็นหนึ่งที่กรรมการแก้มาตรา ๕ ทวิ
 เป็นมาตรา ๖ ทวินั้นก็เพื่อเป็นการเรียงให้ถูกต้อง คือมาตรา ๕ เดิมเป็นเรื่องการตั้งหรือเลิก
 ล้มคณะที่มีอยู่แล้วในพระราชบัญญัติฉบับนี้ และมาตรา ๖ เดิมเป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยคณะตาม
 พระราชบัญญัตินี้ว่ามีอะไรบ้าง แล้วมาตรานี้จะต้องเป็นมาตรา ๖ ทวิ มาตรา ๖ ทวิเป็น
 การตั้งและการเลิกล้มคณะขึ้นใหม่ ท่านผู้แปรญัตติท่านบอกว่าการที่มีบัญญัติมาตรา ๖ ทวิขึ้นมา
 เป็นการขัดกับมาตรา ๕ เดิม เพราะมาตรา ๕ เดิมบอกว่าการตั้งหรือเลิกล้มคณะนั้นให้ทำด้วย
 พระราชบัญญัติ ขอให้ท่านผู้แปรญัตติได้โปรดกรุณาขอความเห็นในพระราชบัญญัติมาตรา ๖ ทวิ
 ที่กรรมการได้เล็งลงมา ได้ยกลงมาเป็นมาตรา ๖ ในบทบัญญัตินี้ เขาได้บัญญัติถึงเรื่องการ
 ตั้งคณะหรือแผนกอิสระขึ้นใหม่

เรื่องมาตรา ๕ ที่มีอยู่นั้นเป็น ~~เรื่อง~~ที่มีอยู่แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าหากว่าตั้งขึ้นโดยพระ-
 ราชบัญญัติ-การเลิกฉบับนั้นก็ เลิกฉบับโดยพระราชบัญญัติ คณะต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์ที่ตั้งขึ้น
 โดยพระราชบัญญัตินั้นเมื่อถูกคณะ-บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ โดยครบถ้วนแล้ว หากจะมีการเลิกฉบับ
 คณะที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัตินั้นก็ถอดเลิกฉบับโดยพระราชบัญญัติ ส่วนที่ต่อไปข้างหน้าเมื่อ
 วิชาการศึกษาทางด้านการศึกษารัฐมีความจำเป็นที่จะต้องขยายการศึกษาออกเป็นคณะอื่น ๆ
 อีกในเวลาข้างหน้า รัฐบาลมีความมุ่งหมายเสียว่าเมื่อมีความจำเป็นอย่างนั้นแล้ว ก็ไม่ต้องคร-
 ไปในพระราชบัญญัติอีก มีความประสงค์จะตั้งคณะใดขึ้นมาอีกโดยกฤษฎีกา เมื่อตั้งคณะใด
 โดยกฤษฎีกาแล้ว-การเลิกฉบับนั้นก็ตั้ง โดยกฤษฎีกา เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าจะดูแล้ว
 จะเห็นว่ามีความว่า "ชั้นใหม่" คำว่า "ชั้นใหม่" นี้หมายความว่า จัดตั้งคณะชั้นใหม่หรือแผน-
 ภูมิระดับใหม่ เป็นความร่วมมือกัน หานประธาน ๆ เพราะฉะนั้นที่ท่านผู้แปรญัตติบอกว่าชั้นนั้น
 ไม่ชัด

๑๑.๐๘ น.

นายประสิทธิ์ จุลเกศ (สงขลา) : สำหรับข้าพเจ้าเองก็ไม่มีโอกาสแปรญัตติ
 มาตรานี้ ก็ขอขอก็คือมาตรา ๕ หรือออกทั้งมาตรา เช่นเดียวกัน ก็ว่าจุดหมายก็ตรงกับที่คณะ
 สวัสดิ์ ๆ ได้พูดไว้เมื่อครั้งนั้น แต่ทว่าก็ยังมิอะไรเพิ่มเติมที่จะต้องขอ เรียนกรมการศึกษาให้ทราบ
 ตั้งต่อไปนี้ ก็ว่าถ้าถูกกันโดยแท้จริงแล้วก็จะแลเห็นได้ชัดว่าพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์ ๒๔๘๖
 นี้ เจตนารมณ์ของกฎหมายในฉบับนั้นก็ ได้ระบุลงไปแล้วว่าจะตั้งคณะ ขึ้นกันแต่โดยพระราชบัญญัติ
 แล้วก็ได้ระบุลงไปที เดียวในมาตราต่อมาว่าคณะนั้นมีอะไรบ้าง ๆ ก็เป็นอัน เข้าใจว่าโดยเจตนา
 กฎหมายนี้ถ้าหากว่ายังไม่มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ถ้าหากว่าจะมีการตั้งคณะชั้นใหม่ก็จะตั้ง
 โดยพระราชบัญญัติ เป็นต้นว่าจะตั้ง คณะนิสิตาสาสมัคร เช่นนี้ก็คงตั้ง โดยพระราชบัญญัติ นี้ว่าถึงว่า
 ยังไม่มีการแก้ไข ทีนี้เมื่อมีร่างอันนี้เข้ามาแล้วก็กระทำโดยกฤษฎีกา ทีนี้ปัญหาว่าจะชัดกัน
 หรือไม่ในเหตุที่ข้าพเจ้าขอแปรญัตตินี้ไม่มีความประสงค์ เป็นอย่างอื่นในการขอคัดนี้ก็ เพราะเห็น

ว่ามีขึ้น ความจริงถ้าหากว่าจะจัดตั้ง คณะ โดยกฤษฎีกา ซึ่งคล้อยตามพระราชบัญญัติมหา-
 วิทยาลัยธรรมศาสตร์ชาติไม่ขึ้นของ แต่เห็นว่ากฎหมายนี้มีขึ้นขึ้นอยู่ ที่ขึ้นมีขึ้นจะก่อ
 ความลำบากต่อไปข้างหน้า ที่ว่าขึ้นขึ้นเจ้าขอ เรียนขึ้นแจ้งเพิ่มเติมครั้งนี้ คือว่ากฎหมาย
 เล่าตามวรรค ๒ ที่ว่าจะต้องจัดตั้ง โดยพระราชบัญญัตินี้จะเห็นได้ว่าต่อไปในการ เลิกล้มคณะ
 ต่าง ๆ ซึ่งบัญญัติไว้ตามพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์ ๒๔๔๖ เป็นต้นว่าคณะแพทยศาสตร์อย่างนี้
 ถ้าหากว่าจะมีการเลิกล้มก็ต้องเลิกล้มโดยกฎหมาย ส่วนในคณะใหม่ซึ่งจะตั้งขึ้นตามร่างใหม่
 ของเรานี้ก็ต้องตั้ง โดยกฤษฎีกา ในการเลิกล้มก็ต้องเลิกล้มโดยกฤษฎีกา เช่นเดียวกัน น้ำหนัก
 ของการเลิกล้มที่จะต้อง ออกเป็นกฎหมายอย่างหนึ่ง ถิ่นน้ำหนักของการเลิกล้มที่จะออกเป็น
 กฤษฎีกาอย่างหนึ่ง นั้นมีน้ำหนักไม่เหมือนกันก็คณะเดียวกันแล้ว ไฉนจะต้องเป็นกฤษฎีกาบ้าง
 เป็นพระราชบัญญัติบ้าง ก็เมื่อจะแก้ให้ เป็นพระราชกฤษฎีกาทั้งหมดแล้ว เราก็ชอบที่จะแก้
 วรรค ๒ ตามที่อุทธรณ์ ๗ ใต้เสนอมา นี้เป็นข้อสำคัญจึงขอฝากเป็นข้อสังเกตไว้แก่กรมมา-
 ธิการด้วย

นายวิชาญ ไทวดี กรมมาธิการ : ตามความเข้าใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 เมื่อถึงนี้ เข้าใจถูกแล้ว แต่ที่กรมมาธิการขอยืนยันไว้อย่างนี้ ก็เนื่องจากว่าตามที่ท่านกรมมาธิการ
 แห่งจังหวัดลำพูนได้แถลงไปแล้วว่าคือ เราเอาตามกฎหมายเดิมของพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์
 ปีพ.ศ. ๒๔๔๖ ซึ่งมีบัญญัติไว้ในมาตรา ๕ ในวรรค ๒ ไว้ว่าการตั้งหรือ เลิกล้มคณะนั้นให้ทำได้
 โดยพระราชบัญญัติ ส่วนการตั้งและ เลิกล้มแผนกวิชานั้นให้ทำโดยพระราชกฤษฎีกา นั้นยังคงอยู่
 คือหมายความว่าคณะเดิมนั้นยังคงอยู่ คณะเดิมนั้นมีอะไรบ้าง มีบัญญัติไว้ในมาตรา ๖ ของ
 พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์ ปีพ.ศ. ๒๔๔๖ คือมีคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ อักษรศาสตร์
 แล้วอีกคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ปีอยู่ ๕ - ๖ คณะ นี้เลิกล้ม
 โดยกฎหมาย แต่ที่นี้ถ้าจะตั้งคณะขึ้นใหม่แล้วให้ เลิกล้มโดยพระราชกฤษฎีกาที่เราทำนี้ไม่ใช่ว่า
 บัญญัติขึ้นใหม่ คณะพระมหากษัตริย์ หรือที่รัฐบาล เสนอมาก็ได้บัญญัติ เอาตามแนวทางของพระราช-

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งมีบัญญัติไว้ในมาตรา ๗ มาตรา ๘ อยู่แล้ว แล้ว
 เอามาสลับไว้เป็นมาตรา ๖ ทวิ ดังที่ข้าพเจ้าจะอ่านให้ฟังดังต่อไปนี้ มาตรา ๗ การตั้งคณะ
 หรือแผนกอิสระชั้นใหม่ หรือการเลิกคณะหรือแผนกอิสระที่มีอยู่ซึ่งชั้นใหม่ ให้กระทำโดย
 พระราชบัญญัติฯ นี้เราคือเอาตามนั้น มาตรา ๘ การแบ่งแยกแผนกวิชาภายในคณะหรือการ
 เลิกแผนกวิชาให้กระทำโดยข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ก็เอาตามนั้น ก็ไม่ขัดอะไรกันเลย
 ทำไมเราจึงต้องทำอย่างนี้ก็เนื่องจากว่าเราต้องการความเป็นธรรม มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์
 ก็เป็นมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ก็เป็นมหาวิทยาลัย ก็ต้องการความเป็นธรรม
 ทั้ง ๒ อย่าง ก็ต้องทำให้เหมือนกันทั้ง ๒ อย่าง แล้วก็ไม่ต้องอะไรกันเลย ขอให้เข้าใจตาม
 นี้ด้วย

นายประสิทธิ์ จุลละเทศ (สงขลา) : ความที่กรรมการชี้แจงเมื่อคืนนี้ อันที่จริง
 ข้าพเจ้าก็เข้าใจอยู่แล้วในเรื่องมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คือเพราะเหตุว่าข้าพเจ้าเป็นผู้พูด
 ขึ้นก่อนแสดงว่าข้าพเจ้าเข้าใจมาก่อนแล้ว แต่ว่าในเรื่องนี้ข้าพเจ้าเป็นห่วงอย่างเดียวกันว่าใน
 การเขียนกฎหมายถ้าจะแก้กันแบบนี้ ร่างกว้างขึ้นใหม่ทั้งหมดก็คิดว่า อย่างแบบร่างพระราชบัญญัติ
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มันดีกว่า คือในการที่จะออกเป็นกฎหมายจัดตั้งก็ตี หรือเลิก
 โดยกฎหมายก็ตี หลักการอันนี้ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องเลย ข้าพเจ้าเป็นห่วงวิธีการเขียนกฎหมาย
 และแก้แบบนี้ เป็นห่วงว่าจะสร้างความหนักใจต่อไปเท่านั้นแหละ เพราะเหตุว่าเราก็คิดว่า
 อย่างคณะต่าง ๆ ซึ่งได้จัดตั้งมาแล้ว ถ้าเวลาจะเลิกก็ต้องเลิกโดยพระราชบัญญัติ
 แต่ส่วนคณะใหม่ ๆ สมมติว่าคณะนิติศาสตร์นี้จริงอยู่จัดตั้งโดยกฎหมายโดยข้าพเจ้าไม่เถียง—
 ตามร่างใหม่ แต่จะให้เลิกก็ต้องเลิกโดยพระราชบัญญัติ ของเก่าและของใหม่มันไม่
 เหมือนกัน แต่ว่าไปบัญญัติรวมอยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกัน ข้าพเจ้าของใจวิธีการแก้กฎหมาย
 เท่านั้น

หลวงธรรมพรพิศาล กรรมการ : คือเราเขียนที่เป็นมาตรา ๖ ทวิขึ้นนั้น

ดีเพื่อให้เหมือนกับหลักของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง ซึ่งเมื่อ
 ได้เลิกการเมืองแล้วเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เท่านั้น ที่เราจะแลเห็นได้ว่าในมาตรา
 ๕ วรค ๒ ของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นว่าดังนี้ "การตั้งหรือเลิกคณะ
 นั้นให้ทำได้โดยพระราชบัญญัติ ส่วนการตั้งหรือเลิกแผนกวิชานั้นให้กระทำโดยพระราช
 กฤษฎีกา" นี้ในมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์มีอย่างนั้น ที่นี้ใน
 มาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มีอย่างเดียวกันในเรื่องการจัดตั้งคณะหรือเลิกค
 คณะนั้นให้ทำได้โดยพระราชบัญญัติ มีเหมือนกัน มีอยู่แล้ว ที่นี้มาตรา ๒ มีดังนี้ คณะต่าง ๆ
 แห่งมหาวิทยาลัยมีดังนี้ คือ ๑. คณะนิติศาสตร์ ๒. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ๓. คณะ
 รัฐศาสตร์ ๔. คณะเศรษฐศาสตร์ ที่นี้ในมาตรา ๗ มาตรา ๘ การตั้งหรือเลิกคณะหรือแผนกอิสระ
 ชั้นใหม่หรือการเลิกคณะหรือแผนกอิสระที่ตั้งขึ้นใหม่ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา นี้เรา
 ถิ่นมาเดิมเป็นมาตรา ๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือให้ตรงกัน และใน
 มาตรา ๒ ทวิ ในวรรค ๑ นั้นตรงกับมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์
 ทุกตัวอักษร แล้วในวรรค ๒ ของพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์นั้นก็ตรงกับมาตรา ๔ แห่งพระราช
 บัญญัติมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์ทุกตัวอักษร ทั้งนี้เพื่อให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยนั้นให้มีฐานะ
 ที่จะตั้งหรือเลิกหรือล้มคณะใดเท่าเทียมกัน มิใช่ว่าจะใส่ลำเอียงเข้าข้างโน้น ข้างนี้ ก็หาไม่
 แลผลการที่บัญญัติไว้เช่นนี้เชื่อว่าโดยผลเช่นเดียวกันกับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่ทำให้
 เสียผลประโยชน์ใด ที่นี้ในการที่ท่านบอกว่าทำไมไม่แก้ไขให้หมดเป็นร่างใหม่ทั้งเล่มนั้น
 นั้นเป็นเรื่องของรัฐบาล ไม่ใช่เรื่องของกรมการ

๑๑.๑๗ น.

นายสวัสดิ์ คำประยอม (นครสวรรค์) : ความจริงปัญหาไม่มัน เป็นปัญหาที่สำคัญอยู่
 ทางคณะกรรมการน่าจะ ได้พิจารณาโดยรอบคอบสักนิดหนึ่ง อันที่จริงความคิดความเห็นของ
 เพื่อนสมาชิกที่ชี้แจงต่อกรรมาธิการนั้น กรรมาธิการน่าจะเอาไปคิด กรรมาธิการไม่น่าจะ ได้

มาในแง่หนึ่ง เขาข้างเขาดู ความจริงสติปัญญาของเพื่อนสมาชิกก็ไม่ใช่ว่าจะต่ำลงไปกว่า
กรรมการเสมอไป.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่คุณ อย่าเพิ่งไปว่าเขาเลย

นายสวัสดิ์ คำประยอม (นครสวรรค์) : คืออยากจะให้กรรมการได้พยายาม
หันหน้าเข้าหากันและพิจารณาให้มัน เป็นผลคือถ้าหากมันถูกต้องจริงอย่างกรรมการว่า สมาชิก
เขามีเหตุผล เขาไม่ขอแข่งพ้อที่จะไปกระเด็น ถึงอย่างนั้นหรอก ขอให้ท่านพยายามพิจารณา
ให้รอบคอบสักนิดหนึ่งที่ท่านพูดมานั้นมันไม่ถูกเลย ข้าพเจ้าก็ไม่ได้ประทุษร้าย แต่ข้าพเจ้าเป็น
คนกลางจะตัดสินชี้ให้ท่านฟังว่าอย่างนี้.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปี่ ๆ คุณ ๆ ไม่ใช่คนกลางนะ คุณสนับสนุนประทุษร้าย

นายสวัสดิ์ คำประยอม (นครสวรรค์) : ผมสนับสนุนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถิ่นนั้นนะ คุณไม่ใช่คนกลาง

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ครับ คือว่าอย่างนี้ ในเบื้องต้นผมจะชี้แจง
 ให้กรรมการเข้าใจอย่างนี้ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยขณะนี้คณะอยู่ประมาณ ๕ คณะ
 อักษรศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ พาณิชยศาสตร์อะไรก็แล้วแต่ ประมาณ ๕
 คณะ ในปัจจุบันนี้ คณะทั้ง ๕ คณะนี้จะล้มเลิกของความ เป็นกฎหมายเข้ามาสู่สถาบันซึ่งท่านก็เข้าใจ
 เพราะท่านก็อธิบายมาแล้ว สถาบันท่านนั้นจะล้มคณะต่าง ๆ นั้นได้ หมายความว่าคณะที่มี
 อยู่ในปัจจุบันนี้แล้วกลับมาในกฎหมายปัจจุบันนี้ท่านออกมาใหม่ ~~ว่า~~ การตั้งคณะใหม่ก็ จะ
 ล้ม เลิกคณะใหม่ก็ตั้ง ออก เป็นพระราชกฤษฎีกา อันนี้ข้าพเจ้าก็เข้าใจว่าการจะตั้งคณะใหม่
 จะล้ม เลิกคณะใหม่นั้นต้อง โดยพระราชกฤษฎีกา ต่าง กันแล้ว คณะซึ่งตั้งมาเมื่อปีที่แล้วกับคณะ
 ที่จะตั้งต่อไปนั้นล้ม เลิกต่างกัน เขาละปัญหาต่างกันท่านก็ชี้แจงมาแล้วว่าอาจจะทำให้ข้าพเจ้า
 ก็ไม่เถียง ที่นี้ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้ท่านฟังว่าอย่างต่อไปประมาณอีก ๕ ปีข้างหน้า สมมติ
 ว่าคณะวนศาสตร์ คณะสหประหานครศาสตร์ซึ่งท่านตั้ง เคียวนี้ สมมุติว่าท่านตั้งขึ้นใหม่ละ มีนัก
 ศึกษเป็นคณะเก่าไปเสียอีกแล้ว อีก ๕ ปี ๑๐ ปีกลายเป็นคณะเก่า ที่คณะเก่าอันนี้จะล้ม
 เลิกโดยอะไร จะโดยพระราชกฤษฎีกาหรือโดยพระราชบัญญัติ ท่านอาจจะว่ามันตั้งขึ้นใหม่
 มันไม่ใหม่เสียแล้ว มัน ๑๐ ปีล่วงไปแล้ว มันก็เป็นของเก่าไปแล้ว ที่นี้เอาใหม่จากไหน ท่าน
 ก็อาจจะระบุไปว่าใหม่จากไหนก็ว่ามา ก็ไม่มีว่าไว้ในกฎหมาย ว่าไว้จากที่ไหน มันไม่มีว่าไว้
 ท่านจะอ้างว่าใหม่จากตรากฎหมายอันนี้แล้ว ท่านก็มีความหมายอย่างนั้น แต่ว่าตามกฎหมาย
 ท่านจะตีความไปอย่างนั้นได้อย่างไร ท่านจะตีความหมาย ไปบอกว่าต้องหลังจากวันตราพระ
 ราชบัญญัตินี้แล้ว แล้วเอาอะไรเป็นหลักที่ ~~กำหนด~~ ท่านบอกว่าใหม่นั้นก็เอาใหม่หลังจากพระ ราช
 บัญญัตินี้ คณะสหประหานครศาสตร์ วนศาสตร์ต้องใหม่หลังจากพระราชบัญญัตินี้ ท่านชี้แจงมาอัน
 นี้ ความจริงความหมายมันก็อาจจะเป็นอย่างนั้น แต่มันไม่ชัดเจนลงไป มันจะตีความหมายไป
 อย่างนั้นไม่ได้

หลวงอรุณพรพิศาล (กรรมการ) : ข้าพเจ้ารู้สึกสนใจที่ท่านอุทิศส่วนแสดงคำพูด
 คล้าย ๆ สามท้าวขึ้นมาว่ากรรมการนี้ เขาอ้างเข้าถูก ซึ่งกรรมการนี้ไม่พยายามที่จะเอา

เอาข้างเขาถูกเลย แต่พยายามที่จะอธิบายให้ท่านเข้าใจ แต่ท่านไม่เข้าใจ และท่านพยายามที่จะพูดว่ากรรมาธิการ โดยไรเหตุผล คณะกรรมาธิการนี้ก็เห็นอยู่ว่ามาตรา ๒ ก็มีอยู่แล้ว มีคณะอะไรบ้างตั้งที่นายสุชาติ ไทวดี ผู้แทนสุรินทร์ซึ่งเป็นกรรมาธิการได้อธิบายแล้วว่าที่มีคณะใดบ้าง ที่มีคณะใดที่สั่งขึ้นใหม่มาจากที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติก็เรียกว่าคณะที่ตั้งขึ้นนี้ อย่างนี้ท่านก็จะเข้าใจ แต่ท่านก็ทำเป็นไม่เข้าใจ หรือท่านเข้าใจแล้วแต่ท่านเอาข้างเขา ดูอย่างที่ท่านว่าข้าพเจ้านะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละขอคืนนะ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นทรสวรรค์) : มันมีเรื่องจะชี้แจงหาประธานที่ คือความจริงข้าพเจ้าสวดคิดว่ากรรมาธิการ ข้าพเจ้าไม่สามท้าวเพราะข้าพเจ้าไม่ใช่คนซึ่งโกงขำเป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ๆ เอาเถอะ ๆ นั่งเถอะท่านอย่าทะเลาะกัน เลย ว่ากันคนละทีแล้ว

๑๑.๒๓ น.

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : นั่งกันเถอะ จะช่วยพูดแทนให้ ความจริงประเด็นเรื่องนั้นก็ยาวากกล่าวอะไรใหม่ทำให้เป็นการกระทบกระเทือนกันเลย เรามาพูดกันในทางหลักวิชาและเหตุผลดีกว่า เราก็คือเป็นผู้ให้กันแล้ว ก็กรรมาธิการก็พยายามจะชี้แจงว่า เขาตัวอย่างแห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่ความจริงตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นั้นที่เขียนก็รู้ดีกว่าชัดเจน แต่เป็นกฎหมายที่ยาวไกลแล้วกัน ถ้าจะเอาความตัวอย่างมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แล้ว เมื่อมาเป็นปัญหาเพราะหน้าอย่างนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย จึงได้คัดค้าน ความจริงกฎหมายมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยก็คัดค้านโดยมันไม่มีเบื้องหลังอะไร พูดกันง่าย ๆ ด้วยความใจจริง แต่ในเรื่องมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์นั้นก็มีเบื้องหลังแล้ว โฉนดนั้นอยู่ว่าจะตั้งคณะนิติศาสตร์ขึ้น แล้วเมื่อแก้ไขโดยพระราชกฤษฎีกาเรื่องคณะนิติศาสตร์ซึ่งเป็นสภาไม่เข้าสู่สภาเช่นนี้ก็ทำให้สมาชิกด้วยกันสงสัยว่ารัฐบาลหรือ โดยกฎหมายฉบับนี้จะหาทางตั้งคณะนิติศาสตร์ขึ้น เคยไม่ผ่านสภาโดยไม่ฟังความเห็นของสภาผู้แทนราษฎร จึงรู้สึกของใจขึ้นเช่นนี้จึงได้

พูดนั้น และเหตุที่พูดขึ้นก็ไม่ใช่ไร เหตุผลก็อยู่ที่เดียว มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
 ธรรมศาสตร์ก็ ในมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณก็กำหนดพยายามศึกษาว่าการตั้งหรือล้มเลิกคณะ
 นั้นหมายถึงการตั้งและคณะที่ระบุไว้ในที่นี้ ไม่ใช่หมายถึงคณะที่จะตั้งข้างหน้า อย่างนั้นท่าน
 ศึกษาความหมายผิด ถ้าไม่มุ่งหมายถึงกาลข้างหน้าแล้วก็จะต้องมีอนุมาตรา หรือมาตรา ๖
 อย่างที่บัญญัติขึ้น มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณก็ไม่เคยขึ้น ก็แสดงว่ามาตราที่มุ่งหมายถึงคณะปัจจุบัน
 และที่จะตั้งข้างหน้าด้วย จึงว่าการตั้งจะของตั้ง โดยพระราชบัญญัติ แทนนั้นก็อาจจะแย้งว่า
 ก็ในพระราชบัญญัติ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัยฉบับเดิมก็มีระบุไว้แล้ว การตั้งขึ้นก็หมายความว่า
 ถึงการตั้งคณะที่ระบุไว้แล้ว ถ้าเป็นการหมายถึงการตั้งคณะที่ระบุไว้แล้ว จะไปพูดทำไมว่า
 การตั้ง ก็มันตั้งแล้ว โดยกฎหมายฉบับนี้ ไม่ของตั้งขึ้นใหม่ เพราะฉะนั้นถ้าว่าการตั้งคณะนี้
 ต้องหมายถึงการตั้งคณะที่จะเกิดขึ้นใหม่ในอนาคต คณะปัจจุบัน ข้าราชการไว้แล้วนี้ ถ้าไม่ระบุ
 ไว้ไว้ เขียนคลุม ๆ อย่างนั้นก็คงได้ตั้งปัจจุบันและอนาคต แต่ในเมื่อพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ
 ฉบับเดิมระบุไว้หมดแล้ว ก็แสดงว่าตั้ง โดยสมบูรณ์แล้ว ถ้าไม่มีความหมายว่าจะตั้งขึ้นใหม่แล้ว
 คำว่าการตั้งก็ไม่คงพูด บัญญัติแต่เพียงว่า "คณะในจุฬาลงกรณมีตั้งต่อไปนี้" "การเลิก
 ล้มจะทำได้โดยพระราชบัญญัติ" พูดเท่านั้นก็พอ ทำไมจะไปพูดว่า "การตั้งและการล้มเลิกจะ
 ทำได้โดยพระราชบัญญัติ" เพราะฉะนั้นการเงี่ยอันนี้คงจะหมายความว่าความถึงการตั้งที่จะเกิดขึ้นใหม่
 ในอนาคต ที่พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้ เป็นพระราชบัญญัติที่ร่างขึ้นใหม่ลงฉบับ
 เพราะฉะนั้นการเขียนอย่างนั้นก็เป็นการคลุมเครืออยู่เหมือนกัน กฎหมายจุฬาลงกรณเป็น
 กฎหมายที่เขียนไว้ตั้งเดิม แต่ร่างไว้แล้ว เมื่อจะมีการแก้ไขอย่างอื่นแล้วมันเป็นการจัดการอย่าง
 เห็นชัดแจ้ง ซึ่งฝ่ายข้าพเจ้าก็ไม่มีความเห็นแย้งจนถึงว่าควรจะทำอย่างใดก็เอาเสียรูป
 หนึ่งอย่าใหม่ในเขียนกฎหมายแบบลักษณะอย่างนี้ มีส่วนเข้ามีความเห็นอย่างนี้ และเราใจว่านัก
 นิติศาสตร์โดยทั่วไปก็คงจะเข้าใจ เช่นเดียวกับข้าพเจ้าเหมือนกัน ^{ดูจากต้นโทษไปกว่านั้น}
 ว่าถ้าไปเขียนกันในเรื่องนี้แล้ว กฎหมายธรรมศาสตร์ก็ต้องแก้ อย่าเขียนชดกัน ที่เขียนไปนั้นก็
 รู้สึกว่าชดกันอยู่ การตั้งแล้วก็มี การตั้งขึ้นใหม่ การตั้งอันนี้หมายถึงการตั้งปัจจุบันมันก็ไม่เห็นมี

คำอธิบายไว้ คณะมนตรีเศรษฐกิจ คณะไหนในร่างพระราชบัญญัติเดิมมีที่มาอย่างไร การตั้งมี
อยู่แล้ว ก็ไม่ต้องไปพูดถึงว่าการตั้งคณะเดิม ย้ายลงไปอย่างนี้ การตั้งผู้ใดก็คงหมายความว่า
ตั้งใหม่ นี่เป็นอย่างไร

นายชัยวัฒน์ อินทรสัทธนะ กรรมการ: ผมอยากจะทำให้เห็นละเอียดอย่างนี้ คือการ
ตั้งผู้ใดไว้เช่นนั้น ในมาตรา ๕ เดิมของพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขาแสดง
เจตนากรมของกฎหมายนี้โดยเขาระว่า เขาจะตั้งขึ้นโดย ๕ คณะ โดยกฎหมาย เปรียบเสมือน
หนึ่งผมจะยกผู้ใดให้ตั้งบอกว่า โดยกฎหมายนี้ เขาจะตั้งผู้ใดคนหนึ่ง โดยเขาเสนอวิชากร รร
ศาสตร์เป็นหัว เขาวิชาศาสตร์และอักษรศาสตร์เป็นแขน ๒ ข้าง เขาสถาปนาโดยและหา
การบัญชีเป็นขา ๒ ขา ในผู้ใดคนหนึ่งจะถอดหัวออกก็ถอด โดยกฎหมาย จะถอดแขนออกข้าง
หนึ่งก็ถอด โดยกฎหมาย จะถอดขาออกข้างหนึ่งก็ถอด โดยกฎหมาย เขาเสนออย่างนี้ แล้ว
ส่วนวิชาใด ๆ ที่จะเกิดขึ้นใหม่ แล้วแล้วความจำเป็นในอนาคต เมื่อวิวัฒนาการการศึกษา
ดีขึ้นข้างหน้า มีความจำเป็นจะเอาอะไรมาเพิ่มเป็นส่วนประกอบอีกภายหลังนั้น ก็ให้ทำได้
เหมือนกัน แต่ทำได้โดยพระราชกฤษฎีกา นี้ เขาเขียนไว้อย่างนั้น ทั้งบรรณศาสตร์ที่เขาระบุไว้
๕ คณะ ก็หมายความว่าเจตนาองค์ที่แรกมีเพียงเท่านั้นแหละ จะให้ ๕ เท่านั้น จุฬาลงกรณ์
จะให้ ๕ เท่านั้น ที่จะมีอะไรขึ้นมาใหม่แล้วก็ได้ออกพระราชกฤษฎีกา อะไรที่ใหม่ในถ้าจะ
เพิ่ม โดยพระราชกฤษฎีกา ส่วนของเก่าที่เขาว่าเป็นผู้ใดตามมาให้อยู่แล้วในกฎหมายจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยฉบับนี้ ๕ คณะนั้นจะตั้งก็ต้องเพิ่ม โดยกฎหมาย เพราะมันตั้งขึ้นโดยกฎหมาย ท่าน
ประธานฯ ถ้าเมื่อเขามาแล้วจะตั้งอีกก็ต้องตั้งขึ้น โดยกฎหมายอีกเหมือนกัน ส่วนประกอบคณะอื่น ๆ
ซึ่งไม่ได้เกี่ยวกับ ๕ คณะนั้น จะมาที่หลังนั้นแล้วแต่โอกาสข้างหน้า เมื่อมาก็มาได้ แต่ต้องมาได้
โดยพระราชกฤษฎีกา เท่านั้นไม่น่าจะเป็นเรื่องอะไรที่ขัดข้องหรือสงสัยประการใดเลย

๑๑.๒๕ น.

นายสวัสดิ์ หึงหม (ขอนแก่น): ข้าพเจ้าได้ฟังคำชี้แจงของกรรมการแล้ว ข้าพเจ้าไม่
เข้าใจเสียเลย ความจริงกรรมการก็พยายามจะชี้แจงแต่ เพราะว่าเมื่อตั้ง โดยพระราชบัญญัติ

ก็เลิกแล้ว โดยพระราชบัญญัติ แล้วเมื่อตั้ง โดยพระราชกฤษฎีกาเลิกแล้ว โดยพระราชกฤษฎีกา
 นี้มันปัญหาด้วย ๆ นี้ มาชี้แจงอะไรกันบ้าง ๆ มาก ๆ ข้าพเจ้าอยากจะให้ท่านตีความใน
 กฎหมายเดิมคือมาตรา ๕ ของกฎหมายจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๔๘๖ ว่ามาตรา
 ๕ วรรค ๒ นี้ ว่า "การตั้งหรือเลิกคณะนั้นให้ทำได้โดยพระราชบัญญัติ ส่วนการตั้งหรือ
 เลิกคณะนั้นให้ทำได้โดยพระราชกฤษฎีกา" ข้อความนี้มีความหมายอย่างไร คำว่า
 "การตั้งคณะ" นี้หมายความว่าคณะที่มีอยู่แล้วใช่ไหม ถ้าท่านเข้าใจอย่างนี้มันไม่ถูก คณะที่มี
 มีอยู่แล้วมี วิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มันมีอยู่แล้ว มีอยู่ก่อนออก
 กฎหมายฉบับนี้ ถ้าต้องการที่จะให้ตั้งคณะเหล่านี้จะเขียนไว้ทำไม ท่านเขียนไว้ว่าให้จัด
 ทะเบียนคนเกิดนะ ท่านหมายความว่าคนเกิดมาแล้วหรือ หรือจะเกิดในวันข้างหน้า ข้าพเจ้า
 อยากจะ สมมุติว่านับแต่วันขึ้นพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้จัดทะเบียนคนเกิดอย่างนี้ ก็หมายความว่า
 คนจะเกิดต่อไปข้างหน้า อันนี้ก็เหมือนกัน การตั้งหรือเลิกคณะนั้นที่เขียนไว้อย่างนี้โดยข้อ
 การที่จะ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสวัสดิ์ ๗ พูดกับประธาน ๗

นายสวัสดิ์ พึ่งตน (ขอนแก่น) : ครับ มันไม่ค่อยเห็นครับ คือสมมติความอย่างนี้แหละ
 คือความว่าการเขียนไว้อย่างนี้หมายความว่าคณะในมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์จะไม่มีแต่เพียง
 เฉพาะเท่านั้น ในวันข้างหน้าจะต้องเพิ่มขึ้นไปอีกอย่างนี้ แต่ว่าการจะเพิ่มขึ้นให้กระทำ
 โดยพระราชบัญญัติ นี้ความหมายของกฎหมายเดิมมันเป็นอย่างนี้ ซึ่งในการที่จะมาตั้ง โดยพระ
 ราชกฤษฎีกาข้าพเจ้าก็ไม่ว่า แต่ทำให้ดูวิถีทางคือเลิกอันเก่าเสียก่อน แต่มันคิดอันเก่าอยู่
 นี้ ยังไม่เลิกอันเก่าแล้วจะให้ตั้งใหม่ โดยพระราชกฤษฎีกา มันผิดหลักวิชา

๑๑.๓๑ น.

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม (สมาชิกประเภทที่ ๒) ปัญหาที่มัน เป็นปัญหาที่มองเห็นได้ชัดๆ
 มาตรา ๖๖ ของรัฐธรรมนูญบอกว่าการเสนอเป็นพระราชบัญญัตินั้น เป็นอำนาจของสภาผู้แทน
 ราษฎร มาตรา ๘๕ ของรัฐธรรมนูญบอกว่าการตราพระราชกฤษฎีกา โดยไม่ขัดต่อกฎหมายนั้น

ใหม่ทวายกันตั้งนั้น อันถ้าไม่ตกลงสุดถึงแล้ว ใ้ใหม่ต่อไปนี้แหละอันหนึ่งบอกว่าใ้เป็นพระวรา
ษัตริย์ มาตรา ๕ มาตรา ๖ บอกใ้เป็นพระวราษัตริย์กันซักถึ้นอย่างนี้ เมื่อมันซักถึ้นอย่างนี้
จึงบอกใ้เอาออกเสียถึ้น จะเอาขั้้นใหม่ออกถึ้นไม่ว่าเท่านั้นแหละ มันซักถึ้น ขอประทานวาง ๆ
อานถูกแล้วถึ้น

ประธานสภาอุตสาหกรรม : ขอเปิดอภิปรายใหม่ คุณยังไม่ได้เปิดอภิปราย

เลย

นายสวัสดิ์ คำประดาบ (นครสวรรค์) : ขอสั่ง ขอถึ้น ขอถอนถึ้น

อย่างไรละถึ้น

ประธานสภาอุตสาหกรรม : แล้วมีใครรับรองบ้างใหม่ละ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาอุตสาหกรรม : ข้าพเจ้าจะขอใ้ที่ประชุมวินิจฉัย ท่านผู้ใด

เห็นควรเปิดอภิปรายต่อไป ขอใ้ไปรคบกมือถึ้น

มีสมาชิกรับมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาอุตสาหกรรม : ท่านผู้ใดเห็นว่าล้ดมติได้แล้ว ขอใ้ไปรคบก

มือถึ้น

มีสมาชิกรับมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาอุตสาหกรรม : เพราะฉะนั้นเป็นอันว่าที่ประชุมนี้เห็นควรเปิด

อภิปรายได้แล้ว เพราะฉะนั้นต่อไปขอใ้ที่ประชุมวินิจฉัย ถึ้นมีผู้ปร้ปฏิบัติขอถึ้นขอความใน

มาตรา ๕ ที่ล้ดในมาตรา ๕ มาตรา ๖ ที่มีผู้ถึ้นออก ท่านผู้ใดเห็นควรปร้ปฏิบัติ

ว่าควรจะล้ดออก ขอใ้ไปรคบกมือถึ้น

มีสมาชิกรับมือ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๕๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นด้วย

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๕ มีการแก้ไข มาตรา ๖ มีการ
แก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๙ มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๘ มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ มีการแก้ไข บทเฉพาะ
กาล มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว ค่อยไป
พิจารณาในวาระที่ ๓ ผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้บังคับเป็นกฎหมาย
ได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนใหญ่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ประกาศร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ไว้บังคับเป็นกฎหมายได้ โดยพร้อมเพรียงกัน

ต่อไปพิจารณาในหมายเลข ๒ ร่างพระราชบัญญัติบททหาร (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๔๕๗ ซึ่งคณะกรรมการสามัญการทหารพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาใน

(สำเนา)

ที่ ๕๒๖/๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติสหหาร (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๓

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติสหหาร (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๓ พร้อมด้วยบันทึก

การประชุมของคณะกรรมการ ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสหหาร (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕๓ (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้กรรมาธิการสามัญคณะกรรมการสหหารเพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

๑. ร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์
๒. พันตรี หลวงจบกะบวนบุหะ
๓. พันเอก อ้วน เหวงศักดิ์สงคราม
๔. พลจัตวา ประมาณ อภิเรกสาร
๕. พันตรี หลวงราชเวชพิศาล
๖. พันตรี วิเชียร สิมันตร
๗. พลตรี หลวงวิจิตรบุหะพิศาลศรี
๘. เรือเอก พระสาครบูรณรักษ์
๙. นายสุวิชัย พันธเศรษฐ

ที่ประชุมกรรมาธิการ ได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธาน และเลือกร้อยโท จงกล ไกรฤกษ์ เป็นเลขานุการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลจัตวา ป. อภิเรกสาร

(ประमाण อภิเรกสาร)

ประธานกรรมาธิการสามัญกรรมาธิการสหหาร)

สำเนาอันถูกต้อง

ม.ล. น. ก. ๒

หวด พิมพ์

ประเสริฐ ทาน

(สำเนา)

บันทึกการประชุมกรรมาธิการสามัญ

คณะกรรมการการตรวจการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติสหภาพ (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๔...

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติสหภาพ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และส่งให้กรรมาธิการสามัญคณะกรรมการพิจารณาที่พิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาตั้งต่อไปนี้

- ๑. คณะกรรมาธิการได้เลือกพลจัตวา ประมาณ อติเรกสาร เป็นประธาน และ ร้อยโท จงกต ไกรฤกษ์ เป็นเลขานุการ
- ๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ พันเอก อัมพร จันทกานนท์
- ๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผู้แปรญัตติ ๔ คน คือ ๑. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
- ๒. นายศิริเรก มณีรัตน์ ๓. นายแคล้ว นรปติ ๔. นางสุณี เกลาน
- ๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	"	"
มาตรา ๒	"	"
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	"

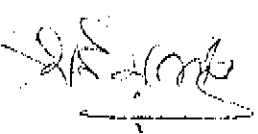
- ๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติตามลำดับมาตรา
  - มาตรา ๓ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์, นายศิริเรก มณีรัตน์, และนางสุณี เกลาน ขอแปรญัตติไว้ กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
  - นายแคล้ว นรปติ ขอแปรญัตติแก้ไขข้อความของมาตรา ๑๒ ดังนี้ "มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับแห่งบทกฎหมายเฉพาะหมวดที่ว่าด้วยระเบียบวินัย นายทหารที่มียศจอมพล จอมพลเรือ จอมพลอากาศ ให้รับราชการอยู่จนตลอดชีวิต"
  - กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

๖. โทษเสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมโดยไม่มี การแก้ไขเพิ่มเติมพร้อมบันทึกไว้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) ร้อยโท จงกต ไกรฤกษ์

(จงกต ไกรฤกษ์)

เลขานุการ

นายอันฤกษ์ทอง

ร่าง

พระราชบัญญัติยศทหาร (ฉบับที่...)

พ.ศ. ๒๔...

.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยยศทหาร

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยศทหาร (ฉบับที่...)"

พ.ศ. ๒๔..."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติยศทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๒ การถอดหรือการออกจากยศสัญญาบัตรจะกระทำได้โดยประกาศพระบรมราชโองการ

นายทหารที่มียศจอมพล จอมพลเรือ จอมพลอากาศ ให้รับราชการทหาร อยู่จนตลอดชีวิต"

.....

.....

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมิได้มีมติเป็นอันเอกฉันท์ให้ยุบสภาผู้แทนราษฎร)

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒ ดำเนินการประชุมแทน)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำ

คณะกรรมการ ได้เข้าประจำที่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๗/๙ ทางคณะกรรมการมีอะไรที่จะแถลง

ข้างไหน

พลจัตวา ประภาพร อภิเษกสาร ประธานกรรมการ : ไม่มีอะไรจะ

แถลง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติยศทหาร (ฉบับที่..)

พ.ศ. ๒๔..

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำขอร้อง ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

๑๑.๕๐ น.

นายเฉลว นานดี (ขอแทน) : ผมเป็นผู้ถือไว้ครับ ข้าพเจ้าได้เป็นผู้ถือ

ว่าด้วยเรื่องยศทหาร คือว่ามีขึ้นที่เดิมที่ผู้ถือไว้แล้วขอความที่ผู้ถือคือว่า ถ้าที่มาตรา

๑๒ ขอแก้ไขเป็นดังนี้ นายโตซึ่งขึ้นแห่งกฎหมาย แนะนำว่าคำว่าระเบียบวินัย นายทหารที่

มียศจอมพล จอมพลเรือ จอมพลอากาศ ให้มีราชการอยู่ตลอดชีวิต ความจริงกรรมการได้

อันแจ้งแล้ว แต่ข้าพเจ้าขอสงวนไว้ที่จะมาอภิปรายในภายหน้า ท่านประธานฯ ข้าพเจ้าขอ

เรียนว่า คำอภิปรายของข้าพเจ้าไม่ได้หาถึงถึงบุคคลใด แต่ว่าประสงค์ที่จะกล่าวเป็นกลาง ๆ

นี่ขอเรียนไว้ด้วย ข้าพเจ้าขอประทานโทษ ถ้าหากว่าจะมีคำที่ท่านคิดเห็นว่าเป็นการกระทบ
กระเพื่อมต่อเพื่อนสมาชิกนสาสนหารและตำรวจทั้งหลายในสถานี ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้าจะพูด
ในลายตาของประธานและผู้ที่เสียภาษีอากร ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจเป็นอย่าง
มากในวันนั้น พระราชบัญญัติว่าด้วยสหภาพนี้ไต่ถามไปในเวลาอันรวดเร็ว ทั้ง ๆ ที่มีสมาชิก
ที่ต่าง ๆ ใดมีความประสงค์ที่จะอภิปรายเป็นรูปกวีจำนวนมาก แล้วก็ประชาชนได้ให้ความ
สนใจแก่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นส่วนมาก ท่านประธาน ฯ ข้าพเจ้าขอเรียนว่าร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้มัน เป็นร่างพระราชบัญญัติซึ่งยกฐานะบุคคลให้เป็นเทวดากว่าใดท่านประธาน ฯ
และจะเขาประกันแล้ว

ผู้ทำการแทนประธานสภาวัฒนธรรม : เดี่ยวก่อน สมชอขึ้นแจ้งดังนี้ คือว่า
เรื่องนี้เป็น เรื่องที่ท่านขอปฏิบัติความประสงค์ของท่าน ไม่ใช่เป็นวาระที่เสนอหลักการ
เพราะฉะนั้นขอใดท่านพูดในประกัน ท่านมีเหตุผลอย่างไร ก็ขอให้ท่านพูดสั้น ๆ หน่อย ท่าน
ไม่ต้องพูดอย่างอะไรมากมาย

นายแคล้ว นรปติ (ชอนแทน) : มันก็ข้อข้อย่อมมีเหตุผลแวดล้อมที่จะรุ่งโร
สมาชิกได้เห็นด้วยเอาอะ ข้าพเจ้าปฏิบัติคนเดียวนะครับ ขอเทวดาอารักษ์ทั้งหลายให้
ความเต็มใจข้าพเจ้าด้วย ถ้าหากว่าข้าพเจ้าได้รู้ความเสียหายจากสถานีด้วย ท่านประธาน ฯ
คราวนี้เรามาพูดถึงประกันว่าเป็นการสมควรหรือไม่ ถ้าหากว่าจะไม่ให้ผลประโยชน์อยู่ภายใต้
บังคับแห่งกฎหมายอะไรเลย ทั้งนี้เพราะว่าผลประโยชน์มีความผูกพันกับงบประมาณตามกฎหมาย
ท่านสมาชิกที่จะต้องรับราชการอยู่ตลอดชีวิต คราวนี้ที่ท่านรับราชการอยู่ตลอดชีวิต คราวนั้นท่าน
ก็จะต้องมีเงินก้อน เงินก้อนนั้นมาจากไหน มาจากภาระภาษีของประชาชน จึงอยู่
ถ้าหากว่าท่านรับราชการท่านก็มีสิทธิที่จะเบิกเงินก้อนนี้เงินก้อนนี้ เป็นเงินภาษีอากร เป็น
การสมควรหรือไม่ แล้วก็เป็นการผูกพันงบประมาณอยู่ตลอดชีวิตตลอดชาติ คราวนี้ถ้าจริงอยู่
ที่ เราจะตรากฎหมายนี้ออกไป

1074

ในปัจจุบันนี้ถ้าท่านจอมพลที่เคารพของเราทั้งสองคนมีอยู่สองคน แต่ว่าต่อไปบุคคลซึ่งมียศ พลเอกมีอยู่เป็นจำนวนหลายท่าน ซึ่งเตรียมพร้อมเข้ามาเป็นจอมพลเหล่านี้ย่อมเป็นการผูกพันลูก เค้าหลานเหลนของเราต่อไปในอนาคต ทั้งนี้ก็เพราะว่าถ้าหากว่าออกกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว มันจะก่อให้เกิดปัญหาขึ้นถึงประมาณอย่างไม่มีปัญหา คราวนี้ข้าพเจ้าขอเรียนถึงที่ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติท่านหนึ่งโดยกล่าวมาว่าสายจอมพล ท่านประธานสภาฯ คงจะไม่กล้าปฏิเสธต่อ ข้าพเจ้าว่าบรรดาทหารทั้งหลายเป็นบางส่วนหรือว่าท่านจอมพลใดมีความรุ่งโรจน์ขึ้นมาเหตุผลนี้ เพราะอิทธิพลในทางการเมือง อันที่ท่านคงไม่กล้าปฏิเสธข้าพเจ้า เพราะว่ามันเป็นความจริง ในเมื่อท่านแล้วการเมืองมันเป็นเรื่องไม่ยั่งยืน ไม่ถาวรเราดูแต่ประเทศฝรั่งเศส....

พันโท หลวงรณสิทธิชัย สมาชิกประเภทที่ ๒ : ~~พันโท หลวง~~

ว่าถ้าเช่นนั้นมันไม่เข้าเรื่องเลย ท่านประธานฯ ควรจะให้เข้าเรื่องเสียที ชุกไม่เข้า เรื่อง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เข้าประเด็น

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้ากำลังจะเข้าประเด็นแล้ว

ข้าพเจ้ากำลังจะอธิบายให้เห็นว่าควรที่จะให้จอมพลมาอยู่ในระเบียบวินัยนั้นมันเป็นการผูกพัน กับประชาชน มันเป็นการสมควรหรือไม่ ข้าพเจ้าจะอธิบายอย่างนี้

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นของท่านมีอยู่ว่า จะให้

ท่านอยู่ในวินัย ขอปฏิบัติหรือไม่ อย่างกล่าวพากฟิง.....

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ถัดจากอย่างนั้นท่าน คราวนี้ถ้าหากว่า

เราจะไม่อนุมัติ ถ้าหากว่าเราไม่โทษจอมพลที่อยู่ในระเบียบวินัยประการใดเลยแล้วถัดคล้าย ๆ

กับที่เราจะมาเทศน์คุณก็น่าจอมพลไม่หมายถึงบุคคลใด หมายความว่าจอมพลเป็นแหวน.....

พันโท หลวงรอดสิทธิชัย สมาชิกประเภทที่ ๒ : ไม่ไหวแล้วครับ ท่าน
ประธาน ฯ ไม่เข้าเรื่องเลยท่านประธาน ฯ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวก่อนท่าน คุณแคล้ว ฯ ขอ
โทษเขาประ เค้นโทษ

นายแคล้ว นรมติ (ขอนแก่น) : เหตุไฉนท่านสมาชิกประเภทที่ ๒ จึง
ลุกขึ้นมา.....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ขอให้ท่านพูดตามที่ปฏิบัติ
ไม่ใช่ว่าจอมพลนั้นไม่ได้อยู่ในวินัย ท่านจอมพลอยู่ในวินัยแล้ว ท่านปฏิบัติอย่างไร ท่าน
เอาเหตุผลอย่างนั้นหรือเปล่า ที่ท่านพูดอย่างนี้เป็นการพูดในหลักการเกินไป ท่านพูดในเรื่อง
หลักการ ๕ เพราะฉะนั้นขอให้พูดให้เข้าในเรื่องนี้จะเรียบร้อย เพื่อสันติขอให้พูดในเรื่องนี้

นายแคล้ว นรมติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าเข้าใจจริงๆที่เราควรเขียน
เอาไว้เสียเลยที่เดียวว่า หมวดระเบียบวินัยเราควรจะได้ปฏิบัติเอาไว้เสียเลยที่เดียว จริง
อยู่ทางคณะกรรมการ ไต่สวนแจ้งให้ข้าพเจ้าได้ทราบว่า ถ้าหากว่าไม่มีกฎหมายฉบับนี้ จอมพล
ก็อยู่ในระเบียบวินัยอยู่แล้ว แต่ว่าเพื่อให้เป็นที่คุ้นชินแก่ประชาชนผู้เสียภาษีอากรทั้งหลายให้
เห็นพระหนักหน้าว่าจอมพลต้องอยู่ในระเบียบวินัย ได้มีกฎหมายตราไว้แล้ว ถ้าหากว่าไม่มี
กฎหมายฉบับนี้ตราไว้เสียแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ขัดกับรัฐธรรมนูญ
รัฐธรรมนูญมาตราหนึ่งบัญญัติว่าบุคคลทุก ๆ คนไม่เลือกฐานะ ฐานะชั้นยศ ศักดิ์ โดยแต่งตั้งหรือโดย
กำเนิดก็ตาม ต้องอยู่ภายในบังคับของกฎหมาย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อที่ท่านได้อภิปรายไปใน
ท่านมองว่าจอมพลไม่ได้อยู่ในระเบียบวินัย ท่านอภิปรายอย่างนั้น แต่ท่านขอปฏิบัติอย่างนี้
คุณแคล้ว ฯ ขอปฏิบัติมาตรา ๑๒ ว่าดังนี้ "มาตรา ๑๒ ภายใต้บังคับแห่งบทกฎหมายเฉพาะ

หมวกที่วางไว้กระเป๋านักเรียน นายทหารที่มีข้อมพล ข้อมพลเรือ ข้อมพลอากาศ ให้ข้าราชการ
ออกนอกชีวิต นี้เป็นความของท่านซึ่งกรมการสื่อสารเขาได้บอกแจ้งแล้ว ท่านก็ขอสงวนไว้ ในการ
สงวนไว้ทางจะต้องการที่จะให้เขียนอย่างนี้ แทนข้อความที่กรมการสื่อสารเขาได้บอกแจ้งแล้วท่าน
ศึกษาแต่ในเรื่องที่ว่าทำไมถึงจะเอาหนังสือลงไปได้ ให้สมาชิกเห็นใจ ไม่ใช่บอกกว่าข้อมพลไม้ได้
อยู่ในวิสัยที่ควรให้วินัยอย่างนั้นอย่างนี้ ถ้ามีอาการที่จริงมันไม่ใช่เหตุผลเลยที่ท่าน

KKO/

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ผมกำลังจะให้เหตุผลอยู่แล้วนี้ ท่านประธาน
 กำลังจะให้เหตุผลอยู่แล้ว คือถ้าหากว่าเราไม่เขียนเอาไว้เลยเราปล่อยเอาไว้ มันไม่ดี
 อย่างนั้น ปล่อยโล่งเกินไป ข้าพเจ้าให้เหตุผลมาแล้วคล้าย ๆ กับว่าจอมพลคือไปท่านจะไม่
 ทำอะไรผิดเลย ท่านจะเป็นพระอรหันต์ พระโสดาอะไรนั่น ความจริงท่านก็ไม่ใช่ ท่านก็คือ
 บุคคลธรรมดา ในเมื่อท่านยังเป็นบุคคลธรรมดาอยู่ อันว่าบุคคลย่อมอยู่ในวิสัยแห่งโลก โกรธ
 หลง ความชั่วของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นอย่างนี้ ในเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว เราควรจะ
 ได้ขุดดูซิเขาไว้ด้วยว่า จอมพลนั้นให้อยู่ในระเบียบวินัย ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ ไม่ใช่ว่า
 บกของท่านคะหิก็คะหือเลย แปลก จะเสีย อย่างนี้ที่แทนที่จะทำให้บุคคลที่มีศจจอมพล
 มาเป็นคนดี เรากลับจะทำให้ท่านเสีย นี่เราจะทำให้ท่านเสีย จะเป็นการชุกหลุมฝังท่าน
 เสียทั้งเป็น ข้าพเจ้าบอกไว้อย่างนี้แหละ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เห็นจะพอ คือว่าผมเข้าใจว่าท่านสมาชิก
 คงจะเข้าใจ เรื่องวินัยอะไรของท่านคำนี้ แต่ความประสงค์ของท่านผมเข้าใจว่า ท่านต้อง
 -การที่จะชักจูงให้สมาชิกเห็นตามท่าน แต่ว่าเท่าที่ท่านพูดมานั้น ข้าพเจ้าเข้าใจ สมาชิก
 เข้าใจดีเป็นอันมาก

นายพิเศษแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : เอาละท่านประธาน ข้าพเจ้าขอให้เหตุผล
 เท่านั้น

พลเอก สฤษดิ์ ธนะรัชต์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม : ตามที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติขอเสนอแปรญัตติอันนั้น แท้ที่จริงอย่างที่ท่านประธานได้ชี้แจงแล้ว คือเป็นการขอ
 เสนอแปรญัตติเพื่อแก้ข้อความ มีใจหมายความว่าท่านแปรญัตติ เพื่อเป็นการกล่าวประนาม
 กันหรือกล่าวเสียสลิกันนั้นหาไม่ได้ แต่ถ้อยคำที่ท่านสมาชิกกล่าวเมื่อกี้ ล้วนแต่เป็นถ้อยคำ
 ซึ่งกล่าวเพื่อการเสียสลิกันทั้งสิ้น ประเด็นสำคัญที่ท่านขอแปรญัตตินั้นคือ แก้ข้อความแก้เอา
 คำข้างหน้าขึ้นมาข้างหลัง เอาคำว่า หมวดวินัย ได้ ซึ่งข้อความที่ท่านแก้กันไม่ได้ความ

กลับยิ่งกว่าที่เขาไว้แล้ว เสียอีก ซึ่งสรุปแล้วที่ท่านสงวนเอาไว้คณะกรรมการนั้นเขาได้
ชี้แจงให้ท่านเข้าใจแล้ว แต่ท่านก็สงวนไว้เพื่อเป็นการมาค้ำกันในสภา ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่า
เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมสำหรับสถาบันอันมีเกียรติเช่นนี้ ข้าพเจ้าขอชี้แจงให้ท่านเข้าใจอย่างนี้
ด้วย ที่ท่านบอกว่าในการที่ออกกฎหมายเช่นนี้ เป็นการที่ทำให้จอมพลไม่อยู่ในกฎหมายไม่มี
วินัย ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าเป็นการเข้าใจผิด เป็นการที่ไม่พยายามจะเข้าใจ เป็นการที่ถ่ม
แตงว่ากัน คือในการที่เราออกกฎหมายเช่นนี้ขึ้นมา ก็เพราะเหตุว่าต้องการให้จอมพลอยู่
ในกฎหมาย ถ้าจอมพลไม่อยู่ในกฎหมาย แล้วไม่ต้องออกกฎหมายเรื่องนี้มา ก็เพราะเหตุว่า
เราออกกฎหมาย จอมพลจึงต้องอยู่ในกฎหมายแห่งกฎหมายฉบับที่จะออกไปนี้ แล้วท่านจะว่า
จอมพลไม่อยู่ในกฎหมายอย่างไร อันนี้ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจ นอกจากนั้นที่ท่านบอกว่า จอมพล
ในเมืองไทยนั้นรุ่งโรจน์มาจากการเมืองทั้งสิ้น ไม่ใช่รุ่งโรจน์มาจากทหารบ้าน ไม่ใช่รุ่งโรจน์
มาจากผลของงาน ท่านลองชี้สิว่า จอมพลทั้ง ๒ ท่านที่อยู่ในเวลานี้ มีใครบ้างไม่ได้ทำงาน
ที่รุ่งโรจน์ ทั้ง ๒ ท่านได้ทำการรบมาแล้วทั้งสิ้น ได้อำนวยความสะดวกรบในสนามรบมาแล้ว ได้
ปฏิบัติงานของชาติบ้านเมืองมาแล้วด้วยดีตลอดมา แล้วท่านจะว่าไม่ได้ทำงาน ~~ที่ดี~~ ได้ดี
ในทางการเมืองอย่างไรได้ แล้วข้าพเจ้าได้ชี้แจงแล้วเมื่อครั้งก่อนว่า จอมพลนั้นในปี
ปลายของชีวิตต้องเกี่ยวข้องกับการเมืองเสมอ และจอมพลที่ต้องมีชีวิตเหล่านั้นไปในชีวิต
ศาสตร์ของเราทุกครั้ง เพราะนักการเมืองเข้ามายุ่งเกี่ยว จอมพลที่ ~~ตัว~~ ต้องล้มหายตายตัว
ก็เพราะนักการเมืองนี้แหละทำลาย ข้าพเจ้าได้อ้างประวัติศาสตร์มาแล้วเมื่อครั้งก่อน
ในชั้นที่เรามาพิจารณาหลักการกัน ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่าถ้าท่านมีหัวใจอันเที่ยงธรรมก็คงจะมี
ความเข้าใจดีในเรื่องเหตุอันนี้ ในเรื่องการอภิปรายต่าง ๆ นั้น ข้าพเจ้าได้เคยชี้แจงแล้ว
เมื่อวันก่อนแล้วว่า ข้าพเจ้าถือว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่านมีสิทธิ์ที่จะอภิปรายได้ แต่การ
อภิปรายนั้นต้องมีเหตุผลและต้องมีวิธีการซึ่งจะทำให้สมาชิกหรือรัฐบาลเป็นผู้ที่เคารพนับถือ
ในเหตุผลของท่าน การอภิปรายในสภาแห่งนี้แหละหลายครั้งหลายหนเป็นการบุบผ่ เป็นการ

กระทำให้คนทุกคนมีความรู้สึกที่อาจจะหันเหไปทางอื่น ข้าพเจ้าขอชี้แจงต่อท่านว่า
 ข้าพเจ้าบังคับทหารและทหารหลายคนเขาไม่มีโอกาสมานั่งในสภา ถ้าท่านค่าทหาร
 ชีวิตและความรู้สึกของคนจะหันเหไปทางใดบ้าง ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถจะบังคับได้เหมือนกัน
 ในบางครั้งถ้าคนเรา เกิดมีความรู้สึกหรือมีความรู้สึกที่น้อยเนื้อต่ำใจในคำอธิบายของท่าน
 นี้ข้าพเจ้าขอชี้แจงเป็นหลักฐานไว้ในสภาด้วย และขอให้ท่านฟังเข้าใจว่ายังมีอีกหลายคน
 ที่เขาไม่มีโอกาสมาได้คอยอย่างข้าพเจ้า เขาจะมีความรู้สึกอย่างไรบ้าง คนไทยทุกคนย่อม
 รักชาติ คนไทยทุกคนย่อมต้องการเห็นประเทศของเรามีความเจริญรุ่งเรือง ฉะนั้นเราควรจะ
 คิดในแง่ความดีด้วยกันทุกฝ่ายที่จะให้งานการของเราไปสู่ด้วยดี ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเรามี
 เหตุผลและมีจิตใจเป็นมนุษยธรรมด้วยกันทุกฝ่ายแล้ว ประเทศชาติเราคงเจริญยิ่งขึ้นกว่านี้
 จะเห็นได้หรือไม่ว่าทุกครั้งที่ได้มีการรบราฆ่าฟันกันในบ้านเมืองเรา ที่มีการกบฏจลาจลขึ้น
 ก็เพราะอะไร ก็เพราะมีบุคคลอย่างนี้ที่ทำให้คนไม่เราต้องเกิดมีความรู้สึก เกิดมีความ
 เจ็บใจขึ้นมา ไม่พยายามจะเข้าใจซึ่งกันและกัน ไม่พยายามจะหันหน้าเข้ามาปรึกษากัน
 บ้านเมืองเราจึงต้องเป็นอย่างนี้ นี่ข้าพเจ้าขอชี้แจง ข้าพเจ้าเป็นคนที่ยินดีที่จะรับฟัง
 เหตุผลของท่านสมาชิกฝ่ายค้านหรือทุกคนด้วยเหตุผลเสมอ ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงอย่างนี้
 แต่การคัดค้านด้วยเหตุผลนั้นก็ขอให้ทรงไว้ซึ่งความยุติธรรม ข้าพเจ้าเองเหมือนกัน ถ้า
 ข้าพเจ้าไม่มีเหตุผลไม่มีความยุติธรรมแล้ว ท่านทั้งหลายไม่ต้องเคารพนับถือไม่ต้องยกย่อง
 ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็นคนรักเหตุผลเสมอ นี่เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าขอชี้แจงต่อสภามุแทนแห่งนี้

นอกจากนี้ที่ท่านบอกว่าในเรื่องนี้เป็นเรื่องจักรรัฐธรรมนุญ ข้าพเจ้าไม่เห็นเลยว่า
 จักรรัฐธรรมนุญอะไร ถ้าเป็นอย่างเมื่อก่อนซึ่งหนังสือพิมพ์ไปลงเกริ่นบวกราวว่า จอมพลจะ
 ไม่สามารถถอดได้โดยพระบรมราชโองการ นั้นข้าพเจ้าเห็นว่าจักรรัฐธรรมนุญ แต่จอมพล
 อาจจะถูกถอดได้โดยพระบรมราชโองการ ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นว่าจักรรัฐธรรมนุญอะไร
 ท่านจอมพลมีความผิด พระมหากษัตริย์ก็มีสิทธิที่จะทรงถอดถอนได้ ซึ่งท่านบอกว่าชัดคือ

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑ ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นขัดอะไร เพราะนี่จอมพลซึ่งจะรับราชการอยู่
ตลอดชีวิตก็อยู่ในบังคับแห่งกฎหมายฉบับนี้ มิได้เกิดเอกสิทธิ์อย่างใดขึ้น ฉะนั้นข้าพเจ้าก็
ไม่เข้าใจ ข้าพเจ้าไม่ใช่นักนิติศาสตร์แต่ข้าพเจ้าก็จะสามารถจะอ่านหนังสือเข้าใจ ไม่เห็น
จะขัดต่อรัฐธรรมนูญอะไร นอกจากจะเสแสร้งปลุกปั่น^{ขึ้น}เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดและเกิด
ความน้อยเนื้อต่ำใจเกิดขึ้น แล้วบ้านเมืองก็ต้องเกิดวินาศกรรมขึ้น ซึ่งข้าพเจ้าไม่เข้าใจ
ว่าการอธิบายอย่างนี้จะได้อผลประโยชน์อะไร แล้วขอความที่ท่านแก่ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นว่า
ได้ประโยชน์อะไรเลย ซึ่งข้าพเจ้านั่งอ่านดูตั้งแต่ยกยอ^{ขึ้น}ก็ไม่ได้ขอความอะไรขึ้น นอกจาก
หาวิธีที่จะสงวนมาพูดกันเท่านั้น อันนี้ข้าพเจ้าคิดว่าท่านทั้งหลายซึ่งเป็นผู้แทนของราษฎรของ
ปวงชนที่มีเกียรติ ฉะนั้นขอให้ท่านใคร่ครวญด้วยเหตุผลอย่างไรดีที่เราจะขอให้ชาตินบ้านเมือง
ของเราไปสู่ความเจริญในฐานะอันควร แล้วหันหน้าเข้าออมชอมปรึกษากัน ข้าพเจ้าคิดว่า
จะดีกว่าที่มาพูดกันนี้

๑๑.๕๕ น.

นายคณาฯ ละอองมณี (สงขลา) : เท่าที่ท่านผู้มีเกียรติทั้งสองฝ่ายอธิบาย
โต้ตอบกันมานี้ ไม่ทำให้สถานีเข้าใจดีขึ้นแล้ว นอกจากฝ่ายหนึ่งพูดไปแล้ว อีกฝ่ายหนึ่ง
ก็ได้ตอบมาด้วยความฉิวเฉียว แล้วก็ทำให้เกิดความกลั้วกันขึ้นเท่านั้นในสถานี ทางที่
ข้าพเจ้าเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีน่าจะชี้แจงให้เข้าใจว่าไม่ควรจะแก้ไขด้วยเหตุผลอันใด
มากกว่าที่จะมาถ่วงให้สมาชิกเกิดถกเถียงขึ้นโดยการขู่เข็ญ...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีท่านก็ชี้แจงแล้ว

นายคณาฯ ละอองมณี (สงขลา) : นี่ข้าพเจ้าอยากจะชี้แจง ให้ข้าพเจ้าได้พูดบ้าง
ด้วยเหตุผลด้วยผล ท่านปล่อยให้คนอื่นเขาพูดไปได้ตั้งชั่วโมง แต่เมื่อข้าพเจ้าพูดมา ๑๗ - ๓
คำอย่างนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้ว่าใครเลย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ไม่ใช่ประเด็นที่จะมาพูดกันอย่างนั้น จะว่า

อะไรก็ว่าไปเถอะ

นายคล้าย ละอองมณี (สงขต) : เอะละ ที่นี้ประเด็นก็คือ ที่ท่านสมาชิกต้องการ จะแปรญัตติ นี้ข้าพเจ้าอ่านแล้ว แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ฟังคำชี้แจง จากท่านผู้มีเกียรติคือกรรมาชิกา หรือท่านรัฐมนตรีที่นั่งลงไปเมื่อคืนนี้ว่า เหตุผลอันใดที่ไม่ยอมให้เขาแปรญัตติ ความประสงค์ ของผู้แปรญัตติอันนี้ก็ถือว่า จะให้ผู้ที่มิยศ เป็น จอมพลนั้นอยู่ในระเบียบวินัยทหาร ถ้าผิดระเบียบ วินัยทหาร ตามบทบัญญัติที่ว่ามีแล้ว ไซ้ไรก็ไม่มีสิทธิที่จะอยู่ได้ตลอดชีวิต ความประสงค์เขา เพียงแต่เท่านั้น แล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้ฝ่าย โนนฝ่ายกรรมาชิการก็ตี ฝ่ายรัฐบาลเถิดก็ไม่พยายาม ที่จะชี้แจงให้สภานี้เข้าใจ ข้าพเจ้า^{เจ้า}นั่งอยู่ที่นี้ ฟังฝ่ายนี้อภิปรายแล้วข้าพเจ้าก็มองเห็นตัว หนึ่งสื่อที่เขา เขียนมานี้ก็น่าจะ เป็นอย่างนั้น แต่ฝ่ายรัฐบาลไม่พยายาม จะชี้แจง ข้าพเจ้า อยากรจะฟัง เหตุผลว่าทำไมจึงไม่ยอมให้เขียนไว้หรือมิชอบบัญญัติไว้ที่ไหนแล้วว่า จอมพลนั้นไม่ จำเป็นต้องอยู่ในระเบียบวินัย แล้วเมื่อผิดระเบียบวินัยก็มีความผิดต้องถอดถอนได้ ข้าพเจ้า อยากรจะทราบอย่างนี้ สภานี้เราต้องการ จะฟัง เหตุผล แล้วก็ไม่ใช้จะต้องฟัง เหตุผลชนิดที่พูดมา ให้คนอื่นเขากดหัวหรือตบใจเท่านั้น

นายสุวิช พันธเศรษฐ กรรมาชิการ : ปัญหาเรื่องการแปรญัตติของสมาชิกก็ พิจารณาได้เป็น ๒ ประเด็น พิจารณาในทาง ๒ ทางอย่างนี้ ที่สมาชิกเสนอมาร กรรมา- ชิการนี้รับไม่ได้ เพราะประเด็นแรกแปรญัตติมาบอกว่า ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายเฉพาะ หมวดที่ว่าด้วยระเบียบวินัย ชุดไว้เฉย ๆ ลอย ๆ ระเบียบวินัยอะไรก็ไม่รู้ พระราชบัญญัติ ฉะนั้นไหนก็ไม่ว่า ระเบียบวินัย ระเบียบวินัยมีร้อยแปดพันเก้าจะให้ไปรักษาอะไรว่าให้ชัด ไม่มี ตามเข้า ไม่รู้ นี่แปรญัตติมาคลุมเครือ อย่างนี้เรารับไม่ได้ ที่นี้ถ้าเขาจะอ้างบอกว่า ระเบียบวินัยของข้าราชการฝ่ายทหารซึ่งตามมาตรา ๑๒ วรรคแรกกว่า การถอดหรือการออก จากยศสัญญาบัตร จะกระทำได้โดยประกาศพระบรมราชโองการ หมายความว่าผู้ที่ทำผิดวินัย หังปวงที่ถูกกลงโทษ จะถอดหรือออกจากยศสัญญาบัตรตั้งแต่ขั้นร้อยตรีขึ้นไปจนกระทั่ง จอมพล

1082

ดีเป็นไปครบโทษนั้น ที่ว่าไว้ชั้ช้อยู่แล้ว ก็ทำไมจะมาเขียนวาระระเบียบวินัยเฉย ๆ หรือจะ
 ได้ไปรักษาระเบียบวินัยข้าราชการพลเรือน ตุลาการหรืออะไรต่าง ๆ เหล่านั้นก็ไม่ได้ความ
 หนักในประเด็นที่ ๒ ในวาระแรกที่รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เราบอกว่าเป็นนาย
 ทหารที่มียศชั้นจอมพล จอมพลเรือ จอมพลอากาศ ให้รับราชการอยู่จนตลอดชีวิต แล้วไม่ได้
 เขียนเงื่อนไขไว้เลยว่ามีเงื่อนไขอย่างนั้น ๆ แล้วมาแปรญัตติอย่างนี้ เราจะรับไว้อย่างไรได้
 ก็หลักการเขียนไว้อย่างนั้นจึงได้มีมติเพิ่มวรรค ๒ ของมาตรา ๑๒ ว่า นายทหารที่มี
 ยศจอมพล จอมพลเรือ จอมพลอากาศให้รับราชการทหารอยู่จนตลอดชีวิตก็ตรงกับหลักการ
 อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อแปรญัตติมานอกเหนือหลักการ จะให้มันแปรไปนั้นทำไม่ได้ เพราะ
 ฉะนั้นสถานีมีอบหมายให้กรรมาธิการ ไปพิจารณา กรรมาธิการก็จำเป็นต้องพิจารณาให้เป็น
 ไปตามที่สภาได้รับหลักการแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้ว ส่วนความคิดเห็นที่ท่านคิดเสนอ
 ลงวนแปรญัตติมาเพื่อพูดถึงเรื่องใดก่อนที่ท่านไม่ได้พูดในวันนั้น นั่นก็เป็นเรื่องของท่าน
 ซึ่งทางสถานีกรรมาธิการ ไม่สามารถจะยอมตามท่านได้ เพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณาตามหลัก
 ๒ ประการนี้แล้ว กรรมาธิการจึงได้ชี้แจงไปแล้วว่า เขียนหรือไม่เขียนอย่างไรก็อยู่ในการ
 ถอดจากสัญญาบัตรนั้นตั้งแต่ขั้นร้อยตรีขึ้นไปถึงจอมพลตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
 ยศทหารอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็น ที่ขอเขียนและที่ชี้แจงผู้แปรญัตติมาก็อย่างนั้น และกรรมา
 ธิการ ขอบยืนยัน

๑๒.๐๐ น.

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอขอบคุณ ก่อนที่จะพูดต่อไป นี้ข้าพเจ้า
 ขอเรียนปรับความเข้าใจกับท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ กระทรวงกลาโหมบ้างสักเล็กน้อย
 คือว่าเรามาทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เรามาด้วยความบริสุทธิ์ใจ ข้าพเจ้าไม่มี
 อะไรเลย มีแต่ชีวิตเป็นอาชุนเท่านั้น แล้วก็ไม่มี ความมุ่งประสงค์จะ ^{แนบ} ให้แตกกัน แต่ว่า
 พูดออกไปอย่างที่เป็นประชาชนทั้งหลายเขาจะพูดเท่านั้น ขอท่านอย่าได้ไปคิดเข้าใจผิดในเรื่อง

ที่เกี่ยวกับความเสียหายของประเทศนั้น เราพร้อมที่จะหันหน้ายอมรับต่อกันเสมอ ๆ
 ท่านรัฐมนตรีท่านเป็นทหารมาเล่นการเมือง อารมณ์ของท่านอาจจะดูว่าไปสักหน่อยก็ได้
 ประชาธิปไตยนั้นต้องอดต้องทน คราวนี้ข้าพเจ้าขอพูด เมื่อคืนท่านสมาชิกสภา/ ขอโทษ
 คุณสุวิชัย พันธะเศรษฐ บอกว่าไม่รู้ว่าจะระเบียบวินัยอะไร ข้าพเจ้าขอแก้สักนิดหน่อยคือว่า
 ระเบียบวินัยที่ข้าพเจ้าหมายถึงนี้ที่สุด คือระเบียบวินัยของทหาร พระราชบัญญัติว่าด้วยเรื่อง
 ของทหาร เพราะฉะนั้นการที่จะเอาระเบียบวินัยของข้าราชการพลเรือนมาผูกมากล่าวถึง
 แล้วก็เอามาใช้ในพระราชบัญญัตินี้ จึงเป็นอันใช้ไม่ได้ เพราะว่าพระราชบัญญัตินี้เกี่ยวกับ
 -พระราชบัญญัติยศทหาร เพราะฉะนั้นระเบียบวินัยที่จะเอามาใช้จึงจะต้องเป็นระเบียบ
 วินัยของทหารทุกประการ

1084

นี้ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้ ขอท่านได้โปรดเข้าใจไว้ด้วย คราวนี้ข้าพเจ้าขออย่างนี้ ว่านั่นเป็นการพูดในชั้น
กรรมาธิการ คราวนี้ท่านมาพูดในสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ ให้ทราบไว้เสียว่า ประชาชนเขาจะ
ได้ว่า ถ้าหากว่าท่านพูดออกมา ข้าพเจ้าจะถอนเคี้ยวนี้ คือว่าจอมพล ฯ ข้าพเจ้าขอตั้งคำถามต่อท่าน
จอมพลว่าประพฤตินี้กระ เบียบวินัยของทหารแล้วจะถูกถอดยศจากจอมพลหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านบอกว่า
ไม่ถูกถอด ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะถอนเคี้ยวนี้ นี้พูดให้ประชาชนทั่วประเทศได้รู้ ท่านประธาน ถ้าหากว่า
ไม่ถูกถอด ข้าพเจ้าจะเป็นยืนยันคดีของข้าพเจ้าต่อไป

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในนี้มีแล้ว ในมาตรา ๒ มีแล้ว ท่านก็ยอมรับ
แล้วนี้ เห็นจะหมดสงสัย

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : เปล่า ในการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น
มาทำให้เป็นที่ถกเถียงกันแก่ประชาชน ขอทราบในสภาที่เท่านี้

นายพันตำรวจเอก พิณ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : เท่าที่ท่านผู้แปรญัตติได้มาสงวน
พูดในสภาที่ กระผมฟังแล้วไม่พยายามเพ่งเล็งในทางแบบแผน พูดไปในทิศทางเอาบุคคลขึ้นมากล่าว
คือที่กล่าวว่า "บุคคล" ที่กล่าวนั้นเข้าใจคือท่านไม่ได้หมายถึงบุคคลใดคนหนึ่ง ข้าพเจ้ายกย่องท่าน
ในแง่นี้ แต่ท่านไม่ได้กล่าวในแง่งาน คือหมายความว่าเราจะพูดกันนี้พูดกันในแง่งาน ผมเองขอเรียน
ว่าเคี้ยวที่เคี้ยวพอเห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีความศรัทธาที่จะร่วมด้วย คือเหตุผลที่ผมไม่ทราบว่า
โลกทั่วไปเขาเป็นอย่างไร แต่เมื่อได้ฟังคำอธิบายจากท่านผู้หลักผู้ใหญ่และมาศึกษาหลังจากได้รับร่าง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว เรื่องที่เขายอมให้จอมพลอยู่ในราชการตลอดชีวิตนั้นทำไมเมืองไทยเป็น
เมืองแรกไม่ เราตามหลังเขา ไม่ใช่เรานำหน้าหรือไม่ใช่เราแข่งขันกับเขา และบุคคลที่เรายกเป็น
จอมพลนั้นก็ให้เป็นที่ยอมรับกันแล้ว ไม่ใช่อยู่เฉย ๆ ยกกันง่าย ๆ ประวิติตั้งแต่คอนกันมาจนเคี้ยวนี้...

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษ เอาเข้าประเด็นที่ เขาจะขอแปรญัตติ
จะหักล้างอย่างไรว่ามา

นายพันตำรวจเอก พิณ นิลวัฒนานนท์ (สุราษฎร์ธานี) : ขอขอบคุณ คืออยากจะหักของ
ท่านให้เห็นว่าควรจะถอดหรือไม่ถอดเท่านี้เอง คืออย่างนี้ครับ เท่าที่ผมทราบมาว่าการที่ให้มีราชการ
ตลอดชีวิตนั้นมีแบบอย่าง ยิ่งกว่านั้นอย่างที่ท่านถามเมื่อต้นนี้จะถามว่าถ้าหากว่าไปทำผิดวินัยก็จะมี
ยศถอดตลอดชีวิตหรือไม่ นี้ก็อีกและผมก็ได้ทราบจากที่ได้ศึกษามาจากเวลาอันสั้นนี้ว่าชั้นยศจอมพลของ
ประเทศอื่น ๆ ที่เขาเจริญแล้วแม้จะผิดระวางก็ไม่ได้ถอด เพราะฉะนั้นไม่ใช่ผิดวินัย แต่ว่าของเรายัง

ไม่เคยปรากฏเลยว่าจะยอมพลไปติดกระดาษที่ไหน เพราะจอมพลของเราแต่ละคนที่ได้สร้างขึ้นมาแล้ว สร้างด้วยเกียรติ เพราะฉะนั้นอย่างนี้ผมคิดว่า ที่ถามมานั้น คำตอบคือประวัติศาสตร์ของต่างประเทศ ตามที่เรายอมรับกันว่า เรื่องจอมพลเรายกให้แล้ว แต่ว่าทั้งนี้ไม่ใช่มีแต่เอกสิทธิ์พิเศษ ^{แต่} เอกสิทธิ์ตามกฎหมาย หมายความว่าเอกสิทธิ์บุคคลใดมีไม่ได้คือเมื่อจะเป็นไปตามกฎหมายซึ่งมีอยู่ไว้ซึ่งไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นที่ท่านถามมานั้น เมื่อฟังดูแล้ว ไม่ใช่มุ่งหมายเรื่องการรับราชการ ท่านมุ่งไปในทางวินัย ความจริงแล้วของเราไม่มุ่งถึงตัวคน แต่เรามุ่งอยากจะ ได้คนที่ดีไว้สำหรับทำงานของ ประเทศชาติ ความมุ่งหมายอย่างนี้ เพราะฉะนั้นอย่าเอาตัวนี้เรื่องตัวคนขึ้นมาแล้ว จะกลายเป็น ทำให้บุคคลที่ดีจะพลอยเสื่อมไปเลย

นายจวน กุลละวณิช (นะ เชียงเทธา) : ผมขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายทองสืบ กุณะมาร์ค (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านผู้แปรญัตติไม่คิดใจแล้ว ไม่น่าจะต้อง

มีการลงมติ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : กรรมการยังไม่ได้ตอบผม ท่านประธานควรจะให้กรรมการ

พิจารณา

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้อความชัดเจนแล้ว รัฐมนตรีตอบแล้ว กรรมการ

ก็ชี้แจงกันแล้ว ชัดเจนแล้วท่าน คิดใจใหม่ ท่านไม่คิดใจใช่ไหม

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : คิดใจ

นายพัทธ์ นิวัตกานนท์ (ชัยภูมิ) : เขาตั้งใจคิดใจนะท่านประธาน ทางนี้เขาคิดใจ เขาบอกว่าคิดใจกฎหมาย เขาเรียนไว้แล้วถอดหรือถอดอะไรอธิบายแต่ละคน เขาก็ยังคิดใจอยู่ ขอให้ลงมติเถิด

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว เขาบอกว่าไม่คิดใจ ใช่ไหม

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ผมไม่คิดใจ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าหมดเรื่อง ขอพิจารณาในวาระที่ ๓ ท่านผู้ใดเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือโดยพร้อมเพรียงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมได้เห็นสมควรให้ประกาศใช้
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้เป็นกฎหมายได้ โดยพร้อมเพรียงกัน

ระเบียบวาระที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕...

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญกรรมการเข้าประจำที่

(สำเนา)

ที่ ๕๖๐/๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕...

ทราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕...

พร้อมด้วยบันทึกการประชุมของคณะกรรมการ • ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕๕... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ได้พิจารณาและตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา ประกอบด้วย

- ๑. นายพลตำรวจจัตวา จง วีระบุษ
- ๒. นายพันตำรวจโท ทม จิตรวิมล
- ๓. นายพันตำรวจเอก พิพัฒน์ ปิลาวัฒนานนท์
- ๔. นายแพทย์ อมาตยกุล
- ๕. นายมาปิต อุทธิเสน
- ๖. พลโท สวัสดิ์ สวัสดิ์ณรงค์
- ๗. ร้อยโท อู๊ด ปิทยสุทธิ

ที่ประชุมกรรมาธิการ ได้เลือกข้าพเจ้าเป็นประธาน และเลือก นายพันตำรวจเอก พิพัฒน์ ปิลาวัฒนานนท์ เป็นเลขาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมาธิการ ได้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้เสร็จแล้ว จึงเรียนมาเพื่อท่านจักได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป.

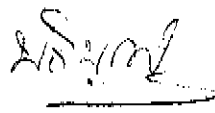
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) พลโท สวัสดิ์ สวัสดิ์ณรงค์

(สวัสดิ์ สวัสดิ์ณรงค์)

ประธานกรรมาธิการวิสามัญ

สำเนาอันถูกต้อง.

เทียนทอง พิมพ์
เจสึบว ทาน

(สำเนา)

บันทึกการ ประชุมกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่...)

พ. ศ. ๒๔...

ตามที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๔... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณาและส่งให้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว จึงขอเสนอผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

- ๑. คณะกรรมการได้เลือกตั้ง พล โท สวัสดิ์ สวัสดิ์ทรงรงค์ เป็นประธาน และ นายพันตำรวจเอก พิชย์ ปิโตรพัฒนานนท์ เป็นเลขาธิการ
- ๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้ชี้แจงแทน คือ นายพลตำรวจจัตวา จง วีระบุศย์
- ๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ ๑ คน คือ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์
- ๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๑	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๒	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	"
มาตรา ๓ ทวิ	เพิ่มพยางค์ท้ายแปรญัตติ	
ตารางกำหนดอำนาจลงทัณฑ์	ไม่มีผู้แปรญัตติ	มีการแก้ไข

- ๕. สรุปผลการพิจารณาคำแปรญัตติความว่าต้นมาตรา
- ชื่อร่างพระราชบัญญัติ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติว่า กรรมการวิสามัญได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๑ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติไว้ กรรมการวิสามัญได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ
- มาตรา ๓ ทวิ นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ขอแปรญัตติเพิ่มขึ้นใหม่ กรรมการเห็นด้วย

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกันบันทึก

นี้ด้วยแล้ว.

(ลงชื่อ) พ.ศ.อ. พิชย์ ปิโตรพัฒนานนท์
(นายพันตำรวจเอก พิชย์ ปิโตรพัฒนานนท์)
เลขาธิการ

สำเนาอันถูกต้อง.
[Signature]

เทียบทอง พิมพ์
เจดีย์ว ทาน.

1087

กรรมการได้เข้าประจำที่

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางคณะกรรมการมีอะไรจะชี้แจงหรือไม่

นายพันตำรวจเอก พันธ์ นิลวัชฌานนท์ กรรมการ : ข้าราชการขอเรียนชี้แจงว่า
มาตรา ๓ ทวิ นั้นขอคัดออก

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอันว่า
มาตรา ๓ ทวิ เราคัดออก

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่..)

พ.ศ. ๒๕... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ คำปรารภ มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ ตารางกำหนดลงท้าย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการเสร็จการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว
ต่อไปขอปรึกษาในวาระที่ ๓ ว่า จะสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นกฎหมายได้หรือไม่
ท่านผู้ใดเห็นควรประกาศใช้ได้ โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ โดยพร้อมเพรียงกัน

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้เป็น
กฎหมายได้ หมากระเบียบวาระแล้ว ขอเลิกประชุม.

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๑๐ นาฬิกา

สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๓๓/๒๕๕๖

(สามัญ) ชุดที่ ๑

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ประธาน

รองประธาน

กรรมการ

กรรมการ

ผู้ตรวจ

ผู้ตรวจ

ผู้ตรวจ

ผู้ตรวจ

ผู้ตรวจ

ผู้ตรวจ

ผู้ตรวจ

ผู้ตรวจ

ผู้ตรวจ

ผู้ตรวจ

ผู้ตรวจ

ผู้ตรวจ

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๕/๑๒/๕๖

ผู้ตรวจ

หัวหน้าแผนกตรวจรายงานการประชุม

ประธาน

หัวหน้ากองการประชุม

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร